

(גרסת אוקטובר 2007)

פאלון פוא פא
(יסודות להתקדמות במרץ)

גרסה עברית

法輪佛法
(精進要旨)

לי הונג-ג'י

תוכן

1	..... לון יו
2	עשיר ובעל מוסריות (דה) .....
2	רחב ועמוק .....
3	טיפוח אמיתי .....
3	ראש בהיר .....
3	הארה .....
4	מדוע לא ניתן לראות .....
4	ללמוד את הפא .....
5	כיצד לספק סיוע .....
5	רקיע .....
5	מצבים .....
5	מהי ריקנות .....
6	נחישות .....
6	הדיונים שבבודהיזם הם החלק החלש והקטן ביותר של פא הבודהא .....
7	מהי חוכמה? .....
7	זו לא עבודה אלא טיפוח-תרגול .....
7	לתרגל אחרי הפרישה .....
8	כשהפא תקין .....
8	הנבון .....
8	להתקבל כתלמיד אצל המורה .....
8	תזכורת ברורה .....
9	עבור מי אתה מטפח? .....
9	מינוח של פא הבודהא .....
10	השכנת השלום עם החיצוני באמצעות טיפוח של הפנימי .....
10	סילוק נוסף של החזקות .....
10	אימות .....
11	המטפח נמצא בתוך זה באופן טבעי .....
11	מהי סובלנות (רז)? .....
11	מהי מי-שין? .....
12	הקארמה של המחלות .....
13	המנעויות של מטפחים .....
13	הרמוניה מושלמת .....
14	ללא החסרה .....
14	טיפוח ועבודה .....
14	תיקון .....
15	עמידות .....
15	לא להגיד דברים פרועים .....
16	ערנות .....
17	יציבות הפא .....
17	טיפוח-תרגול ולהיות בעל אחריות .....
18	התייחסות לעותקים של כתבים בכתב יד .....
18	ועידת הפא .....
18	מכתב למרכז הסיוע הראשי של הדאפא בשי-ג'יא-ג'ואנג .....
19	לתקן את האופי .....
19	הסבר קצר על שן (חמלה) .....
20	הערה על "לתקן את האופי" .....
20	טבע בודהא וטבע דמוני .....
21	חשיפה גדולה .....
22	טיפוח-תרגול אינו פוליטיקה .....
22	האחראי הוא גם כן מטפח .....
23	מהו טיפוח-תרגול? .....

23	הדאפא יהיה טהור לנצח כיהלום
24	הבנה נוספת
24	עצת הזהרה
25	הדאפא לא ניתן לגניבה
25	מהי הארה
26	בריאת האנושות מחדש
27	התעוותות
27	ללא החסרה בטבע הבוהא
28	צלילות-דעת
28	זיכרו תמיד
29	מכה חזקה
29	דיון נוסף בקריטריון האומדן
30	מסקנה סופית
30	שיחה עם הזמן
31	הסבר הפא
32	לוותר על לב האדם הרגיל ולהתמיד בטיפוח בפועל
32	אימוץ הדרך האמצעית
33	הפא מתקן את לב האדם
33	עקרונות לתלמידים שהם נזירים
34	סביבה
34	לחפור את השורש
35	עבור מי אתה קיים?
36	להתמוסס בתוך הפא
37	פא הבוהא ובודהיזם
38	את הדאפא אי אפשר לנצל
39	נחישות ויציבות
40	לנקות את הטבע הדמוני

לון יו¹

(על אודות הדאפא)

דאפא הוא החוכמה של הבורא. הוא המקור של בריאת השמים והארץ ושל יצירת היקום, מה שהוא מכיל הוא מהזעיר ביותר ועד לעצום ביותר, ויש לו התבטאויות שונות פְּרָמֹת השונות של הגופים השמימיים. החל מהמיקרוקוסמי ביותר שבגופים השמימיים ועד לחלקיקים המיקרוקוסמיים ביותר שמופיעים, אינ־ספור חלקיקים בכל רמה ורמה, מהקטן ועד לגדול, ועד לאטומים, למולקולות, לגופים השמימיים ולגלקסיות שבשכבת פני השטח שבני האדם יודעים עליהם, ועד לגדול אפילו יותר – החלקיקים בגדלים השונים מרכיבים את הישויות החיות בגדלים השונים ואת העולמות בגדלים השונים הממלאים את הגופים השמימיים שביקום. עבור החיים שעל החלקיקים שברמות השונות, החלקיקים ברמה הגדולה משלהם הם הכוכבים שברקיע שלהם, וזה כך בכל רמה ורמה. עבור החיים בכל רמה שביקום, זה לאינ־סוף וללא גבולות. הדאפא גם יצר את הזמן, את המרחב, את המון החיים והמינים ואת ריבוא הדברים, כולל כל דבר, מבלי להחסיר דבר. אלו הם הביטויים הקונקרטיים, ברמות השונות, של התכונה של הדאפא, ג'וֹן־שׁוֹן־רָן².

לא משנה כמה מתקדמות הן השיטות של המין האנושי לחקר היקום והחיים, ההבנה מוגבלת רק לחלק מתוך הממד שבו קיים המין האנושי, הנמצא ברמה נמוכה של היקום. במהלך ציוויליזציות רבות שהופיעו בפרהיסטוריה, האנושות כבר חקרה כוכבים אחרים, אבל לא משנה כמה גבוה ורחוק הם טסו, הם לא עזבו את הממד שבו קיים המין האנושי. המין האנושי לעולם לא יוכל להכיר באמת את ההתבטאויות האמיתיות של היקום. אם המין האנושי רוצה להבין את המסתורין של היקום, של הזמן־מרחב ושל גוף האדם, הוא יכול להשיג זאת רק אם יטפח בפא ישר, ישיג הארה ישרה וירומם את הרמה של החיים שלו. באמצעות טיפוח גם אופיו המוסרי יתרומם, וכשהוא יוכל להבחין בין טוב לרשע, בין טוב לרע, ויצא מעבר לרמה של המין האנושי, רק אז הוא יוכל לראות, רק אז הוא יוכל לבוא במגע עם היקום כפי שהוא באמת ועם החיים שבממדים השונים וברמות השונות.

המחקר שמבצע המין האנושי נעשה למען תחרות טכנולוגית, כשהתירוץ הוא לשנות את תנאי החיים. ברוב המקרים הוא מתבסס על דחיית האלוהי ונטישה של הערכים המוסריים של המין האנושי שנועדו לשמור על ריסון עצמי, וזאת הסיבה שפעמים רבות הושמדו ציוויליזציות שהופיעו בעבר במין האנושי. מה גם שהמחקר לא יכול אלא להיות מוגבל לתוך העולם החומרי, והגישה היא שרק כשמשהו מוכר הולכים לחקור אותו, ואילו באשר לתופעות שלא ניתן לגעת בהן ולא ניתן לראות אותן בממד של המין האנושי, אך הן קיימות באופן אובייקטיבי, ויכולות להשתקף באופן ממשי במציאות של המין האנושי – כולל רוחניות, אמונה, מילים אלוהיות או נסים – תחת ההשפעה של דחיית האלוהי אף פעם לא מעזים לגעת בהן.

אם המין האנושי יוכל לרומם את התנהלותו ואת השקפותיו בהתבסס על המוסריות, רק אז תוכל הציוויליזציה של חברת המין האנושי להאריך את משך קיומה, וגם נסים יוכלו להופיע שוב בחברה של המין האנושי. בחברה של המין האנושי בעבר הופיעו גם כן פעמים רבות תרבויות חצי־אלוהיות חצי־אנושיות, שאפשרו למין האנושי לרומם את הבנתו האמיתית לגבי החיים ולגבי היקום. אם המין האנושי יוכל להביע את ההוקרה ואת הכבוד הראויים כלפי ההתבטאות של הדאפא בעולם, זה יביא אושר ותפארת לאנשים, לעמים ולמדינות. הדאפא של היקום הוא שיצר את הגוף השמימי, את היקום, את החיים ואת ריבוא הדברים, אם חיים סוטים ממנו אז הם מושחתים באמת; אם אנשי העולם יכולים להתאים אליו אז הם אנשים טובים באמת, ובו בזמן זה יביא להם גמול טוב, אושר ואריכות חיים; כמטפח, אם אתה נטמע בו אז אתה אחד שהשיג את הטאו – אלוהות.

לי הונג־ג'י

24 במאי 2015

1 לון יו (Lun Yu - 論語) – דיון, הערה.

2 זְן (Zhen - 真) – אמת, אמיתיות; שָן (Shan - 善) – טוב, טוב־לב, חמלה, רחמים; רֵן (Ren - 忍) – סבלנות, סובלנות, היכולת לשאת, הבלגה, איפוק.

עשיר ובעל מוסריות (ד'ה⁸)

הקדמונים אמרו: כסף הוא דבר שמחוץ לגוף. כל אדם יודע את זה ועדיין כל אדם רודף אחריו. הצעיר רודף אחריו כדי לספק את תשוקותיו; הצעירה רודפת אחריו כדי להשיג חן ומותרות; הזקן רודף אחריו כדי לדאוג לעצמו בגילו המבוגר; המלומד רודף אחריו בשביל התהילה; עובד הציבור ממלא בגללו את תפקידו וכן הלאה. לכן כולם רודפים אחריו.

יש כאלה שאפילו מתחרים ונלחמים בגללו; האגרסיביים לוקחים בגללו סיכון; הרגזנים מוכנים לנקוט באלימות בגללו; המקנאים יכולים למות מכעס בגלל זה. זוהי אחריותם של השליט ושל נושאי המשרה הציבורית להעשיר את האנשים, ואילו עידוד הסגידה לכסף היא המדיניות הגרועה ביותר שאפשר לנקוט בה. להיות עשיר וחסר מוסריות זה מזיק לכל היצורים החיים, ואילו להיות עשיר ובעל מוסריות זה מה שכולם מצפים לו. לכן אי אפשר להיות עשיר ולא לעודד את המוסריות.

המוסריות (ד'ה) הוא מה שמצטבר מהחיים הקודמים. להיות קיסר, פקיד, עשיר או אציל, כל זה נובע מהמוסריות. בלי המוסריות אי אפשר להשיג את זה. אם המוסריות אבודה כל זה יאבד. לכן אלה שמחפשים כוח והון צריכים לצבור קודם את המוסריות; באמצעות סבל וביצוע מעשים טובים אפשר לצבור מוסריות (ד'ה) בין ההמונים. כדי להשיג את זה על האדם להבין את היחס בין הסיבה לתוצאה. כשיודעים את זה, זה מאפשר איפוק עצמי אצל הפקיד הציבורי ואצל ההמונים, ושפע ושלווה יתקיימו מתחת לשמיים.

לי הונג-ג'י

27 בינואר 1995

רחב ועמוק

הפא והעקרונות של פאלון דאפא יכולים לספק הדרכה לטיפוח-תרגול של כל אחד, כולל האמונה הדתית של האדם. זהו העיקרון של היקום, הפא האמיתי שאף פעם לא לימדו אותו. בעבר לבני אדם היה אסור לדעת את העיקרון של היקום (פא הבודהא). הוא מעבר לכל התיאוריות האקדמיות ולעקרונות המוסר של החברה האנושית מהימים הקדמונים ועד היום. מה שלימדו בדתות ומה שהאנשים חוו בעבר הם רק דברים שעל פני השטח ותופעות. ואילו את המשמעות הרחבה והעמוקה ניתן לחוות, להבין ולחשוף רק עבור מתרגלים ברמות שונות של הטיפוח האמיתי שלהם. רק כך אפשר באמת לראות מהו הפא.

לי הונג-ג'י

6 בפברואר 1995

---

⁸ ד'ה (De - 德) – מוסריות, מוסר, אמיתות, חומר לבן

טיפוח אמיתי

תלמידי המטפחים האמיתיים, מה שאני לימדתי אתכם הוא הפא לטיפוח הבוהא והטאו. אבל אתם באים אלי בטענות בגלל שהפסדתם במובן האינטרסים האישיים שלכם בקרב אנשים רגילים, במקום להיות מוטרדים מזה שאתם לא מסוגלים להניח את ההחזקות של האנשים הרגילים. האם זה טיפוח-תרגול? השאלה האם אתה מסוגל להניח את הלב של האדם הרגיל היא המעבר הפטאלי בדרך להיות אדם שבאמת מעבר לרגיל. על כל תלמיד של טיפוח אמיתי לעבור אותו, כי זהו הקו המבדיל בין המטפח לבין האדם הרגיל.

למעשה, כשאתם מרגישים מוטרדים בגלל שהתהילה, הרווח והרגשות נפגעו בין האנשים הרגילים, זה כבר מצביע על זה שאתם לא מסוגלים לוותר על ההחזקות של האנשים הרגילים. זכרו את זה: הטיפוח עצמו לא מכאיב – המפתח הוא חוסר היכולת להניח את ההחזקות של האדם הרגיל. תרגישו כאב רק כשאתם עומדים לוותר על התהילה, על הרווח ועל הרגשות.

אתם ירדתם למטה מעולם קדוש, טהור, נפלא שלא ניתן להשוואה, בגלל שפיתחתם החזקות ברמה ההיא. אחרי שירדתם לתוך עולם שהוא המטונף ביותר יחסית, אתם לא מזדרזים בטיפוח כדי לחזור, אלא מחזיקים את הדברים המטונפים בעולם המטונף ולא משחררים אותם, עד כדי כך שאתם מרגישים כאב עצום כשהפסדתם מעט. הידעתם שכדי להציל אתכם הבוהא היה פעם קבצן ובקש אוכל בין האנשים הרגילים? היום אני שוב פותח את השער הגדול ומלמד אתכם את הדאפא כדי להציל אתכם. לא הרגשתי שזה כואב מכל הסבל שקבלתי, מה יש לכם שאתם לא מסוגלים לוותר עליו? האם תוכלו לקחת לממלכה השמימית את הדברים בלבכם שאתם לא מסוגלים לוותר עליהם?

לי הונג-ג'י

22 במאי 1995

ראש בהיר

אחרי שאמרתי לחלק מהתלמידים שמחשבות קיצוניות נגרמות מהקארמה של המחשבה, עכשיו הרבה תלמידים מתייחסים לכל המחשבות הרעות בחיי היומיום שלהם כאל קארמת המחשבה. זה לא נכון. מה יש לך עוד לטפח אם לא נשארות לך שום מחשבות רעות?! אם אתה כל-כך טהור האם אתה לא בודהא? זוהי הבנה מוטעית. רק כשמחשבות מטונפות משתקפות באופן אלים בראש או יש קללות כלפי המורה, כלפי הדאפא או כלפי אחרים וכו' ואתה לא מסוגל לסלק אותן או לדכא אותן, זאת קארמה. אבל יש גם קארמת מחשבה חלשה יותר, אבל היא שונה מהמחשבות או הרעיונות הרגילים. עליכם להבין את זה בבירור.

לי הונג-ג'י

23 במאי 1995

הארה

בעולם האנושי המלא בוץ, פנינים ועין הדג מתערבבים ביחד. אם טאתאגאטה היה יורד לעולם, היה עליו להיות בשקט. כשהוא מלמד את הפא, דרכים רעות בטוח יפריעו לו. הטאו ודרכים דמוניות מתפשטים באותו הזמן ובאותו העולם. בין האמיתיים לבין המזויפים ההתעוררות מאוד חשובה. איך ניתן להבדיל? צריך שיהיו אנשים עליונים. אלה שבאמת יש להם את הגורל שנקבע מראש ומסוגלים להתעורר לזה, באים בזה אחר זה, נכנסים לטאו ומקבלים את הפא. הם מבדילים בין האמת לרוע, מקבלים את התורה האמיתית, מקלים את גופם, מגבירים את חכמתם, ממלאים את לבם, שטים ביציבות על סירת הפא. כמה נפלא! התאמצו והתקדמו במרץ, עד שתגיעו לשלמות.

אלה, שמסותכבים בעולם וקשה להם להתעורר, חיים בשביל הכסף ומתים בשביל הכוח, מרגישים שמחים ולחוצים בגלל רווחים זעירים. הם מתחרים במרירות אחד עם השני ויוצרים קארמה במשך כל חייהם. כשאדם כזה

שומע את הפא הוא בטח יצחק עליו ויוציא מפיו את המילים "אמונה עיוורת"⁹, כי בתוך לבו קשה לו להבין ולהאמין. אנשים אלה נחשבים לנחותים וקשים להצלה. כמות הקארמה כה גדולה שהיא כבר חתמה את גופם, חסמה את חכמתם. שום דבר לא נשאר מהטבע המקורי שלהם.

לי הונג-ג'י

14 ביוני 1995

מדוע לא ניתן לראות

להאמין למה שרואים ולא להאמין למה שלא רואים – זו דעה של אדם נחות. בני אדם נמצאים בתוך אשליה, יוצרים קארמה רבה, וזה מבלבל את הטבע המקורי שלהם. איך אפשר לראות? התעוררות באה קודם והראייה אחר-כך. בעקבות טיפוח הלב וסילוק הקארמה, ברגע שהטבע המקורי מתגלה אפשר יהיה לראות. אבל אדם עליון הוא שלם גם אם הוא רואה וגם אם הוא לא רואה, והוא מגיע לשלמות בהסתמך על ההתעוררות. בין כל האנשים חלק רואים וחלק לא. זה נקבע על-ידי הרמה והאיכות המולדת של כל אחד. רוב המטפחים שלא רואים, זה בגלל שהם רודפים אחרי הראייה. זוהי החזקה, לכן אי אפשר יהיה לראות אם היא לא תסולק. אצל הרוב זה בגלל החסימה מהקארמה, או שהסביבה לא מתאימה, או בגלל דרך הטיפוח – יש הרבה סיבות, וזה שונה אצל כל אחד ואחד. אלה שרואים, למרות שהם רואים, הם לא רואים בבירור. רק אם זה לא ברור אפשר יהיה להתעורר לטאון. אם זה כאילו האדם נמצא שם ואין שום דבר שאינו ברור, אז אדם זה הגיע להארה ולא יוכל עוד לטפח, כי אלמנט ההתעוררות כבר לא קיים.

לי הונג-ג'י

16 ביוני 1995

ללמוד את הפא

כאינטלקטואלים שלומדים את הפא, עליכם לשים לב לבעיה הבולטת ביותר, שהיא ההתייחסות ללימוד הדאפא כמו לימוד של עבודות תיאורטיות, או בחירת קטעים מתאימים מדבריהם של אנשים מפורסמים כדי להשוות עם ההתנהגות העצמית, זה עוצר את ההתקדמות של המטפחים. יש גם אנשים ששמעו שלדאפא יש משמעות עמוקה, ושיש בתוכו דברים גבוהים שמדריכים את הטיפוח-תרגול ברמות שונות, הם מתמקדים בכל מילה ומילה, בסוף הם לא גילו שום דבר. ההרגלים האלה שהם פיתחו במשך תקופה ארוכה, תוך כדי לימודי תיאוריות פוליטיות, הם גם כן גורם שמפריע לטיפוח-תרגול – הם הבינו את הפא באופן מוטעה.

כשאתם לומדים את הפא, אל תחזיקו במחשבה שאתם צריכים לפתור בעיות ולחפש וללמוד את החלקים המתאימים. למעשה זו וריאציה של החזקה (לא כולל מצב שבו יש קונפליקט שצריך לפתור). אם רוצים ללמוד היטב את הפא, זה נכון רק כשלומדים אותו בלי להחזיק בשום מטרה. כל פעם אחרי שקוראים את "ג'ואן פאלון" פעם אחת, מבינים קצת וזוהי התקדמות; לא משנה אם הבנת רק נושא אחד אחרי שקראת פעם אחת, זוהי גם כן התקדמות אמיתית.

למעשה, במהלך הטיפוח-תרגול שלך אתה בדיוק מתקדם לאט לאט בלי להיות מודע לכך. זכרו: צריך להיות במצב כזה שאינכם רודפים אחרי שום דבר וכך תשיגו באופן טבעי.

לי הונג-ג'י

9 בספטמבר 1995

⁹ בסניית מי-שיין (Mi Xin – 迷信) – באופן מילולי אמונה עיוורת, בדרך כלל מתורגם כ"אמונה טפלה". מי – אהבה עיוורת; שיין – אמונה.

כיצד לספק סיוע

לסייעים רבים באזורים שונים יש הבנה גבוהה מאוד של **הדאפא**. הם מסוגלים לתת דוגמא טובה בהתנהגותם ולנהל היטב את אתר התרגול, אבל יש גם סייעים שלא פעלו מספיק טוב, וזה בא לידי ביטוי בעיקר בשיטת העבודה שלהם. למשל, כדי לגרום למתרגלים לציית להם, וכדי שיהיה להם קל לבצע את עבודתם, חלק מהסייעים אימצו את דרך חלוקת הפקודות – זה לא בסדר. לימוד **הפא** הוא מחופש רצון. אם התלמיד אינו רוצה לעשות את זה מתוך עצמו, אי אפשר לפתור שום בעיה, ובנוסף ייווצרו קונפליקטים. אם זה לא יתקן, הקונפליקטים יחמירו, כך שזה יפריע ללימוד **הפא** באופן חמור.

מה שחמור יותר זה שכדי לגרום לכולם להאמין ולציית להם, הם לעיתים קרובות מפיצים שמועות, או משהו פיקנטי כדי להעלות את היוקרה שלהם, או עושים משהו יוצא דופן. כל זה לא בסדר. הסייעים שלנו משרתים את האחרים בהתנדבות, הם לא המאסטר וגם לא צריכות להיות להם החזקות כאלו.

אז איך אנחנו יכולים לעשות את עבודת הסייעות היטב? קודם כל עליך להתייחס לעצמך כאל אחד מהמתרגלים, במקום מישוה שמעליהם. אם יש משהו שאתה לא מבין בעבודתך, עליך לדון בכך עם האחרים בענווה. אם עשית משהו בטעות, עליך להגיד למתרגלים בכנות: "אני גם כן מטפח כמו כולכם וזה בלתי נמנע שאטעה. טעיתי בעניין הזה, אז בואו נעשה את מה שנכון". עם כוונה כנה שכל המתרגלים ישתפו פעולה כדי לעשות דברים היטב. אילו תוצאות תראה? אף אחד לא יגיד שאתה חסר יכולת. במקום זאת הם יחשבו שלמדת היטב את **הפא** ושאתה רחב לב. למעשה **הדאפא** ישנו וכולם לומדים אותו. עם כל דבר שסייע עושה, בין אם זה טוב או לא טוב, התלמידים יאמדו על בסיס **הדאפא** ויראו אותו בבירור. ברגע שתהיה לך כוונה להרים את עצמך, המתרגלים יחשבו שיש לך בעיית **שין-שינג**. לכן רק באמצעות צניעות תוכל לעשות דברים היטב. היוקרה שלך בנויה על לימוד טוב של **הפא**. איך יכול להיות שאדם שמטפח לא יטעה?

לי הונג-גי

10 בספטמבר 1995

רקיע

מרחב היקום וגודל הגופים השמימיים לא ניתנים להבנה על-ידי בני האדם באמצעות חקירה. מיקרוסקופיות החומר לא ניתנת להבחנה על-ידי בני אדם. הגוף האנושי הוא כל-כך מסתורי שהוא מעבר לידע של בני האדם, שהוא רק על פני השטח. החיים הם כל-כך מגוונים ומסובכים, כך שהם יישארו תעלומה נצחית עבור המין האנושי.

לי הונג-גי

24 בספטמבר 1995

מצבים

אדם רשע נוצר מקנאה. בגלל אנוכיות וכעס הוא מתלונן שדברים אינם הוגנים כלפיו. אדם רחום הוא תמיד עם לב של חמלה. ללא טענות וללא שנאה, הוא מתייחס לקשיים כאל אושר. לאדם מואר אין כלל החזקות. הוא מתבונן באנשי העולם, המובכים על-ידי האשליה.

לי הונג-גי

25 בספטמבר 1995

מהי ריקנות

מהי ריקנות – להיות בלי שום החזקות זוהי ריקנות אמיתית. הכוונה אינה לריקנות חומרית, אבל זן בודהיזם כבר הגיע לסוף הדהרמה שלו ואין לו מה ללמד. בתקופת סוף הדהרמה המבולבלת הזו יש מלומדים שעדיין אווזים

בעקשנות בתיאורית הריקנות שלו, מתנהגים באופן לא הגיוני ואבסורדי, כאילו התעוררו אל מהות הפילוסופיה. המייסד שלו, **בודדהרמה**, הודיע בעצמו שהדהרמה שלו תהיה אפקטיבית רק לשישה דורות ולא יהיה מה להעביר הלאה אחרי-כן. מדוע לא להתעורר לזה? אם אומרים שהכל ריק, אין **פא**, אין בודהא, אין דמות, אין עצמי ואין קיום, מהו **בודדהרמה**? אם אין דהרמה, מהי תיאורית הריקנות של זן-בודהיזם? אם אין בודהא ואין דמות, מיהו **שאקיאמוני**? אם אין שם, אין דמות, אין אני, אין קיום והכל ריק, למה לאכול ולשתות? למה ללבוש בגדים? מה אם עוקרים לך את העיניים? וכמה אתה קשור לשבעת הרגשות ושש התשוקות של האדם הרגיל? למעשה, כשה**טאטאגאטה** אומר "ריקנות" הכוונה היא להיות בלי כל הלבבות של האדם הרגיל. לא להשמיט – זוהי התמצית האמיתית של הריקנות. היקום קיים בגלל חומר, מורכב מחומר ונשאר כחומר. איך הוא יכול להיות ריק? דהרמה שלא מועברת על-ידי **טאטאגאטה** בטוח תהיה קצרת-חיים, והעקרונות שלה יפסיקו להתקיים. דהרמה של **ארהאט** אינה דהרמה של בודהא! התעוררו לזה! התעוררו לזה!

לי הונג-ג'י

28 בספטמבר 1995

נחישות

אם המורה נמצא, אז אתה מלא ביטחון. ללא המורה תאבד את העניין שלך בטיפוח. זה כאילו שאתה מטפח בשביל המורה ובאת לכאן בגלל גחמה – זהו החיסרון הגדול ביותר של אדם ממוצע. **שאקיאמוני**, ישו, **לאו-דזה** וקונפוציוס עזבו לפני למעלה מ-2,000 שנה. התלמידים שלהם מעולם לא הרגישו שהם לא יכולים לטפח בלי המורים שלהם. הטיפוח הוא עניין של האדם עצמו, ואין אף אחד שיוכל לעשות אותו במקומו. המורה רק אומר לך את החוק ואת העקרונות על פני השטח. זו האחריות שלך עצמך לטפח את לבך ולוותר על תשוקותיך, להיות בעל חוכמה ולא מבולבל. אם באת בגלל גחמה, לבך בטוח אינו נחוש. כשאתה חי בחברה האנושית בטוח תשכח את היסודות. אם לא תשמור בקפדנות על אמונתך, לא תשיג שום דבר בחיים האלה. אי אפשר לדעת מתי שוב תהיה הזדמנות – זה יהיה קשה!

לי הונג-ג'י

6 באוקטובר 1995

הדיונים שבבודהיזם הם החלק החלש והקטן ביותר של פא הבודהא

כל היצורים החיים! אל תשתמשו בבודהיזם כדי לאמוד את **הדאפא** של ג'ן-שן-רן כי זה בלתי אפשרי. אנשים התרגלו לקרוא לכתבים של הבודהיזם **הפא**. למעשה הגופים השמימיים הם כל-כך עצומים שהם מעבר לתפיסה של בודהא לגבי היקום. גם הטאי-צ'י של אסכולת הטאו הוא הבנה של היקום רק ברמה נמוכה. ברמת האנשים הרגילים כבר אין **פא** ממשי אלא רק תופעות מועטות בקצה היקום שיכולות לאפשר לאדם לטפח ולתרגל. בגלל שהאנשים הרגילים הם האנשים ברמה הנמוכה ביותר, לא נותנים לבני-האדם לדעת את **פא** הבודהא האמיתי. אבל אנשים שמעו שהנבונים אמרו: סגידה לבודהא יכולה לטמון את הזרעים הגורמים להזדמנות של טיפוח-תרגול; המטפחים שמשננים לחשים יכולים לקבל הגנה של הישויות הגבוהות; שמירה על המצוות יכולה להביא את האדם לסטנדרטים של מטפח. במהלך ההיסטוריה תמיד היו אנשים שחקרו האם הדיבורים של אדם מואר הם **פא** הבודהא. הדיבורים של **טאטאגאטה** הם התבטאות של טבע הבודהא. אפשר גם לקרוא להם התבטאות של **הפא**, אבל הם לא **הפא** הממשי של היקום, כי בעבר היה לגמרי אסור לבני-האדם לדעת את הביטוי האמיתי של **פא** הבודהא. לגבי השאלה מהו **פא** הבודהא, אפשר להתעורר אליה רק כשמטפחים עד לרמות גבוהות, לכן עוד יותר לא מרשים לבני-האדם לדעת את המהות של טיפוח-תרגול אמיתי. **פאלון דאפא** חשף בפעם הראשונה מזה אלפי שנים את תכונת היקום (**פא** הבודהא) לבני האנוש. זה בעצם להשאיר לבני-אדם סולם אל השמיים. אם כך איך אתה יכול לאמוד את **הדאפא** של היקום עם הדברים של העבר מהבודהיזם?

לי הונג-ג'י

8 באוקטובר 1995

מהי חוכמה?

אנשים חושבים שהאנשים המפורסמים, המלומדים והמומחים למיניהם הם אדירים. למעשה הם לא משמעותיים, כי הם אנשים רגילים. הידע שלהם הוא רק הקומץ שמוכן על-ידי המדע המודרני של חברת האנשים הרגילים. ביקום העצום, המאקרוסקופי ביותר עד למיקרוסקופי ביותר, החברה האנושית נמצאת בדיוק באמצע, בשכבה החיצונית ביותר ובשטח החיצוני ביותר. גם ליצורים החיים יש את הצורה הנמוכה ביותר, לכן ההבנה לגבי החומר ולגבי הרוח גם היא מועטה, שטחית ועלובה. גם כשהוא תופס את כל הידע של כל המין האנושי, אדם עדיין נשאר אדם רגיל.

לי הונג-גי

9 באוקטובר 1995

זו לא עבודה אלא טיפוח-תרגול

השאלה אם אתם יכולים לפעול לפי הדרישות שקבעתי למרכזי הסיוע היא מאוד עקרונית! זה קשור לצורת ההתפשטות של הפא בעתיד. מדוע אתם לא יכולים לוותר על ההרגלים שפיתחתם במשך זמן רב במערכת הביורוקרטיה? אל תתייחסו למרכזי הסיוע כאל משרדי שלטון בחברת האנשים הרגילים ואל תאמצו את הדרכים ואת הגישות שלהם כמו הנפקת מסמכים, יישום מדיניות או שיפור הבנה כביכול. מטפח של הדאפא יכול רק לשפר את השיין-שינג שלו בטיפוח-תרגול ואת רמת סטטוס הפרי שלו. לפעמים מפגשים אפילו נערכים כמו במקום עבודה של אנשים רגילים. למשל פקיד פלוני נואם ומנהל פלוני מסכם. אפילו המדינה עושה שינויים לגבי הנוהגים המושחתים והתהליכים הביורוקרטיים שבחברה. כמטפחים, אתם כבר יודעים שבתקופת סוף הדהרמה היבטים שונים של המין האנושי כבר לא טובים. מדוע אתם לא יכולים לוותר על שיטות העבודה הפחות מתאימות לטיפוח-תרגול? אנחנו בהחלט לא נהפוך למוסד אדמיניסטרטיבי או עסק בחברה.

בעבר היו גם אנשים שיצאו לפנסיה ולא היה להם מה לעשות. הם חשבו שהדאפא די טוב, והציעו לעבוד כדי למלא את הריק הבלתי נסבל של השעמום. זה כמובן לא בסדר! פאלון דאפא הוא טיפוח-תרגול ולא עבודה. כל אלה מאתנו שעובדים צריכים קודם כל להיות מטפחים אמיתיים עם שיין-שינג גבוה ומודלים לחיקוי לטיפוח השיין-שינג. איננו זקוקים למנהלים כמו אלה שבין האנשים הרגילים.

לי הונג-גי

12 באוקטובר 1995

לתרגל אחרי הפרישה

חלק מהתלמידים ששמעו את ההרצאות, ויש להם איכות מולדת לא רעה, מפסיקים לתרגל בגלל שהם עסוקים בעבודתם. זה חבל מאוד! אם מדובר באנשים רגילים ממוצעים לא אדבר עוד ואעזוב אותם לנפשם. אבל לאנשים האלה יש תקווה. המוסריות של המין האנושי מתדרדרת באלף לי¹⁰ ביום וכל האנשים הרגילים נסחפים עם הזרם. ככל שהם יותר רחוקים מהטאו, כך קשה יותר לחזור באמצעות טיפוח. למעשה הטיפוח-תרגול הוא טיפוח לב האדם. במיוחד בסביבת עבודה מסובכת – זו הזדמנות טובה לשפר את השיין-שינג. ברגע שתצא לפנסיה, האם לא הפסדת את סביבת הטיפוח הטובה ביותר? מה תטפח אם לא יהיה שום קונפליקט? איך תשתפר? חיי האדם הם מוגבלים. בדרך כלל אתה מתכנן היטב את הדברים, אבל האם אתה יודע אם הזמן שנשאר לך יספיק לך? טיפוח-תרגול אינו משחק ילדים והוא יותר רציני מכל דבר שבין אנשים רגילים. הוא לא משהו שלוקחים כמובן מאליו. ברגע שתפסיד את ההזדמנות, מתי תשיג גוף אנושי בגלגולי הנשמות של שש הדרכים? הזדמנות יש רק אחת. ברגע שהאשליה שאתה לא מסוגל להניח תעבור, רק אז תדע מה הפסדת.

לי הונג-גי

13 באוקטובר 1995

¹⁰ לי – יחידת אורך סינית השווה לחצי קילומטר.

כשהפא תקין

אם לבני-האדם אין מוסריות, אסונות יתרחשו מהשמיים ובין האנשים. אם לארץ אין מוסריות, הכל נובל ונופל. אם השמיים סוטים מהטאו, הארץ תיסדק, השמיים יתמוטטו והרקיע יהיה ריק לגמרי. כשהפא תקין, היקום יהיה תקין. חיים ישגשגו, השמיים והארץ יהיו יציבים והפא יישאר לנצח.

לי הונג ג'י

12 בנובמבר 1995

הנבון

הוא נמצא בשליחות השמיים בעולם הזה ובשמיים למעלה. עם מוסריות רבה ולב של חמלה, יש לו שאיפות גבוהות בשעה שהוא מקפיד על פרטים קטנים. עם ידע נרחב של החוקים והעקרונות הוא מסוגל לנפץ את האשליות. בכך שהוא מועיל לחברה ומציל אנשים, הוא בונה את ההישג שלו באופן טבעי.

לי הונג-ג'י

17 בנובמבר 1995

להתקבל כתלמיד אצל המורה

הדאפא מתפשט באופן נרחב. אלה ששומעים עליו מחפשים אותו. אלה שקיבלו אותו שמחים על כך. מספר המטפחים גדל כל יום ולא ניתן לספירה. לרוב אלה שלומדים בעצמם יש בכל זאת את המחשבה להתקבל כתלמידים באופן רשמי אצל המורה, כי הם מודאגים שהם לא מקבלים את ההוראה האמיתית בלי לפגוש את המורה. למעשה זה בגלל לימוד לא מעמיק של הפא. זה שאני מפיץ את הדאפא באופן נרחב זו בעצם הצעת הצלה לכולם. מי שלומד הוא התלמיד שלי. בלי ללכת לפי הטקסיות והנהגים הישנים, אני פוסל את השטחיות ומסתכל רק אל לב האדם. אם אתה לא מטפח באמת מה זה יעזור אם אתה מכיר בי כמורה? אדם שמטפח בפועל יקבל דברים באופן טבעי בלי לרדוף אחריהם. כל הגונג והפא נמצאים בתוך הספרים, ואדם יקבל אותם על-ידי כך שיקרא את הדאפא. מי שלומד אותו ישתנה באופן אוטומטי, ועם קריאה חוזרת של הספרים הוא כבר נמצא בתוך הטאו. למורה יש פא-שן שבודאות יגן עליו בשקט. עם נחישות הוא בטוח ישיג את הפרי האמיתי בעתיד.

לי הונג-ג'י

8 בדצמבר 1995

תזכורת ברורה

יש בעיה בולטת בזמן הנוכחי שהיא כשהיואן-שן של חלק מהתלמידים עוזב את הגוף, הם רואים ובאים במגע עם ממדים מסוימים. הם מרגישים שזה נפלא והכל קיים באופן ממשי, הם אינם רוצים לחזור וזה גרם למוות של גוף הבשר ודם שלהם, והם נשארים בתחום ההוא ולא חוזרים. אבל הם לא יצאו משלושת העולמות. אני כבר דיברתי על הנושא הזה בעבר. אל תהיו קשורים לרמה מסוימת בטיפוח-תרגול. רק כשתסיימו את כל תהליך הטיפוח תוכלו להגיע לשלמות. לכן לא משנה כמה נפלא המקום שאתם רואים אחרי שהיואן-שן יוצא, עליכם לחזור.

יש לנו גם חלק מהתלמידים שיש להם תפיסה מוטעית. הם חושבים שברגע שהם מתרגלים פאלון דאפא זה כאילו יש להם ביטוח והגוף הפיזי שלהם לא ימות. השיטה שלנו מטפחת את הגוף ואת הנפש. המטפח יכול להאריך את החיים שלו כשהוא מטפח. אבל יש אנשים שלא מתקדמים כל-כך במרץ בטיפוח השי-ג'יאן-פא, ומסתובבים כל הזמן ברמה אחת. אחרי שהם עולים ברמה אחת עם מאמץ רב, הם שוב מסתובבים ברמה ההיא. הטיפוח-תרגול הוא רציני, לכן קשה להבטיח שחייך של אדם לא יסתיימו בזמן שתוכנן במקור. עם זאת, הבעיה הזאת לא קיימת בטיפוח-תרגול שמעבר לשי-ג'יאן-פא. אבל המצב שבתוך השי-ג'יאן-פא יותר מסובך.

לי הונג-ג'י

21 בדצמבר 1995

עבור מי אתה מטפח?

ברגע שאנשים משתמשים בכלי התקשורת כדי לבקר את הצי'גונג, חלק מהמתרגלים מתערערים ומפסיקים לתרגל, כאילו מי שמתמש בכלי התקשורת הוא נכון יותר מפא הבודהא, כאילו מתרגלים עבור מישהו אחר. יש גם אנשים שפוחדים כשהם ניצבים מול הלחץ ולא מתרגלים יותר – האם אנשים מסוג זה יכולים להשיג את הפרי האמיתי? האם הם יוכלו לבגוד בבודהא בזמן הקריטי? האם פחד אינו החזקה? טיפוח-תרגול הוא בדיוק כמו גלים שוטפים את החול – מה שנשאר הוא הזהב האמיתי.

למעשה מאז הזמן הקדום ועד היום התקיים עיקרון בחברה האנושית, שהוא יצירה הדדית וניגוד הדדי. לכן אם קיים הטוב, קיים גם הרע; אם קיים הישר, ישנו גם הסוטה; יש את הנדיב, אז יש גם את המרושע; ישנם בני-אדם וישנן רוחות; ישנם בודהות, אז ישנם גם שדים. החברה האנושית היא עוד יותר כך: אם קיים החיובי, קיים גם השלילי; אם יש בעד, יש גם נגד; יש מאמינים ויש לא מאמינים; יש אנשים טובים, אז יש גם אנשים רעים; יש את הלא אנוכיים ויש את האנוכיים; יש את אלה שמקריבים את עצמם למען אחרים, אז יש את אלה שנוקטים בדרך כלשהי כדי להועיל לעצמם – זהו עיקרון העבר. לכן כשאדם, קבוצה או מדינה מסוימים רוצים להצליח לעשות משהו טוב, תהיה התנגדות רעה באותה המידה. כך אפשר יהיה להרגיש שזה הושג לא בקלות ורק אז יעריכו את זה – הגזע האנושי תמיד התפתח כך (העיקרון של יצירה הדדית וניגוד הדדי ישתנה בעתיד).

מהיבט אחר, מטפח הוא מעבר לאדם רגיל. לא משנה מי האדם, האם הביקורת שלו אינה הבנה של אדם רגיל? האם הוא זכאי להכחיש את פא הבודהא ואת הטיפוח-תרגול? האם גוף כלשהו של המין האנושי יכול להיות מעל אלוהויות ובודהות? האם לאדם שמבקר את הצי'גונג יש את היכולת לשלוט על בודהות? האם בודהות לא יהיו טובים אם הוא אומר כך? האם בודהות לא קיימים אם הוא אומר שאין? מצוקת הפא בתקופת "המהפכה התרבותית הגדולה" נגרמה על-ידי השינויים באקלים הקוסמי וכל הבודהות, הטאואים והאלוהויות הולכים במתואם לכוונת השמיים. מצוקת פא היא מצוקה של בני-האדם, של הדתות, אבל לא של בודהא.

הסיבה הגדולה ביותר שהדתות מעוררות היא שהלב האנושי אינו טוב עוד. אלה שסוגדים לבודהא עושים זאת לא בשביל טיפוח בודהא אלא בשביל לבקש מהבודהא, לקבל את ברכתו כדי לעשות הון, לסלק מצוקות, ללדת בן או בשביל להיות בנוחות. כל אחד ואחד יצר הרבה קארמה בחיים הקודמים – איך זה יכול להיות שיהיה נוח? איך יכול להיות שלא ישלמו על זה אחרי שמבצעים מעשים רעים? כשהשדים רואים שהלב האנושי אינו ישר, הם יוצאים בזה אחר זה מהמאורות שלהם כדי לעשות בלבול והרס בעולם האנושי; כשהאלוהויות והבודהות רואים שהלב האנושי אינו ישר, הם עוזבים את מקומם ונוטשים בזה אחר זה את המקדשים. אנשים שרודפים אחרי הון ותועלת מביאים למקדשים הרבה שועלים, סמורים, רוחות ונחשים. האם לא היו צריכים לפרק מקדשים כאלה? אנשי העולם הם הפושעים. בודהא לא מעניש את האנשים בגלל שכל בני-האדם נמצאים בתוך בורותם והם כבר מזיקים לעצמם. בנוסף הם יוצרים לעצמם הרבה קארמה, אסון גדול מחכה להם בקרוב. האם יש עוד צורך להעניש אותם? למעשה כשאנשים עושים מעשים רעים, הם יקבלו עונש בזמן מסוים בעתיד, רק שהם לא מתעוררים לכך ולא מאמינים. כשמשוהו קורה הם חושבים שזה מקרי.

לא משנה איזה אדם או איזה כוח חברתי אומר לך לא לטפח ולתרגל, אז אתה מפסיק. האם אתה מטפח עבורם? האם הם יכולים לתת לך את הפרי האמיתי? האם הנטייה שלך כלפיהם אינה אמונה עיוורת? למעשה זוהי בורות. חוץ מזה אנחנו לא צי'גונג אלא טיפוח-תרגול של פא הבודהא! האם לחץ כלשהו אינו בוחן אם אתה נחוש באופן בסיסי בפא הבודהא? אם אתה לא נחוש בפא באופן בסיסי, אז אין מה לדבר.

לי הונג-גי

21 בדצמבר 1995

מינוח של פא הבודהא

חלק מהמתרגלים היו בעבר בודהיסטים חילוניים ואצלם יש רושם חזק של המונחים שבכתבים הבודהיסטים. כשהמתרגלים האלה רואים שיש בדיבורים שלי מונחים שדומים לדת הבודהיזם, הם חושבים שהפירושים הם אותו הדבר. למעשה הם לא לגמרי זהים. חלק מהמונחים בבודהיזם הסיני הוא מאוצר המילים של השפה הסינית והם לא מונחים בלעדיים של הבודהיזם.

המפתח הוא שהמתרגלים האלה כל הזמן אינם יכולים לוותר על הדברים בבודהיזם. הסיבה לכך היא שהם לא מודעים לכך שהרושם של הבודהיזם במחשבתם עדיין משפיע עליהם והם לא הבינו היטב את "ללא דרך שנייה".

למעשה האם ההבנות הדומות באופן שטחי לא פועלות כהפרעה? אם אתם מבינים את המילים שלי באופן לא נכון, אז האם אתם לא מטפחים בבודהיזם?

לי הונג-ג'י

21 בדצמבר 1995

השכנת השלום עם החיצוני באמצעות טיפוח של הפנימי

אם בני-אדם אינם מעריכים את המוסריות (דה), העולם יהיה בבלבול גדול ללא שליטה. כל אחד יהפוך לאויב של השני ויחיה בלי שום שמחה. אם אין להם שמחת חיים, אז הם לא יפחדו מהמוות. **לאו דזה** אמר: "אם העם אינו פוחד ממוות, מה זה יעזור לאיים עליהם במוות?" זוהי סכנה גדולה שעומדת להתרחש. עולם עם שלום הוא מה שרוצה העם. אם ברגע זה קובעים חוקים רבים כדי להשיג שלוה ויציבות, התוצאות יהיו הפוכות. כדי לפתור את הדאגה הזאת, צריך לטפח מוסריות בעולם על מנת לפתור את הבעיה מהשורש. אם הפקידים אינם אנוכיים המדינה לא תהיה מושחתת. אם העם מדגיש את הטיפוח העצמי ואת טיפוח המוסריות, גם הממשל וגם העם מקפידים על איפוק עצמי, אז כל המדינה תהיה שלווה ויציבה ונתמכת על-ידי העם. על-ידי כך שהמדינה נעשית יציבה ומוצקה, היא מרתיעה באופן טבעי את האויבים החיצוניים ושלום ישלוט מתחת לשמיים. זהו מעשה של אדם נבון.

לי הונג-ג'י

5 בינואר 1996

סילוק נוסף של החזקות

תלמידים! המאסטר מודאג אבל זה לא עוזר! מדוע אתם לא יכולים לוותר על הלב האנושי ההוא ולא מוכנים ללכת צעד אחד קדימה? המתרגלים שלנו, כולל אנשי הצוות שלנו, למרות שאתם עושים עבודה בשביל **הדאפא**, אתם מקנאים אחד בשני. האם אתם יכולים להפוך להיות בודהא באופן זה? זה שאני רוצה שיהיה ניהול חופשי זה בגלל שאינכם יכולים להניח את הדברים של אנשים רגילים, כך שתרגישו לא מאוזנים בעבודתכם. **הדאפא** הוא של כל היקום ולא של אדם כלשהו חסר משמעות. לא משנה מי עושה את העבודה, זה מפיץ את **הדאפא**. לא חשוב אם אתה או מישהו אחר עושה את זה. אם הלב הזה שלכם לא יסולק, האם תיקחו אותו לעולמות שמימיים ותתחרו עם הבודהות? אף אחד לא יכול לקחת את **הדאפא** על עצמו. סלקו את הלב הלא מאוזן ההוא! כשאתם לא מסוגלים להתגבר על משהו בלבכם, האם זה לא נגרם על-ידי ההחזקה שלכם? אין על המתרגלים שלנו לחשוב שהם מעבר להחזקה הזאת! אני מקווה שכולם יבדקו את עצמם, כי כולכם מטפחים חוץ ממני, **לי הונג-ג'י**. חישבו על זה כולכם, מדוע אני מעביר **פא** כה גדול בתקופת **הג'יא** האחרון? אם הייתי מספר את האמת הייתי מעביר **פא** רע, כי אלה שילמדו את **הפא** בטוח יבואו בגלל זה. זהו לימוד **הפא** עם רדיפה. בהצללת אנשים, רק על-ידי כך שתהיה כוונה נכונה אפשר יהיה לסלק את ההחזקות שלכם. כולם יודעים שאי אפשר להצליח בטיפוח אם ההחזקות לא מסולקות, אז מדוע אתם לא מעזים לוותר עוד והולכים צעד נוסף? למעשה צריכה להיות סיבה שאין להביע אותה שאני מעביר את **הדאפא**. ברגע שהאמת תתגלה יהיה מאוחר מדי להתחרט. אני רואה את ההחזקות של אנשים מסוימים, אבל אינני יכול להגיד לכם במישרין, כי אחרי שהמאסטר יגיד, תזכרו את מה שאמרתי ותהיה לכם החזקה לזה לשארית חייכם. אני לא רוצה להרוס אפילו תלמיד אחד. זה בדיוק כה קשה להציל אנשים. עוד יותר קשה להתעורר לדברים. במיוחד כל אחד צריך להעמיד את עצמו מנקודת מבט זו ולנסות להבין. כולכם יודעים שה**דאפא** הוא טוב, אז מדוע אינכם מסוגלים להניח את הדברים?

לי הונג-ג'י

6 בינואר 1996

אימות

פא הבודהא יכול להציל אנשים, אבל **פא** הבודהא לא נוצר כדי להציל אנשים. **פא** הבודהא יכול לפענח את המסתורין של היקום, החיים והמדע, יכול לתת למין האנושי להיכנס מחדש למסלול מדע נכון, אבל **פא** הבודהא לא נוצר כדי להנחות את מדע המין האנושי.

פא הבודהא הוא התכונה של היקום, הוא היסוד שיוצר את מקור החומר והוא הסיבה שבגללה נוצר היקום.

אז בעתיד יהיו הרבה מומחים ומלומדים שהחוכמה שלהם תיפתח בתוך **פא** הבודהא. הם יהיו חלוצי המין האנושי החדש בתחומי הלמידה השונים. אבל **פא** הבודהא לא נתן לך את החוכמה כדי שתהיה חלוץ, כי קיבלת את זה רק כאדם שמטפח. כלומר, אתה קודם כל מטפח ואחר-כך מומחה. לכן כמטפח עליך לנצל את כל התנאים האפשריים כדי להפיץ את ה**דאפא**, לאמת שה**דאפא** הוא נכון, שהוא מדע אמיתי ולא הטפה או אידיאליזם – זוהי חובתו של כל מטפח. בלי **פא** הבודהא העצום הזה הכל לא היה קיים, כולל המאקרוסקופי ביותר ועד למיקרוסקופי ביותר ועד לכל הידע של חברת האנשים הרגילים.

לי הונג-ג'י

8 בינואר 1996

המטפח נמצא בתוך זה באופן טבעי

כמטפח כל התסכולים שתיתקל בהם בקרב אנשים רגילים הם מבחנים; כל המחמאות שתקבל הן ניסיונות.

לי הונג-ג'י

14 בינואר 1996

מהי סובלנות (רן)?

סובלנות היא המפתח לשיפור ה**שיין-שינג**. לסבול עם כעס, התמרמרות או עם דמעות זוהי סובלנות של אדם רגיל שיש לו החזקה לגבי הדאגה שלו. לסבול בלי כעס בכלל ובלי שום הרגשה של התמרמרות זוהי סובלנות של מטפח.

לי הונג-ג'י

21 בינואר 1996

מהי מי-שיין¹¹?

האנשים הסינים של היום באמת מחוירים כשהם שומעים שמישהו מזכיר את שני הסימנים **מי-שיין**, כי הרבה אנשים קוראים לכל מה שהם לא מאמינים בו **מי-שיין**. למעשה שני הסימנים האלה **מי-שיין** צופו בכסות "שמאלנית" בתקופת "המהפכה התרבותית הגדולה" והשתמשו בהם כמונח המזיק ביותר לתרבות העממית, כתווית המפחידה ביותר, וזה הפך להיות הדיבור השגור חסר האחריות ביותר של האנשים האלה פשוטי השכל והעקשנים. אפילו אלה שקוראים לעצמם כביכול "מטריאליסטים" קוראים לכל דבר שמחוץ לידע שלהם, או שהמדע עדיין לא הכיר בו, **מי-שיין**. אם היו מבינים את הדברים לפי התיאוריה הזאת, המין האנושי לא היה מתקדם והמדע לא היה מתפתח, כי כל ההתפתחויות והגילויים החדשים של המדע הם דברים שהאנשים הקודמים לא הכירו בהם. אם כך, האם האנשים האלה לא עוסקים בעצמם באידיאליזם? ברגע שבני האדם מאמינים במשהו, האין זה כשלעצמו אובססיה? אם כך האם האמונה של אנשים מסוימים במדע וברפואה המודרניים היא **מי-שיין**? האם ההערצה של האנשים כלפי דמויות היא גם כן **מי-שיין**? למעשה שני הסימנים **מי-שיין** מרכיבים מונח מאוד רגיל. ברגע שאנשים מאמינים בהתלהבות במשהו, אפילו באמת, זה הופך להיות **מי-שיין**. אין כאן קונוטציה שלילית. זה רק שהאנשים האלה עם הכוונות הנסתריות נותנים לו את הכסות של המובן הפיאודלי כדי להתקיף את האחרים, וזה הפך להיות מונח מטעה ובעל כוח התקפה, שיכול לעורר אנשים עם שכל פשוט לחזור עליו.

¹¹בסינית מי-שיין (Mi Xin – 迷信) – באופן מילולי אמונה עיוורת, בדרך כלל מתורגם כ"אמונה טפלה". מי – אהבה עיוורת; שיין – אמונה.

למעשה בשתי המילים **מי-שיין** עצמן לא צריכים להשתמש באופן זה, והפירוש שנכפה עליהן לא קיים. המשמעות של שני הסימנים **מי-שיין** אינה משהו שלילי. בלי **מי-שיין** במשמעות, לחיילים לא היו יכולות קרביות; בלי **מי-שיין** בבית-הספר וכלפי המורים, התלמידים לא היו יכולים לרכוש ידע; בלי **מי-שיין** כלפי ההורים, לא היו יכולים לגדל ולחנך את הילדים; בלי **מי-שיין** בקריירה שלהם, האנשים לא היו עושים את עבודתם היטב; בלי אמונה, לבני האדם אין סטנדרטים של מוסריות, כך שבלב האנושי אין מחשבות טובות (**שן**) והוא נתפס על-ידי מחשבות רעות. ברגע זה המין האנושי יורד ברמת המוסריות ותחת השפעת המחשבות הרעות האנשים נעשים אויבים אחד לשני. הם מבצעים את כל הרשע כדי לספק את התשוקות האנוכיות שלהם. ואילו לגבי האנשים הרעים האלה, שמצפים את שני הסימנים **מי-שיין** במובן שלילי, למרות שהם השיגו את מטרם, ייתכן מאוד שהם ערערו את המין האנושי במובן של הטבע המקורי.

לי הונג-גי

22 בינואר 1996

תוקן ב-29 באוגוסט 1996

הקארמה של המחלות

מדוע אצל המתרגלים החדשים שרק החלו ללמוד את השיטה, ואצל המתרגלים הוותיקים שגופם כבר עבר כוונון, יופיע חוסר נוחות בגוף במהלך הטיפוח-תרגול כאילו הם סובלים ממחלה קשה? בנוסף לכך מדוע זה קורה פעם בכל תקופה? סיפתי לכם בהרצאת **הפא** שזה סילוק הקארמה שלכם ושיפור תכונת ההארה שלכם בזמן שהקארמה שהייתם חייבים בכל הגלגולים השונים שלכם מסולקת. חוץ מזה זה בודק אם המתרגל נחוש ב**דאפא** עד שהטיפוח-תרגול שלו מגיע מעבר ל**שי-ג'יאן-פא**. זה כשמדברים על זה באופן כללי.

למעשה אדם לא יודע כמה תקופות חיים היו לו, ובכל תקופת חיים הוא יצר קארמה רבה. אחרי שהוא התגלגל לאחור המוות חלק מהקארמה של המחלה נדחק לתוך גופו ברמה המיקרוסקופית. כשהוא מתגלגל, לגוף הבשר ודם החדש השטחי החומרי אין קארמה של מחלות (אבל יש יוצאים מן הכלל אצל אלה שיש להם יותר מדי קארמה). כך שמה שנדחק פנימה בגלגול הקודם יחזור החוצה, וכשהוא מגיע לגוף הפיזי השטחי האדם יחלה. אבל כשהמחלה מתחוללת, בדרך כלל יהיה גורם חיצוני בעולם החומרי שמפעיל את זה. באופן זה זה מתאים לחוקים האובייקטיביים של העולם החומרי והשטחי שלנו, כלומר מתאים להיגיון של העולם האנושי, כך שלאנשים הרגילים אין דרך לדעת את האמת של מקור המחלות, והם אבודים באשליה ולא מתעוררים. אבל אם אדם לוקח תרופות ברגע שהוא חולה, או נוקט בדרכים שונות כדי לרפא אותה, למעשה הוא דוחק שוב את המחלה בחזרה לתוך הגוף. באופן זה הוא לא שילם את הקארמה של המחלות שהצטברה מהמעשים הרעים בגלגול הקודם, ובגלגול הזה הוא שוב יעשה דברים רעים ויפגע באחרים, כך שתופיע קארמה חדשה של מחלות והאדם יקבל כל מיני מחלות. אבל אם האדם לוקח תרופות, או נוקט באמצעים רפואיים שונים, הוא דוחק שוב את המחלות בחזרה לתוך הגוף. בנייתוח רק מוציאים את הבשר שבממד החומרי השטחי, ואילו בקארמה של המחלות שבממדים האחרים לא נוגעים כלל וכלל. הטכנולוגיה הרפואית המודרנית גם לא יכולה בכלל לגעת בזה. כשהמחלה תתחולל שוב, האדם יטפל בה שוב, ואחרי שיתגלגל אחרי המוות, חלק מהקארמה של המחלות שוב יידחק לתוך גופו וזה ממשיך וחוזר. גלגולים חולפים, ולא יודע כמה קארמה של מחלות הצטברה בתוך הגוף של אותו האדם. לכן אני אומר שהאנשים של היום הגיעו לנקודה הזאת עם קארמה על גבי קארמה. חוץ מהקארמה של המחלות יש גם סוגים אחרים של קארמה. לכן יהיו לאנשים קשיים וקונפליקטים בחיים. איך זה יכול להיות שהם רק רוצים לרדוף אחרי אושר ולא רוצים לשלם את הקארמה? כשהאנשים הגיעו לתקופה הזאת, הקארמה שלהם היא כל-כך גדולה, עד כדי כך שהם טובעים בה, והם יתקלו כל הזמן ובכל מקום בדברים לא נעימים. ברגע שמישהו יוצא מהבית, משהו לא טוב יחכה לו. אבל כשמתעוררים קונפליקטים, אנשים לא סובלים אותם ולא יודעים שהם משלמים את החוב הקארמתי שהם היו חייבים. אם מישהו מקבל יחס לא טוב ממישהו אחר, הוא יתייחס אליו באופן עוד יותר גרוע. הוא ייצור קארמה חדשה לפני ששילם את הקארמה הישנה. זה גורם להתדרדרות יומיומית של ערכי המוסר של החברה וכל אחד הופך להיות אויב לשני. יש גם הרבה אנשים שלא יכולים להבין את זה: מה קרה לאנשים של היום? מה קרה לחברה של היום? אם המין האנושי ימשיך באופן זה, זה יהיה מאוד מסוכן!

בתור מטפחים, חוץ מהקארמה שמסולקת על-ידי המאסטר, אתם חייבים לשלם חלק בעצמכם. לכן תרגישו חוסר נוחות בגוף ותהיה הרגשה שכאילו אתם חולים. הטיפוח-תרגול בעצם מנקה עבורכם ממקור החיים. זה כמו טבעות של עץ ויש קארמה של מחלות בכל שכבה, כך שצריך לנקות את הגוף עבורך מהמרכז. אבל האדם לא יוכל לשאת את זה אם דוחפים את הכל בבת אחת, כי החיים יהיו בסכנה. לכן אפשר רק לדחוק החוצה שכבה אחת או שתיים בכל תקופה. באופן זה האדם יוכל לעבור את זה, ובאמצעות הסבל הוא ישלם את הקארמה. אבל זה רק

המעט שנשאר לך שתישא בעצמך אחרי שאני סילקתי את הקארמה עבורך. זה ימשיך עד שהטיפוח-תרגול שלך יגיע לצורה הגבוהה ביותר **בשי-ג'יאן-פא**, כלומר גוף לבן טהור, אז הכל יידחק החוצה. אבל יש מקרים שבהם לאדם יש מעט קארמה של מחלות ומקרים אחרים מיוחדים. טיפוח **הצ'ו-שי-ג'יאן-פא** הוא בעצם טיפוח של גוף **ארהאט** טהור, שבו לא תהיה קארמה של מחלות. אבל לגבי אלה שמטפחים מחוץ ל**שי-ג'יאן-פא**, שלא הגיעו לשלמות ועדיין מטפחים כלפי רמות גבוהות, יהיו להם סבל וקשיים ומבחנים למען שיפור הרמה שלהם. אבל כל אלה יהיו קונפליקטים במובן ה**שיין-שינג** שבין אחד לשני או בין אדם למקרה, ויהיה סילוק נוסף של החזקות. לא תהיה עוד קארמה של מחלות בגוף.

העניין הזה של סילוק הקארמה של המחלות אינו משהו שניתן סתם לביצוע עבור אנשים רגילים. לגבי אנשים רגילים שאינם מטפחים זה בלתי אפשרי, והם יכולים רק להסתמך על טיפולים רפואיים. אם עושים את זה סתם עבור אנשים רגילים, זה מפר את העקרונות השמימיים, וזה בעצם אומר שאפשר לעשות דברים רעים בלי לשלם את הקארמה. זה בלתי אפשרי לא לשלם את החוב שחייבים – העקרונות השמימיים לא ירשו את זה! אפילו בטיפול במחלות באמצעות **צ'יגונג** רגיל, גם כן דוחקים את הקארמה לתוך הגוף. כשהקארמה של אדם מסוים גדולה מדי והאדם ממשיך לבצע מעשים רעים, הוא יעמוד בפני השמדה. בזמן המוות הוא ייהרס בגוף ובנפש והוא לא יתקיים לחלוטין. כשיש מוארת גדולה מטפלת במחלה עבור בן-אדם, היא יכולה לסלק את שורש הקארמה של המחלה הזאת, אבל זה נעשה עם מטרה, ונעשה בעיקר כדי להציל את האדם.

לי הונג-ג'י

10 במארס 1996

המנעויות של מטפחים

עם החזקה לתהילה, הדרך תהיה דרך רעה עם כוונה. כשמישהו משיג תהילה בעולם האנושי, הוא בטוח יהיה טוב בדיבור אבל דמוני בלב, מרמה את הציבור ומערער את **הפא**.

עם החזקה לכסף, האדם ירדוף אחרי הון והטיפוח יהיה מזויף. הוא מקלקל את התורה ואת **הפא**, מבזבז את חייו ולא מטפח בודהא.

עם החזקה לתאוה, האדם אינו שונה מהמרושע. הוא משנן את הכתבים, מביט בחטף ורחוק מאוד מהטאו. זהו אדם רגיל מרושע.

עם החזקה לחיבה משפחתית, האדם בטוח יתעייף, יסתבך ויתענה בגללה. הוא אוהז בחבלי החיבה ומוטרד בגללם בכל חייו. אחרי שהשנים יחלפו, יהיה מאוחר מדי להתחרט.

לי הונג-ג'י

15 באפריל 1996

הרמוניה מושלמת

א. בסביבות עבודה שונות אנשים מעורבים בהיבטים שונים של הריגה. האיזון של היצורים החיים מתבטא בצורות שונות. על המטפח ראשית לוותר על כל ההחזקות ולהתאים למצב החברתי של האנשים הרגילים, כי זהו גם כן ביטוי של שמירה על **הפא** של רמה מסוימת. אם אין אף אחד שיעשה את עבודות המין האנושי, **הפא** של הרמה הזאת יפסיק להתקיים.

ב. יצורים חיים קיימים ומתים באופן טבעי בתוך **הפא**. היקום עובר בריאה, התייצבות והתנוונות, ובני האדם עוברים לידה, זקנה, מחלה ומוות. קיימים גם לידה ומוות לא טבעיים באיזון של היצורים החיים. יש ויתור בתוך סובלנות, וויתור מוחלט הוא עיקרון גבוה יותר של אי החסרה.

לי הונג-ג'י

19 באפריל 1996

ללא החסרה

יש ויתור בתוך סובלנות. היכולת לוותר היא ההתרוממות בטיפוח-תרגול. לפא יש רמות שונות. ההבנה של מטפח לגבי הפא היא ההבנה של הרמה ההיא שהוא טיפח אליה. ההבנה של כל מטפח לגבי הפא שונה בגלל שכל אחד נמצא ברמה שונה.

לפא יש דרישות של רמות שונות כלפי המטפחים שברמות השונות. הוויתור הוא הביטוי של לא להיות קשור ללב האדם הרגיל. אם מישוהו באמת מסוגל לוותר בשקט בלי שזה יגע בלבו, למעשה הוא כבר נמצא ברמה ההיא. אבל הטיפוח-תרגול הוא כדי להשתפר. אתה כבר יכול לוותר על ההחזקה הזאת, אז מדוע לא לוותר על הפחד עצמו מההחזקה? האם ויתור ללא החסרה אינו ויתור גבוה יותר? אבל אם מטפח או אדם רגיל, שלא מסוגל להשיג אפילו את הוויתור הבסיסי, גם כן מדבר על העיקרון הזה, הוא בעצם מחפש תירוצים לערער את הפא בגלל שהוא לא מסוגל לוותר על ההחזקות.

לי הונג-גי

26 באפריל 1996

טיפוח ועבודה

חוץ מהמטפחים המקצועיים במקדשים, הרוב הגדול של תלמידי הפאלון דאפא שלנו מטפחים בחברת האנשים הרגילים. במהלך לימוד ותרגול הדאפא, כולכם יכולים להתייחס בקלילות לתהילה ולאינטרסים אישיים. אבל בגלל חוסר הבנה עמוקה של הפא, זה גרם לבעיה: מספר תלמידים הפסיקו את עבודתם בקרב אנשים רגילים או סרבו לקבל קידום ולהיות בתפקידי ניהול. זה גרם להפרעות רבות לא נחוצות בעבודה ובחיים שלהם וזה משפיע ישירות על הטיפוח-תרגול. יש גם אנשי עסקים הגונים שחושבים שהם מתייחסים לכסף בקלילות ובאותו הזמן מרגישים שעשיית עסקים יכולה לפגוע באחרים ולהשפיע על הטיפוח-תרגול של עצמם. הם גם כן ויתרו על עבודתם.

למעשה התוכן של הדאפא עמוק מאוד. ויתור על לב האדם הרגיל אין פירושו ויתור על עבודה של האדם הרגיל; ויתור על תהילה ורווח לא אומר שצריך להתרחק מחברת האנשים הרגילים. חזרתי שוב ושוב: אלה שמטפחים ומתרגלים בחברת האנשים הרגילים, צריכים להתאים למצב של חברת האנשים הרגילים.

מהיבט אחר, אם כל תפקידי הניהול בחברת האנשים הרגילים מבוצעים על-ידי אנשים כמונו שיכולים להניח את התהילה ואת הרווח האישיים, כמה תועלת זה יביא לאנשים? אם אדם מאוד תאב בצע היה עושה את זה, מה זה יביא לחברה? אם כל אנשי העסקים היו מטפחים של הדאפא, איך היה המוסר של החברה?

החוק הגדול של היקום (פא הבודהא) הוא עקבי ושלם מהרמה הגבוהה ביותר ועד לרמה הנמוכה ביותר. עליכם לדעת שחברת האנשים הרגילים גם כן מורכבת מפא של רמה מסוימת! אם כל אחד היה לומד את הדאפא ואף אחד לא היה עושה את העבודות בחברה, חברת האנשים הרגילים לא הייתה מתקיימת והפא של הרמה הזאת לא היה מתקיים. חברת האנשים הרגילים היא גם כן הביטוי של פא הבודהא ברמה הנמוכה ביותר, שהוא גם כן צורת הקיום של היצורים החיים ושל החומר ברמה הזאת.

לי הונג-גי

26 באפריל 1996

תיקון

בזמן הנוכחי אזורים רבים מתייחסים לדברים הבאים שהוצעו על-ידי אגודת המחקר כאל פא או מילים שלי ומפיצים ולומדים אותם:

לקרוא את הדאפא בהתעמקות,

לטפח את השיי-שינג בכנות,

לתרגל את התרגילים במאמצים רבים... וכו'.

למעשה אלו אינן המילים שלי וגם אין להן משמעות עמוקה יותר, והן בוודאי לא הפא. הכוונה של קריאה בהתעמקות שונה בהרבה מהדרישות שלי לגבי לימוד הפא. למעשה לגבי קריאה בספר, כבר דנתי בכך מאוד בבירור במאמר "ללמוד את הפא" שכתבתי ב-9 בספטמבר 95'. יתר על כן, הפירוש של קריאה בהתעמקות גורם להפרעה רצינית למאמר "ללמוד את הפא". מעתה ואילך עליכם לשים לב לחומרת בעיה זו. כבר דיברתי על הסיבה שבגללה הבוזהיזם נעלם בהודו ועל הלקח שבזה. אם לא תשים לב לזה בעתיד זו תהיה ההתחלה של ערעור הפא. שימו לב: כשמתעוררת בעיה, אין להטיל אחריות, אלא צריך להסתכל על ההתנהגות של האדם עצמו. אל תחפשו מי כתב אותם, לימדו מהלקח הזה והיו זהירים בעתיד.

לי הונג-ג'י

28 באפריל 1996

עמידות

כדי לשמור על הדאפא לנצח ללא שינויים, נראה שיש עדיין בעיה: תמיד יש כאלה מתרגלים שבגלל המנטליות של ההתפארות או של להיות שונים מאחרים, הם עושים דברים שמפריעים לדאפא בכל הזדמנות. לפעמים זה חמור מאוד. למשל, בזמן האחרון, תמיד היו אנשים שאומרים שלימדתי באופן פרטי מישהו את עקרונות התנועות (למעשה רק תיקנתי את התנועות כשהמתרגל שאל אותי), כך שהם פסלו את התנועות שלימדתי בכל האזורים במשך שנים. הם אפילו משנים את התנועות של הדאפא בזמן שאני עדיין נמצא וקלטות ההוראה בוידאו עדיין ישנן. הם מלמדים את המתרגלים לא לעשות לפי קלטות ההוראה, אלא לפיהם. הם אומרים כביכול שלמורה יש גונג גבוה, שלא כמו המתרגלים וכו', ומלמדים את המתרגלים לעשות לפי התנאים שלהם בינתיים ולשנות לאט-לאט אחר-כך וכו'.

כשלימדתי את התרגילים, עשיתי זאת באופן שלם בבת אחת. הסיבה היא החשש שמתרגלים ישנו אותם כרצונם. ברגע שהמנגנון נוצר, בכלל לא ניתן יהיה לשנות. העניין לא נראה רציני, למעשה הוא התחלה של ערעור חמור של הפא. יש גם אנשים שמתייחסים לתנועות הביניים כתנועות נפרדות ואומרים למתרגלים לעשות אותן באופן תקני. זהו ניסיון להיות שונה. בזמן הנוכחי זה כבר גרם להשפעה גדולה בכל האזורים. תלמידים! מדוע אתם הולכים אחריהם כל כך בקלות בזמן שקלטות ההוראה שלי עדיין קיימות? הדאפא הוא החוק הגדול הרציני של היקום. אפילו אם משבשים מעט ממנו, כמה גדול החטא הזה! על מטפח לטפח בכבוד ולשים לב לדברים הגדולים. איך זה יכול להיות שהתנועות של כל אחד יהיו זהות בלי שום הבדל קטן? אל תתרכזו בדברים הזעירים האלה. התנועות הן דרך לעזור לנו להגיע לשלמות והן חשובות ללא ספק. אבל אין עליכם לחפור לתוך קרן של פר, אלא להשקיע מאמצים בשיין-שינג. למעשה רוב ההפרעות לדאפא באות מבינינו. גורמים חיצוניים יכולים רק לערער אנשים בודדים ולא יכולים לגרום לפא להשתנות. זה לא משנה אם זה בתקופה הנוכחית או בעתיד, מי שמערער את הפא שלנו יכול רק להיות תלמיד משלנו. שימו לב לזה! הפא שלנו הוא עמיד ולא ניתן לשינוי. אין על אף אחד, עם שום תירוץ, סיבה או תנאי, לשנות את התנועות שאנחנו מסתמכים עליהן כדי להגיע לשלמות. אחרת, לא משנה אם המוטיבציה טובה או רעה, זהו ערעור של הפא.

לי הונג-ג'י

11 במאי 1996

לא להגיד דברים פרוצים

בזמן האחרון יש צורת דיבור כזו: כשהמתרגלים מפיצים את הדאפא ועוזרים לאנשים עם קשר גורלי לקבל את הפא ולהיכנס לדרך של טיפוח-תרגול, הם אומרים שהם הצילו את האנשים. הם אומרים: "אני הצלתי כמה וכמה אנשים היום. אתה הצלת כמה אנשים" וכו'. למעשה מה שמציל את האנשים הוא הפא ורק המאסטר עושה את הדבר הזה. אתם רק מובילים אנשים עם קשר גורלי לקבל את הפא. השאלה אם האדם באמת יכול להינצל, נקבעת על-ידי היכולת שלו להצליח לטפח עד לשלמות. שימו לב היטב: כשאומרים דברים מוגזמים עם או בלי כוונה, אפילו בודהא יהיה מזועזע. אל תיצרו מכשולים לטיפוח-תרגול שלכם, ועליכם לטפח את הדיבור מהאספקט הזה. אני מקווה שתוכלו להבין את זה.

ערנות

הזמן לטיפול בפועל בלימוד הדאפא מוגבל. הרבה מתרגלים יודעים להזדרז ולהתקדם במרץ ללא הרף. אבל חלק מהמתרגלים לא יודעים להעריך זמן ומתמקדים בדברים לא נחוצים. מאז שהספר הזה של **הדאפא**, "ג'ואן פאלון" יצא לאור, הרבה אנשים משווים אותו להקלטות של ההרצאות שלי ואומרים שאגודת המחקר שינתה את הדיבור של המורה. יש גם אנשים שאומרים שאדם מסוים עזר לכתוב את הספר הזה. כך הם מערערים את **הדאפא**. עכשיו אני אומר לכולכם, שה**דאפא** הוא שלי, **לי הונג-גי**, והוא כדי להציל אתכם. הוא נאמר מפי, **מלי הונג-גי**. חוץ מזה, כשהרצאתי על **הפא** לא השתמשתי בשום מסמך או חומר, רק פתק עם הנושאים שאני רוצה לדבר עליהם כל יום. הוא מאוד פשוט וכולל רק כמה נושאים שאחרים לא יכולים להבין. בכל פעם שהרצאתי על **הפא** דיברתי מזוויות שונות ודיברתי לפי יכולת הקליטה של התלמידים. לכן אני מדבר על אותו הנושא מזוויות שונות. יתר על כן, **הפא** הזה הוא תכונת היקום וביטוי ממשי של **פא** הבודהא הכביר. הוא מה שהיה לי במקור, שנזכרתי בו אחרי שהגעתי להארה באמצעות טיפוח-תרגול. הפצתי אותו בשפה של אנשים רגילים, העברתי אותו לכם וגם לאלה בשמיים, כדי לתקן את היקום באמצעות **הפא**. כדי שיהיה נוח לתלמידים לטפח, הוריתי לתלמידים לרשום מהדיבורים המקוריים מהקלטות את תוכן ההרצאות שלי בלי שום שינוי. אחר כך הם נתנו לי את זה לתיקון. התלמידים רק העתיקו שוב או הקלידו במחשב את מה שתיקנתי, כדי שאוכל שוב לתקן. בקשר ל"ג'ואן פאלון", הוא הסתיים והוצא לאור סופית רק אחרי שתיקנתי אותו באופן אישי שלוש פעמים.

את התוכן של **הדאפא** הזה אחרים לא שינו אפילו במשיכת קולמוס – מי יכול לעשות את זה? יש שלוש סיבות שזה שונה מההקלטה: א. למען נוחות בטיפוח-תרגול איחדתי הרצאות רבות ותיקנתי אותן ביחד. ב. כשהרצאתי עשיתי את זה לפי יכולת הקליטה השונות של התלמידים, ולפי התנאים והסביבה באותו הזמן, כך שכשמארגנים את זה לספר, צריך לשנות את מבנה השפה. ג. כשמטפחים לומדים, ההבדל בין הדיבור לבין הכתב יכול לגרום לאי הבנה, לכן היה צריך לשנות דברים. אבל בכל זאת הצורה ושפת הדיבור שבהרצאות שלי על **הפא** עדיין השתמרו. "ג'ואן פאלון (כרך II)" ו"הסבר פאלון דאפא" גם כן הוצאו לאור אחרי שתיקנתי אותם באופן אישי. בכתיבה של "ג'ואן פאלון (כרך II)" השתמשתי בצורות חשיבה של רמות שונות, לכן יש אנשים שמרגישים שסגנון הכתיבה שונה והם נבוכים. הדברים האלה הם בעצמם לא דברים של אנשים רגילים! למעשה "כרך II" יושאר לאנשי העתיד שיכירו את היקף התנוונות המין האנושי בתקופה הזאת, כדי להשאיר לבני אדם לקח היסטורי רציני. ואילו "הפאלון גונג הסיני"¹², כולל הגרסה המתוקנת, הוא דבר שבתוך תהליך של לאפשר לאנשים להכיר את זה בהתחלה בצורת **צ'יגונג**.

לערעור **פא** יש צורות רבות. מביניהן הערעור של התלמידים מבפנים ללא כוונה הוא הכי קשה לזיהוי. כך התחיל סוף הדהרמה של דת הבודהיזם של **שאקיאמוני**, והלקח הוא רציני.

על התלמידים לזכור: כל הכתבים של **פאלון דאפא** הם **הפא** שהרצאתי, וכולם עברו תיקון וארגון שלי באופן אישי. מעתה ואילך אין על אף אחד לצטט או לאסוף חומר בכתב מההקלטות של ההרצאות שלי. לא משנה מה התירוף, זהו ערעור של **הפא**, כולל הכביכול "השוואה של ההבדל בין הדיבור לבין הכתב" וכדומה.

השינויים של הגופים השמימיים וכל דבר של התפתחות המין האנושי אינם מקריים. התפתחות החברה האנושית מכוונת על-ידי ההיסטוריה ומתחוללת בהתאם לאקלים הקוסמי. בעתיד יהיו הרבה יותר אנשים שילמדו את **הדאפא**, וזה לא דבר שאדם יכול לעשות לפי גחמה רק בגלל שהוא רוצה. לאירוע כה גדול איך יכול להיות שלא היו תכנונים של ההיבטים השונים בהיסטוריה. למעשה כל מה שאני עושה כבר תוכנן לפני אין ספור שנים, כולל האנשים שמקבלים את **הפא**, שגם הם אינם מקריים. אבל הביטוי נראה כמו הצורה שבין אנשים רגילים. למעשה הדברים, שחלק מהמאסטרים שלי לימדו אותי בגלגול הזה, הם מה שאפשרתי להם לקבל ככוונה לפני כמה גלגולים, שיוכלו להעביר בחזרה אלי כשיגיע הזמן, כדי לאפשר לי להיזכר ב**פא** שלי במלואו. לכן אני אומר לכם, לא רק ברמה הזאת של בני אדם לומדים את **הפא** הזה – לומדים אותו גם ברמות יותר גבוהות, כי מתקנים את **הפא** רק כשסטייה מתכונת היקום מתחוללת בטווח גדול מאוד של גופים שמימיים. המין האנושי לא נחשב למי יודע מה ביקום הענק.

¹² התפרסם בעברית תחת השם "הפאלון גונג"

גם כדור הארץ הוא רק חלקיק של אבק של היקום. אם בני אדם רוצים שחיים גבוהים יעריכו אותם, אז טפחו! היו חיים גבוהים גם כן!

לי הונג-ג'י

27 במאי 1996

יציבות הפא

בשנתיים האחרונות המתרגלים נתקלו בבעיות במהלך הטיפוח-תרגול. אני כל הזמן משגיח על מצב הטיפוח-תרגול של המתרגלים. כדי לתקן בזמן את הבעיות שמופיעות, אני כותב לעתים קרובות מאמרים (המתרגלים קוראים להם כתבים) כדי להנחות אתכם בטיפוח-תרגול. המטרה היא להשאיר לאנשי העתיד דרך יציבה, בריאה ונכונה של טיפוח-תרגול **בדאפא**. אלפי הדורות הבאים צריכים לטפח לפי הדרך שהשארתי להם באופן אישי, רק אז יוכלו להגיע לשלמות.

אבל לאחרונה ראיתי באתר תרגול בהונג-קונג אוסף של חומר שהועבר לשם מאזור אחר. שניים מהם היו מאמרים שלא התכוונתי לפרסם – זהו ערעור מכוון רציני של **הדאפא**! אפילו איסוף פרטי של חומר מהקלטות אינו נכון! כבר הבהרתי במאמר "ערנות" שאסור לאף אחד לאסוף חומר כתוב מההקלטות של ההרצאות שלי בשום תירוץ. אם עושים את זה, זה הורס את **הפא**. באותן הזמן, הדגשתי שוב ושוב שאין להפיץ את ההערות שרשמתם לעצמכם בזמן ההרצאה שלי. אז מדוע אתם עדיין עושים כך? עם איזו מנטליות כתבתם את זה? אני אומר לכם, חוץ מהספרים שלי שיצאו לאור באופן רשמי והמאמרים עם החתימה שלי, המופצים דרך אגודת המחקר לכל האזורים, כל חומר שאורגן באופן פרטי הוא ערעור **הפא**. טיפוח הוא עניין של עצמך. אתה קובע אחרי מה אתה רודף. לכל האנשים הרגילים יש טבע דמוני וטבע בודהא. ברגע שהמחשבה אינה נכונה הטבע הדמוני יתפקד. אומר לכם שוב שאנשים מבחוץ לעולם לא יוכלו לערער את **הפא**. אלה שעושים את זה יכולים רק להיות תלמידים מבפנים. זכרו את זה!

כל צעד שאני, **לי הונג-ג'י**, עושה הוא כדי לקבוע את הדרך הבלתי ניתנת לשינוי או להרס של הפצת **הדאפא** בדורות הבאים. **פא** כה גדול לא ייגמר אחרי פופולריות זמנית. לא תותר שום סטייה באין ספור השנים הבאות. הגנה על **הדאפא** מיוזמה גם היא תמיד תהיה אחריות של תלמיד **דאפא**, כי הוא שייך לכל היצורים החיים של היקום, וזה כולל אותך.

לי הונג-ג'י

11 ביוני 1996

טיפוח-תרגול ולהיות בעל אחריות

המטרה של טיפוח בפועל ובמרץ היא ההגעה לשלמות בהקדם! אדם שמטפח הוא אדם שמסלק את ההחזקות האנושיות. תלמידים, אתם צריכים לדעת מה אתם עושים!

בגלל שמרכזי הסיוע של כל האזורים, המרכזים הראשיים ואגודת המחקר לוקחים אחריות על **הדאפא**, הם רשאים להחליף כל סייע או אחראי של סניף. לכן לפעמים מחליפים את האחראים בהתאם למצבים שונים. בגלל שאחראי הוא ראשית מטפח, והוא בא כדי לטפח ולא להיות מנהל, לכן עליו להיות מסוגל לעלות ולרדת בתפקידו. זה שנותנים לו להיות אחראי זה כדי שיטפח. בלי להיות אחראי אדם יכול לטפח ולתרגל באותה מידה. אם אדם שהוחלף לא יכול להתגבר על כך בלבד, האם אין זה הלב של ההחזקה שמתפקד? האם אין זו הזדמנות טובה לסלק את ההחזקה הזאת? אם כן, אם הוא עדיין לא מסוגל להניח את הלב ההוא, סימן שהיה נכון להחליף אותו. מי שקשור לתפקיד אחראי כשלעצמו מטרתו אינה טהורה, לכן אני מזכיר לתלמידים! זה בלתי אפשרי שתגיעו לשלמות בלי לסלק את הלב הזה.

לי הונג-ג'י

12 ביוני 1996

התייחסות לעותקים של כתבים בכתב יד

בזמן הנוכחי יותר ויותר אנשים לומדים את **הדאפא**, והמספר מוכפל כל שבוע. בגלל שהוצאות לאור לא מוציאות מספיק ספרים, הן לא עונות על הדרישות, כך שבאזורים מסוימים ובמחוזות כפריים אי אפשר להשיג ספרים. יש מתרגלים ששאלו אותי איך לטפל בספרי **דאפא** שהועתקו ביד. אני אומר לכם, שזמנית אפשר לשלוח "ג'ואן פאלון" או כתבים אחרים שהעתקתם ביד בזמן לימוד **דאפא** לאיכרים, דרך אנשים שהולכים למחוזות כפריים ללמד את התרגול ולהפיץ את **הפא**. זה באותו הזמן יכול להפחית את הנטל הכלכלי שלהם. אז נדרש מהתלמידים שכתב היד שבעותקים המועתקים יהיה נקי ומסודר, כדי שאיכרים עם השכלה לא גבוהה יוכלו להבין אותו. יתר על כן, לעותקים בכתב יד יש את הכוח של **הפא** באותה המידה כמו לעותקים המודפסים.

לי הונג-גי

26 ביוני 1996

ועידת הפא

זה נחוץ מאוד שתלמידים ידברו ביניהם על ההתנסויות שלהם ועל מה שהם למדו במהלך הטיפוח-תרגול. כל עוד לא מתפארים בכוונה, אין זו בעיה לעזור זה לזה להתקדם יחדיו. כדי לקדם את הפצת **הדאפא**, אזורים שונים ערכו ועידות להחלפה הדדית של התנסויות בטיפוח-תרגול. כל זה טוב ובריא במובנים של צורה ותוכן, אבל הנאומים של המתרגלים צריכים לעבור אישור של מרכזי הסיוע, שלא יופיעו נושאים פוליטיים שאינם קשורים לטיפוח-תרגול או נושאים שנותנים כיוונים לא נכונים לטיפוח-תרגול ולחברה. באותו הזמן יש להימנע מהנוהג של ההתפארות השטחית, שהשתרש אצל האנשים במהלך לימודי התיאוריות של האנשים הרגילים. אין לארגן נאומים לקריאה כפי שמארגנים דו"חות להגשה עם המנטליות של ההתפארות העצמית.

ועידות גדולות להחלפת התנסויות בטיפוח-תרגול, הנערכות על-ידי מרכזי סיוע ראשיים ברמת הפרובינציה או העיר, לא צריכות להיערך בסקאלה לאומית. ועידה לאומית או עולמית תיערך על-ידי אגודת המחקר הראשית. אין לערוך אותן בתדירות גבוהה מדי. עדיף פעם בשנה (למעט במקרים מיוחדים). אין להפוך את זה לצורני או תחרותי אלא לערוך ועידת **פא** חגיגית שבאמת יכולה לקדם את הטיפוח-תרגול.

לי הונג-גי

26 ביוני 1996

מכתב למרכז הסיוע הראשי של הדאפא

בשי-ג'יא-ה-ג'ואנג¹³

מרכז הסיוע הראשי של **הדאפא** בשי-ג'יא-ה-ג'ואנג:

ידוע לי שהועידה שלכם להחלפת התנסויות נתקלה במכשולים. היו שלוש סיבות ואתם בוודאי תלמדו את הלקח הפעם. למעשה המקרה הזה השפיע ישירות על בייג'ינג ועל פעילויות **הדאפא** בכל המדינה וגרם להשפעה שלילית לפעילויות הנורמליות של **הדאפא** בעתיד. אני חושב שבוודאי תכירו בכך ותפעלו יותר טוב בעתיד.

בנוסף לזה, אגיד כמה מילים בקשר לנאומו של **ג'ינג ג'ואן-יי** בוועידה. המצב של **ג'ינג ג'ואן-יי** הוא כדי לאמת את המדעיות של **הדאפא** מנקודת המבט המדעית, מטרתו לאפשר לקהיליית המדע והאקדמיה להבין את **הדאפא**. הוא לא היה אמור לנאום בין התלמידים, כי אין כל תועלת בעשייה של זה, וזה יכול רק לעורר את ההחזקות אצל המתרגלים החדשים ואצל התלמידים שלא למדו היטב את **הפא**. ואילו התלמידים שכן למדו את **הפא** היטב יטפחו בנחישות **בדאפא** באותה מידה, בלי לשמוע את הנאומים האלה.

יש נקודה יותר חשובה, העברתי את **הפא** במשך שנתיים ונתתי לתלמידים שנתיים לטפח בפועל. במשך השנתיים האלה שהתלמידים טיפחו בפועל, לא נתתי לשום פעילות שלא קשורה לטיפוח בפועל להפריע לתהליך השיפור של התלמידים, עם סדר בכל צעד וצעד שכבר תוכנן. אם הנאומים לא נעשו כדי לאמת את המדעיות של

¹³ בירת פרובינציית קא-ביי

דאפא בקהיליית המדע והאקדמיה, אלא נעשו לתלמידים שמטפחים עם זמן מוגבל, חישובו על זה, האם יש הפרעה יותר רצינית מזאת למתרגלים? כדי לא להפריע לתלמידים אני אפילו לא נפגש עם התלמידים, כי ברגע שהם רואים אותי, הם לא מסוגלים להרגיע את לבם לפחות במשך כמה ימים. כך שזה מבלבל את הסדר שתוכנן עבר התלמידים על-ידי **הפא-שן** שלי. דברתי על נושא זה עם אגודת המחקר. אולי זה לא הוסבר בברור ל**ג'ינג ג'אן-יי**. זה כבר קרה, אז אין לחפש של מי האחריות. אני חושב שהסיבה העיקרית היא שאתם לא קלטתם את זה. אבל יש לשים לב מעתה ואילך. כל מה שאנחנו עושים היום הוא להניח בסיס להפצת **הדאפא** באין ספור השנים הבאות, ולהשאיר צורה שלמה, נכונה וללא סטייה של טיפוח-תרגול. ציינתי את זה היום לא לביקורת, אלא כדי לתקן את צורת הטיפוח-תרגול כדי להשאיר את זה לדורות הבאים.

להפצה למרכזי הסיוע באזורים השונים.

לי הונג-ג'י

26 ביוני 1996

לתקן את האופי

בעקבות הטיפוח בפועל ולעומק **בדאפא**, תלמידים רבים מגיעים להארה או להארה הדרגתית בזה אחר זה, ויכולים לראות מחזות ממשיים, מופלאים ויפים בממדים אחרים. התלמידים בתהליך ההארה מתרגשים מאוד וקוראים ל**פא-שן** שלי "המאסטר השני" או מתייחסים ל**פא-שן** שלי כמאסטר עצמאי ממשי – אלה הן הבנות מוטעות. **פא-שן** הוא ביטוי של דמות החוכמה שלי הנמצאת בכל מקום ואינה גוף חי עצמאי. יש תלמידים שאפילו קוראים ל**פאלון** "מאסטר **פאלון**" וזו בהחלט טעות גדולה. **פאלון** הוא גם כן מאפיין של כוח **הפא** שלי וצורת ביטוי אחרת של חכמת **הדאפא**, שהיא דבר מופלא שאין לתאר. **פאלון** הוא ביטוי של טבע **הפא** של כל החומר שביקום, מהרמה המאקרוסקופית עד לרמה המיקרוסקופית, וגם הוא לא גוף חי עצמאי.

תלמידים, זיכרו היטב, אל תתייחסו עם המנטליות של אנשים רגילים ואל תחמיאו ל**פא-שן** שלי או ל**פאלון** בגלל שאתם רואים שה**פא-שן** שלי וה**פאלון** עושים עבורכם דברים גדולים מופלאים ונהדרים. המנטליות הזאת היא השתקפות של הנחיתות של תכונת ההארה ושל ה**שין-שינג**. למעשה כל צורות הביטוי הן התבטאויות ספציפיות של זה שאני משתמש בכוח העצום של **הפא** כדי לתקן את **הפא** ולהציל אנשים.

לי הונג-ג'י

2 ביולי 1996

הסבר קצר על **שן** (חמלה)

שן הוא ביטוי של תכונת היקום ברמות שונות ובממדים שונים, והוא גם התכונה הבסיסית של ישויות מוארות גדולות. לכן על מטפח לטפח **שן** ולהיטמע בתכונת היקום, **ג'ן-שן-רן**. הגוף השמימי העצום מורכב על-ידי תכונת ה**ג'ן-שן-רן** של היקום. בכך שה**דאפא** נחשף לציבור הוא מראה מחדש ליצורים החיים שביקום את הטבע ההיסטורי המקורי שלהם. **הדאפא** הוא בהרמוניה מושלמת. כשמפרידים את שלוש המילים של **ג'ן-שן-רן**, כל אחת מהן גם כן מכילה באופן מלא את תכונת ה**ג'ן-שן-רן**, כי החומר מורכב מחומר מיקרוסקופי, והחומר המיקרוסקופי מורכב מחומר מיקרוסקופי יותר, וזה ממשיך עד הסוף. אז **ג'ן** מורכב מ**ג'ן**, **שן** ו**רן**, **שן** מורכב מ**ג'ן**, **שן** ו**רן**, וגם **רן** מורכב מ**ג'ן**, **שן** ו**רן**. האם טיפוח ה**ג'ן** שבאסכולת הטאו אינו טיפוח של **ג'ן-שן-רן**? האם טיפוח ה**שן** שבאסכולת הבודהא אינו טיפוח של **ג'ן-שן-רן**? למעשה רק הצורה השטחית שונה.

אז רק במובן ה**שן**, כשה**שן** משתקף בחברת האנשים הרגילים, חלק מהאנשים הרגילים שקשורים לחברת האנשים הרגילים יעלו שאלות חברתיות של אנשים רגילים. הם יגידו: אם כל האנשים ילמדו את **הדאפא** וכולם ינהגו לפי ה**שן**, מה יקרה אם יבואו להתקיף אותנו מבחוץ ויפתחו נגדנו במלחמה? למעשה כבר דנתי בזה ב"**ג'ואן פאלון**", שההתפתחות של החברה האנושית היא כתוצאה מהשינויים באקלים הקוסמי. אם כך, האם המלחמות של האנושות קיימות במקרה? אזורים עם כמות גדולה של קארמה ועם לב אנושי שהושחת מוכרחים להיות לא יציבים. אם עם מסוים נדיב באמת, הקארמה שלו בטוח תהיה קטנה ומלחמות בהחלט לא יתחוללו, כי עקרונות **הדאפא** לא ירשו ותכונת היקום שולטת על הכל. בני האדם לא צריכים לדאוג שעם נדיב יקבל התקפה. תכונת היקום – **דאפא**, נמצאת בכל מקום, בכל הגוף השמימי, מרמת המאקרו ועד לרמת המיקרו. באשר ל**דאפא** שחשפתי היום, גם הוא

לא רק מועבר לאנשים במזרח. הוא באותו הזמן יועבר לאנשים במערב, והנדיבים מביניהם גם כן יינצלו. כל העמים שצריכים להיכנס לעידן החדש הבא בהיסטוריה יקבלו את הפא וישתפרו באופן כולל. זה לא עניין של עם אחד. רמת המוסר של האנושות תחזור לטבע המקורי של האנושות.

לי הונג-גי

20 ביולי 1996

הערה על "לתקן את האופי"

אחרי שאמרתי ש"פא-שן ופאלון אינם גופים חיים עצמאיים" היו תלמידים ששאלו האם יש כאן סתירה עם מה שנדון ב"ג'ואן פאלון": "ההכרה של פא-שן והמחשבות שלו נשלטות על-ידי הגוף העיקרי. אבל פא-שן בעצמו הוא גם חיים אינדיבידואליים שהם שלמים עצמאיים וממשיים." אני חושב שזה נובע מהבנה לא מספיקה של הפא. אי אפשר להבין את הפא-שן כמושג זהה לזה של יצורים חיים לגמרי עצמאיים, כי הם בדיוק הביטוי עם הרצון החופשי של כוח הפא, של החוכמה, של הדמות ושל המחשבה של הגוף העיקרי. יש לו את היכולת לבצע כל דבר באופן עצמאי לפי כוונת הגוף העיקרי. לכן התלמידים שמו לב רק למשפט השני ולא למשפט הקודם: "ההכרה של פא-שן והמחשבות שלו נשלטות על-ידי הגוף העיקרי". לכן, לא רק שיש לו את הדמות העצמאית והשלמה של הגוף העיקרי, אלא גם את האישיות והתכונות של הגוף העיקרי. הוא יכול גם לבצע באופן עצמאי את כל הדברים שהגוף העיקרי חושב עליהם. ואילו יצור חי רגיל לא נשלט על-ידי אף אחד. כשאנשים רואים פא-שן הם יגלו שהוא יחידת חיים ממשית, שלמה ועצמאית. למעשה, במילים פשוטות, הפא-שן שלי הוא בעצם אני.

לי הונג-גי

21 ביולי 1996

טבע בודהא וטבע דמוני

בממד מאוד גבוה ומאוד מיקרוסקופי של היקום קיימים שני סוגים שונים של חומר. אלו גם כן שתי צורות של קיום חומרי של התכונה הגבוהה ביותר של היקום, ג'ן-שן-רן, שמתבטאת ברמות מסוימות של היקום. הם חודרים לממדים מסוימים מלמעלה עד למטה, מרמה מיקרוסקופית עד לרמה מאקרוסקופית. בעקבות ביטוי הפא של הרמות השונות, ככל שהרמה נמוכה יותר, כך הביטויים של שני סוגי החומר שונים יותר, וההבדל גדול יותר. כך נוצרו תיאוריות של יין ויאנג ושל טאי-צ'י שאסכולת הטאו מלמדת. כשיוורדים נמוך יותר, שני סוגי החומר בעלי הטבע השונה מתנגדים יותר ויותר אחד לשני. כך נוצר העיקרון של יצירה הדדית והתנגדות הדדית.

עקב הקיום של יצירה הדדית והתנגדות הדדית מופיעים נדיבות ורשע, ישר וסוטה, טוב ורע. אז במובנים של יצורים חיים זה מתבטא בכך שאם יש בודהות, ישנם שדים; אם יש אנשים, אז ישנן רוחות. בחברת האנשים הרגילים זה עוד יותר בולט ומסובך. אם יש אנשים טובים, אז יש אנשים רעים; אם יש אנשים לא אנוכיים, אז יש אנשים אנוכיים; אם יש אנשים רחבי לב, אז יש אנשים צרי לב. במונחים של טיפוח-תרגול, אם יש את אלה שמאמינים, אז יש את אלה שלא מאמינים; אם יש אנשים שמסוגלים להתעורר לדברים, אז יש את אלה שלא מסוגלים להתעורר; אם יש אנשים שבעד, אז יש אנשים שהם נגד – זוהי חברת המין האנושי. אם כולם היו יכולים לטפח ולהתעורר וכולם היו מאמינים, החברה האנושית הייתה הופכת להיות חברה של אלוהויות. חברה אנושית היא חברה אנושית. זה בלתי אפשרי שלא תתקיים. החברה האנושית תמשיך להתקיים לנצח. לכן, זה שיש אנשים שמתנגדים, זה נורמלי. בניגוד לזה, אם אין אף אחד שמתנגד, אז זה יהיה לא נורמלי. בלי הרוחות, איך אנשים יכולים להתגלגל להיות בני אדם? בלי קיומם של שדים, אי אפשר יהיה לטפח בודהא. בלי מרירות, לא תהיה מתיקות.

בדיוק בגלל שקיים העיקרון של יצירה הדדית וניגוד הדדי, אנשים יתקלו בקשיים כשהם רוצים להצליח בדבר כלשהו. רק אחרי שתצליח לעשות את מה שאתה רוצה על ידי זה שהשקעת מאמץ מריר והתגברת על קשיים, תרגיש שהשגת את זה לא בקלות. רק אז תעריך את מה שהשגת ותרגיש מאושר. אחרת, אם העיקרון של יצירה הדדית וניגוד הדדי לא היה קיים, אז היית יכול להצליח בדברים בלי מאמץ. היית מרגיש שהחיים משעממים, בלי תחושת אושר ובלי שמחת ההצלחה.

כל סוג של חומר או יצור חי ביקום מורכבים באופן זה שחלקיקים מיקרוסקופיים מרכיבים שכבה של חלקיקים גדולים יותר, וכך מורכב החפץ השטחי. בטווח המכוסה על-ידי שני סוגי החומר בעלי הטבע השונה, בכל חומר ואצל כל יצור חי קיימות שתי תכונות באותה מידה. למשל, ברזל ופלדה קשים מאוד, אבל הם יחלידו ויתחמצנו אם הם ייקברו בתוך האדמה. ואילו כלי חרס וחרסינה לא יתחמצנו כשהם קבורים בתוך האדמה, אבל הם מאוד שבריים ויכולים להישבר בקלות. אותו דבר לגבי בני אדם שיש להם טבע בודהא ובאותו הזמן טבע דמוני. מה שאדם עושה בלי התחייבויות והגבלות מוסריות שייך לטבע הדמוני. טיפוח בודהא הוא כדי לסלק את הטבע הדמוני שלך ולגבש את טבע הבודהא שלך.

טבע הבודהא של האדם הוא **שן**, ומתבטא כחמלה (**ציי-ביי**), התחשבות באחרים לפני שעושים משהו, ויכולת לשאת סבל. הטבע הדמוני של האדם הוא רוע, ומתבטא בהריגה, גניבה, שוד, אנוכיות, מחשבות רעות, תכונות, לעורר בעיות על-ידי הפצת שמועות, קנאה, רשעות, השתוללות, עצלנות, גילוי עריות וכו'.

לשני סוגי החומר האלה, בעלי הטבע השונה ברמות מסוימות של היקום, יש צורות ביטוי שונות בו זמנית ברמות שונות, בעקבות הביטויים השונים של תכונת היקום **ג'ן-שן-רן** ברמות השונות. ככל שזה נמוך יותר, הניגוד בולט יותר, כך שנוצר הבדל בין הטוב לבין הרע. הנדיב הופך להיות נדיב יותר והרע הופך להיות רע יותר. שני סוגי התכונות הופכים להיות יותר מסובכים ומגוונים. זה בדיוק מה שבודהא אמר שלכל דבר יש טבע בודהא. למעשה לכל דבר יש גם טבע דמוני.

אבל מה שמגדיר את תכונת היקום הוא **ג'ן-שן-רן**, ואותו דבר לגבי חברת האנשים הרגילים. שני סוגי החומר שדיברתי עליהם הם בין אין ספור סוגי חומר, שקיימים מלמעלה עד למטה, מרמה מיקרוסקופית עד לרמה מאקרוסקופית עד לחברה האנושית. הם רק שני סוגי חומר שיכולים ליצור את שתי התכונות שמתבטאות בחיים ובחומר. ואילו חיים וחומר מלמעלה עד למטה, עד לחברה האנושית, מורכבים מאין ספור סוגי חומר שונים, מרמה מיקרוסקופית עד לרמה מאקרוסקופית.

אם האנושות לא תשמור על אמות המוסר האנושיות, החברה תהיה בתוהו ובוהו בלתי נשלט ויתחוללו אסונות טבע ואסונות שייגרמו בידי אדם. אם מטפח לא יסלק את הטבע הדמוני באמצעות טיפוח, **הגונג** שלו יהיה מבלבל נורא או שהאדם יכנס לדרך דמונית.

לי הונג-ג'י

26 באוגוסט 1996

חשיפה גדולה

בזמן הנוכחי מספר גדול של תלמידים הגיעו או עומדים להגיע לשלמות. איזה דבר רציני זה שאדם מגיע לשלמות באמצעות טיפוח-תרגול. אין משהו יותר מופלא, מהולל וכביר ממנו בעולם. אם זה המקרה, אז צריך להטיל על כל מטפח דרישות מחמירות בתהליך הטיפוח-תרגול. בנוסף, השיפור של כל רמה צריך לעמוד בקריטריון באופן מוצק. באשר למצב הכולל, התלמידים המטפחים של **הדאפא** עומדים בסטנדרטים, אבל יש גם אנשים שנגררים [אחרי אחרים] עם כל מיני החזקות שלא סולקו. הם גם אומרים כלפי חוץ שה**דאפא** הוא טוב. למעשה הם לא מטפחים. במיוחד באקלים החברתי הכללי, כשכולם אומרים שה**דאפא** הוא טוב, מהמעמד העליון ועד לאזרחים ממוצעים, כולם אומרים שזה טוב, וחלק מהשלטונות גם כן אומרים שזה טוב, אז הם גם כן אומרים אחריהם שזה טוב. אבל מי מביניהם הם אלה עם הכנות? מי מביניהם הם אלה שמעתיקים את האחרים? מי אומר שזה טוב אבל למעשה מערער? אנחנו שינינו את מצב חברת האנשים הרגילים והפכנו את האקלים החברתי הכללי – נראה מי עדיין אומר שה**דאפא** הוא טוב ומי שינה את דעתו. האם הדברים לא הופכים פתאום להיות מאוד ברורים?

מאז האירוע של העיתון "היומון גואנג-מינג" ועד עכשיו, כל אחד ואחת מתלמידי **הדאפא** שיחק תפקיד: חלק מטפחים בנחישות; חלק פנו לסמכויות בלי היסוס למען המוניטין של **הדאפא**; חלק דיברו בגלוי נגד אי הצדק שבידיעה חסרת האחריות; אבל יש גם כאלה שלא טיפחו כלפי פנימה במצב הקשה, ועסקו בפעילויות מעוררות מחלוקת, כך שסיבכו את המצב הנוכחי; היו גם כאלה שהפסיקו לטפח בגלל חשש שהתהילה או האינטרסים האישיים ייפגעו; היו גם כאלה שהפיצו שמועות בלתי מבוססות, בלי להתחשב ביציבות **הדאפא**, כך שחזקו את הגורמים שמערערים את **הפא**; היו גם חלק מהנושאים באחריות באזורים שונים, שניתחו את המצב של **הדאפא** בהסתמך על ההרגלים הלא בריאים של הבחנה בנטיות חברתיות שהשתרשו במשך שנים רבות של מאבק פוליטי, קישרו ביחד בעיות נפרדות מאזורים שונים, והסיקו מסקנות שיש נטיות חברתיות, והעבירו את זה בכוונה למתרגלים. למרות שקיימות מגוון סיבות, האם יש ערעור יותר רציני של **הדאפא** מזה? מה שיותר גרוע הוא שחלק מהאנשים הפיצו שמועות עם הטבע הדמוני שלהם כדי לגרום לבעיות, כאילו המצב לא מספיק חמור.

הדאפא הוא של היקום, והוא חודר לתוך חברת האנשים הרגילים. כשנחשף **פא** כזה גדול, האם יכול להיות שכל דבר ודבר לא מתוכנן? האם הדברים שקורים לא בוחנים את **השיין-שינג** של תלמידי **הדאפא**? מהו טיפוח? אתה אומר שזה טוב, אני אומר שזה טוב, וכולם אומרים שזה טוב – האם אפשר לראות כך את לב האדם? אפשר לראות את לב האדם בדיוק בעת הקריטית. יש החזקות שאם הן לא מסולקות, אנשים מעזים למכור אפילו את בודהא. האם זו בעיה קטנה? יש אנשים שמפחדים – ממה הם מפחדים? תלמידים! האם לא שמעתם שאמרתם שכשאדם טיפח **לארהאט** הוא ירד למטה בגלל שמחשבה של פחד הופיעה בלבו? צריך לסלק כל החזקה אנושית, לא משנה מה היא! יש תלמידים שאומרים: "מה יש לפחד? הגוף עדיין יישב במדיטציה אפילו אם הראש נופל". בהשוואה אליהם, אפשר לראות את מצב הטיפוח במבט אחד. מובן שחלק מהנושאים באחריות מודאגים בגלל ביטחון **הדאפא** וזה עניין אחר.

אנחנו בדיוק רוצים לאפשר לתלמידים שלא מתקדמים במרץ לראות את הליקוי שלהם, לאפשר למתבטלים להיחשף, לאפשר לאלה המערערים בתחושת ההתגלות, ולאפשר לתלמידים המטפחים האמיתיים להגיע לשלמות.

לי הונג-ג'י

28 באוגוסט 1996

טיפוח-תרגול אינו פוליטיקה

חלק מהתלמידים אינו מרוצה מהחברה ומהפוליטיקה. הם למדו את **הדאפא** שלנו עם ההחזקה החזקה הזאת בלי להשתחרר ממנה. הם אפילו מנסים לנצל את **הדאפא** שלנו כדי להתערב בפוליטיקה. זהו מעשה המזלזל בבודהא וב**פא**, הנובע ממנטליות מטונפת. בלי לסלק את המנטליות הזאת, אי אפשר בהחלט להגיע לשלמות.

הדגשתי שוב ושוב בהרצאותי שהצורה של חברת האנשים הרגילים – ואין זה משנה איזה סוג של חברה או מצב פוליטי – נקבעת מראש ונקבעת על-ידי השמים. אדם שמטפח לא צריך להתערב בעניינים של העולם האנושי, שלא לדבר על השתתפות במאבק פוליטי. ובאשר להתייחסות החברה אלינו, האם זה לא בוחן את לב המטפח? אי אפשר להגיד שאנחנו מעורבים בפוליטיקה.

צורת הטיפוח-תרגול של **הדאפא** שלנו היא בדיוק כזאת. לא מסתמכים על שום כוח פוליטי בבית ובחו"ל. האנשים עם ההשפעה אינם מטפחים, כך שהם בוודאי לא יכולים להחזיק בשום משרות עם אחריות ב**דאפא** שלנו – לא בתארים ולא במעשים.

תלמידים, עליכם לזכור שאנחנו מטפחים אמיתיים! עלינו לוותר על התהילה, הרווח והרגשות של האנשים הרגילים. האם המדיניות החברתית קשורה לטיפוח-תרגול שלכם? רק אחרי שמוותרים על כל החזקות בלי שום החסרה אפשר יהיה לסיים את הטיפוח! פרט לעשיית העבודה שלו היטב, מטפח לא יתעניין בפוליטיקה או בכוח פוליטי כלשהו. אחרת הוא בוודאי לא התלמיד שלי.

אנחנו יכולים לאפשר למטפחים להשיג את **הפא** ולהשיג את הפרי האמיתי, יכולים גם לאפשר ללב האנשים בחברה להיות טוב. זה מועיל ליציבות החברה האנושית. אבל הפצת **הדאפא** אינה למען החברה האנושית אלא כדי שתוכלו להגיע לשלמות בטיפוח-תרגול.

לי הונג-ג'י

3 בספטמבר 1996

האחראי הוא גם כן מטפח

הראשים במרכזי הסיוע שלנו באזורים שונים הם אנשים שיכולים לעבוד בשביל **הדאפא** בלי טענות. אבל יש ראשים רבים שבגלל שאינם מטפלים היטב ביחסים שביניהם לבין הראשים במרכזים אחרים, גורמים לחוסר שיתוף פעולה בעבודה ופוגעים בדמות **הדאפא** בלב האנשים. יש אנשים ששאלו אותי האם זה בגלל שיכולת העבודה שלהם לא תקינה. אני אומר שזו דעה של אנשים רגילים. הסיבה הקריטית היא שאתם הראשים וסגני הראשים גם כן אנשים שמטפחים ולכם יש גם כן החזקות שאתם לא מסוגלים להניח. צריכה להיות לכם סביבה כדי שתסלקו את החזקות האלה. אבל כשמתעורר קונפליקט בין ראש לראש אתם בדרך כלל משתמשים ב"אתה לא משתף פעולה" וכו' ובעבודה של **דאפא** כתירוצים כדי לדחוף את הקונפליקט, במקום לנצל את ההזדמנות לחפש פנימה ולהשתפר.

אם ההחזקה שלך לא סולקה ולא השתפרת, הקונפליקט ישוב בפעם הבאה, וכך באמת יפריע לעבודה של **הדאפא**. הידעתם? – הקונפליקטים ביניכם, הראשים, הם מה שאני תכננתי כדי שתשתפרו, אבל אתם משתמשים בעבודה של **הדאפא** כדי לכסות את הלב שצריך להשתפר אבל לא השתפר. כשהקונפליקט הופך להיות רציני, כך שלא תוכלו לעבור אותו, אתם מתלוננים אצלי במחשבתכם. האם אתם יודעים מה אני חושב באותו הרגע? זה לא שאתם יכולים להגיע לשלמות בלי לשפר את **השיין-שינג** בגלל שאתם ראשים של המרכזים ועושים עבודה בשביל **הדאפא**. כל המתרגלים יכולים להבין שהם משפרים את **השיין-שינג** בתוך כל קונפליקט, אז מדוע ראש המרכז לא מסוגל? כדי לאפשר לך להתקדם, אם הקונפליקט לא נוגע לך בלב כשהוא בא, זה גם לא יעבוד. עבודה של **דאפא** היא גם כן הזדמנות טובה לשפר את **השיין-שינג** שלך!

מדוע אני כותב את המאמר הזה במיוחד בשבילכם? זה בגלל שכל התנהגות, דיבור ופעולה שלכם ישפיעו ישירות על המתרגלים. אם אתם בעצמכם מטפחים היטב, תוכלו להפיץ היטב את **הפא** באזורכם, והמתרגלים יטפחו יותר טוב. אחרת זה יגרום נזק ל**פא**. בגלל שאתם העילית של **הדאפא** ברמה הזאת של אנשים רגילים, אינני יכול רק לתת לכם לעבוד ולא לתת לכם להגיע לשלמות.

לי הונג-גי

3 בספטמבר 1996

מהו טיפוח-תרגול?

כשמדברים על טיפוח-תרגול, הרבה אנשים יחשבו שזה טיפוח-תרגול אם מבצעים כמה תנועות, יושבים במדיטציה ולומדים כמה מנטרות, וכך אפשר להפוך להיות אלוהיות, בודהות או להשיג את הטאו. למעשה אין זה טיפוח-תרגול, אלא רק תרגול טכניקות של העולם האנושי.

אז בדתות מדגישים מאוד את הטיפוח וקוראים לזה "לנהל טיפוח". באופן זה נכנסים לקיצוניות אחרת. נזירים משננים את הכתבים במאמץ רב ומתייחסים לכמות הכתבים שהם לומדים כדרך להגיע לשלמות. למעשה כשהם היו בחיים, לבודהא **שאקיאמוני**, לישו וגם ל**לאו-דזה** לא היו שום כתבים והם רק טיפחו בפועל. דיבורם של המורים הנכבדים היה כדי להנחות את הטיפוח-תרגול. אנשים מאוחר יותר כתבו את הדיבורים שלהם כספרים לפי מה שזכרו, וקראו להם "כתבים". הם לאט לאט התחילו את הפילוסופיה של הבודהיזם ואת תיאוריות הדהארמה. הם לא באמת מטפחים בפועל כמו בתקופה שהמורים הנכבדים היו בעולם, ולא מתייחסים ל**פא** שהם הרצו כהנחיה לטיפוח בפועל, אלא מתייחסים ללימוד הכתבים הדתיים והידע כטיפוח-תרגול.

זהו לקח ההיסטוריה. על תלמידי **הפאלון דאפא** לזכור שבשום פנים ואופן אין להתייחס ל**פא** רק כידע אקדמי של אנשים רגילים או של נזירים, בלי לטפח בפועל. מדוע אמרתי לכם ללמוד, לקרוא ולזכור את "ג'ואן פאלון"? המטרה היא להנחות אתכם לטפח ולתרגל! באשר לאלה שרק מתרגלים את התנועות ולא לומדים את **הפא**, הם בכלל לא תלמידי **דאפא**. רק כשלוומדים את **הפא** ומטפחים את הלב, בנוסף לאמצעי להגיע לשלמות – התרגול, ממש משתנים מהמהות, **השיין-שינג** עולה והרמה עולה, רק אז אפשר לקרוא לזה טיפוח-תרגול אמיתי.

לי הונג-גי

6 בספטמבר 1996

הדאפא יהיה טהור לנצח כיהלום

דת ופוליטיקה לא יכולות להתאחד, כי המנהיג בטוח ישקיע תשומת-לב בעניינים ארציים. בדבריו הוא ילמד את לב האנשים להיות טוב ולחזור לארץ הטהורה, הלב שלו בטוח יהיה מרושע וצבוע. תהילה ורווח יהיו בוודאי מה שהוא רודף אחריו. כוח הוא מה שאנשי העולם רודפים אחריו, ותהילה היא מכשול גדול שמונע מאנשים להגיע לשלמות. ככל שהזמן חולף הוא בטוח יהפוך להיות למנהיג של דת רעה. זה בגלל שמטרת הדת היא ללמד את האנשים להיות טובים ולבסוף לחזור לעולמות השמימיים. העקרונות שהיא מלמדת בוודאי יותר גבוהים מאלה של החברה האנושית. אם משתמשים בהם בפוליטיקה של העולם האנושי, זוהי ההשחטה הרצינית ביותר של חוק שמימי – איך אלוהיות או בודהות יכולים להיות מונעים על-ידי ההחזקה האנושית ולהשתתף במאבקים המטונפים

של פוליטיקה וכוח של החברה האנושית? זהו מעשה של בני אדם המובל על-ידי הטבע הדמוני. דת כזו בוודאי תנוצל על-ידי השלטון כדי להשתתף באלימות ולפתוח במלחמות דתיות, כך תהפוך להיות לדת רעה שפוגעת באנושות.

"דת לכל האוכלוסייה" – זה לא יעבוד. א. זה נוטה לשנות את חוקי הדת ולהפוך אותם לתיאוריות של חברת האנשים הרגילים. ב. זה נוטה להפוך לכלי פוליטי וכך משחית את דמות **פא** הבודהא. ג. מנהיג הדת יהפוך להיות פוליטיקאי ויגרום לדת ללכת לקראת סופה, וכך תהפוך לדת רעה.

פאלון דאפא אינו דת, אבל אנשי העתיד יחשבו שהוא דת. מטרת ההעברה שלו לאנשי העולם היא טיפוח-תרגול, ולא עיסוק בדת. זה יכול להיות שמספר גדול של אנשים לומדים את **הדאפא**, אבל אי אפשר ליצור מצב שבו כל אזרח של מדינה הוא חסיד דתי וכל אחד ואחת ישתתפו בפעילויות מאוחדות של טיפוח-תרגול. הטיפוח-תרגול **בדאפא** תמיד יהיה חופשי, ואין להכריח אף אחד להשתתף בטיפוח-תרגול.

בשום תקופה בעתיד **הדאפא** לא יהיה מנוצל בשביל עניין פוליטי כלשהו. **הדאפא** יכול לאפשר ללבם של האנשים להפוך להיות טוב וכך לייצב את החברה, אבל **הדאפא** בהחלט לא הועבר כדי לשמור על הדברים האלה של חברת האנשים הרגילים. זכרו היטב תלמידים: לא משנה כמה גדולים הלחץ הפוליטי והכוח בעתיד, אין להיות מנוצלים על-ידי כוח פוליטי.

אל תתערבו בפוליטיקה לעולם, ואל תתערבו בענייני המדינה. טפחו באמת ולכו לקראת הטוב (**שן**). שמרו על **הדאפא** טהור בלי שינוי, כמו יהלום שאין להשחיתו, כך שיתקיים לנצח.

לי הונג-גי

7 בספטמבר 1996

הבנה נוספת

לגבי הנושא של טבע הבודהא והטבע הדמוני, ההסבר שלי כבר לא יכול להיות יותר ברור. למעשה המבחינים שאתם עוברים מסלקים את הטבע הדמוני שלכם! אבל החבאתם אותו שוב ושוב עם כל מיני תירוצים או עם **הדאפא**. **השין-שינג** שלכם לא קיבל שיפור, והחמצתם שוב ושוב את ההזדמנויות.

הידעתם? כל עוד אתם אנשים שמטפחים, לא משנה באיזו סביבה ובאיזה מצב, כל צרה ודבר לא נעים, אפילו אם זה בגלל עבודה של **הדאפא**, לא משנה כמה הדבר הוא טוב או קדוש לדעתכם – אני אנצל אותו כדי לסלק את ההחזקה שלכם ולחשוף את הטבע הדמוני שלכם כדי לסלק אותו. זה בגלל שההתקדמות שלכם היא במקום הראשון בחשיבותו.

אם אתם באמת יכולים להשתפר באופן זה, מה שתעשו עם לב טהור יהיה הדבר הטוב ביותר והקדוש ביותר.

לי הונג-גי

9 בספטמבר 1996

עצת הזהרה

עברו כבר ארבע שנים מאז התחלתי להעביר את **הדאפא**. **השין-שינג** והרמה של חלק מהמתרגלים מתקדמים לאט מאוד, ועדיין נשארים במצב שבו הם מבינים אותי ואת **הדאפא** באופן רגשי. הם כל הזמן אסירי תודה כלפי בגלל השינויים בגוף וביטוי היכולות העל-טבעיות – זוהי הבנה של אנשים רגילים. אם אתם לא רוצים לשנות את המצב של להיות בני אנוש ולהתרומם ברציונאליות להבנה אמיתית של **הדאפא**, תאבדו את ההזדמנות. אם אתם לא משנים את ההיגיון האנושי שיצרתם כאנשים רגילים עמוק בעצמותיכם במשך אלפי שנים, לא תוכלו להשיל את הקליפה החיצונית הזאת של בן האנוש, ולא תוכלו להגיע לשלמות. אי אפשר שאני תמיד אסלק עבורכם קארמה, ואתם לא תתקדמו באמת בתוך **הפא**, ולא תעלו מעבר להבנה ולמושגים¹⁴ של בני האדם. צורת החשיבה, ההבנה

¹⁴ גוואן-ניאן (Guan Nian – 觀念) – מושגים, דעות, מנטליות, השקפה

וההערכה שלכם כלפי וכלפי ה**דאפא** היא כולה ביטוי של חשיבת האנשים הרגילים. אבל מה שאני מלמד אתכם הוא בדיוק לצאת מעבר לאנשים הרגילים! עליכם באמת להבין את ה**דאפא** ברציונאליות.

במהלך הטיפוח-תרגול אינכם באמת מתקדמים באופן ממשי בעצמכם כדי לגרום לשינויים בסיסיים גדולים פנימיים, אלא אתם סומכים על הכוח שלי ועל גורמים חיצוניים חזקים – זה לעולם לא יכול להפוך את המהות האנושית שלך לטבע הבודהא. אם כל אחד ואחת מכם יוכלו להבין את ה**פא** מעומק הלב, אז זו תהיה התבטאות של ה**פא** שעוצמתו ללא גבולות – ההופעה מחדש של **פא** הבודהא בעל העוצמה בעולם האנושי.

לי הונג-גי

10 בספטמבר 1996

הדאפא לא ניתן לגניבה

תלמידים! אמרתי שוב ושוב שזה שה**דאפא** מועבר לבני האדם היא החמלה הגדולה ביותר כלפיהם. זה משהו שאין לו תקדים במיליארדי שנים! אבל יש אנשים שלא יודעים להעריך אותו, ויש גם אנשים שרוצים לשנות את ה**פא** או את התנועות, להפוך אותם לשלהם עצמם או למשהו של העם או המדינה שלהם. חישבו על זה! אתם חושבים שזה טוב בגלל האינטרסים האישיים שאתם קשורים אליהם או בגלל אינטרסים של העם שלכם וכו' – זוהי הבנה של אנשים רגילים. זה בסדר אם מדובר במשהו של חברת האנשים הרגילים, אבל זה לא דבר של אנשים רגילים! הוא לא מועבר בשביל העם שלכם. זהו החוק הגדול של היקום ומהות ה**פא** הבודהא! זה שהוא מועבר לבני האנוש זה כדי שהם יינצלו, ואתה משנה **פא** כה גדול...? אפילו שינוי זעיר הוא כבר חטא בגודל השמים. אין עליכם בשום אופן ליצור מחשבה רעה בגלל ההחזקה שלכם כלפי חברת האנשים הרגילים! זה מסוכן בצורה קיצונית!

האם אתם יודעים? בשנים האלה היו תלמידים שלפתע מתו. חלק מהמקרים קרה בדיוק בגלל שהם עשו דברים כאלה. אל תחשבו שהמאסטר יעשה לכם משהו. עליכם לדעת שיש אין ספור אלוהיות שמגנות על ה**פא** בכל הרמות, והתפקיד שלהם הוא להגן על ה**פא**! יתר על כן, אפילו השדים לא יעזבו אותך! בגלל שאתה מטפח **פא** אמיתי, נחסכה ממך הקארמה שהיית חייב בחיים הקודמים. ברגע שתרד להיות אדם רגיל אף אחד לא יגן עליך ואפילו השדים ייקחו את חיידך! זה יהיה חסר תועלת גם אם תבקש מבודהות, טאואים או אלוהיות אחרים שיגנו עליך, כי הם לא יגנו על אדם שערער את ה**פא**. בנוסף לכך, הקארמה תחזור לגופך.

קשה מאוד לאדם לטפח, אבל קל מאוד לרדת למטה. כשאדם לא מסוגל לעבור מבחן, או לא מסוגל לוותר על החזקה חזקה של האדם הרגיל, ייתכן שהוא ילך לכיוון ההפוך. היו יותר מדי לקחים בהיסטוריה. רק אחרי שהאדם יורד למטה הוא ידע להתחרט, אבל זה יהיה מאוחר.

לי הונג-גי

22 בספטמבר 1996 בבנגקוק

מהי הארה

"הארה" נקראת גם "הארה אל החוכמה", וב**דאפא** שלנו קוראים לזה "קאי-גונג"¹⁵, זה אומר שאדם כבר הגיע לשלמות המלאה באמצעות טיפוח-תרגול, סיים את כל תהליך הטיפוח-תרגול, ועומד ללכת לעולם שמימי.

אז באיזה מצב יהיה אדם מואר אחרי ההארה? אדם שהצליח לטפח בודהא יהיה בודהא; אחד שהצליח לטפח בודהיסאטווה יהיה בודהיסאטווה; מי שהצליח לטפח ארהאט יהיה ארהאט. ואילו מי שמתפח טאו כבר יהיה טאו. מי שהצליח לטפח אלוהות כבר יהיה אלוהות. בגלל שאחרי שחלק מהאנשים המוארים מגיעים לשלמות הם צריכים לעשות כמה דברים בחברת האנשים הרגילים או לקיים משאלות, לכן הם ימשיכו לחיות לתקופת זמן בקרב אנשים רגילים. אבל החיים האלה בין האנשים הרגילים מאוד קשים להם. בגלל שהפער גדול מדי בתחום המחשבה ביניהם לבין אנשים רגילים – כל מה שאנשים רגילים מעלים במחשבתם הן החזקות חזקות ומחשבות רעות, כמו אלה שהן

¹⁵קאי-גונג (Kai Gong – 開功) – "פתיחת גונג".

אנוכיות, מטונפות, מערימות – הם יכולים לדעת על כל זה בבירור, הם יכולים גם לדעת בו-זמנית על פעילויות מחשבתיות זעירות של אלפי אנשים. חוץ מזה, קארמה ווירוסים נמצאים בכל מקום בחברת האנשים הרגילים, ויש גם הרבה דברים רעים שמפוזרים באוויר שאנשים לא יודעים עליהם. הם יכולים לראות אותם בבירור. בחברה האנושית הנוכחית של הג'יא האחרון, הקארמה מאוד עצומה. אפילו כשאנשים נושמים הם שואפים כמות גדולה של קארמה, וירוסים וגזים רעילים. זה באמת מאוד קשה להם להישאר בעולם הזה של האנשים הרגילים.

אז איך הם נראים? זה מה שהתלמידים האלה שיש להם החזקה לזה מנחשים. אל תנסו להבחין אם אדם זה נראה כמו אחד מואר והאדם ההוא נראה כאחד שהגיע לשלמות, אלא השקיעו תשומת-לב בהתקדמות במרץ ובטיפוח בפועל, כך שתגיעו גם אתם מהר לשלמות. מדוע אתם מסתכלים על אחרים? למעשה אלה המוארים בדרך כלל הם תלמידים שלא מבליטים את עצמם, ומטפחים בשקט. הם בגילאים שונים, ולא נראים שונים מאנשים רגילים. ייתכן מאוד שהם אנשים לא בולטים. למרות שיש להם את כל הכוחות השמימיים ואת יכולות הטרנספורמציה, הם יגלו שבני האדם נראים כמו אורגניזמים קטנים ונמוכים ולא שווה להראות להם אותם. יתר על כן, כשבני האדם יראו אותם, הם יפתחו הבנות ומחשבות אנושיות נמוכות שונות, הם יתייחסו אליהם עם ההחזקה של התלהבות של בני אדם – אבל זה בלתי נסבל עבור הישויות המוארות. קשה לאנשים רגילים להבין את המשמעות האדירה האמיתית של הכוחות השמימיים של פא הבודהא.

בזמן הנוכחי יש תלמידים שמסתקרנים ולא שמים לב להתקדמות במרץ. הם מחפשים בכל מקום מי הגיע להארה וכו'. חישבו על זה, ישות מוארת שהגיעה להארה היא כבר בודהא ויש לה את כל מה שיש לבודהא – האם היא יכולה סתם לתת לאחרים לדעת? איך בני אדם יכולים לדעת על בודהות? כשאתם מחפשים אותם בכל מקום, ההחזקות, התחרותיות, ההתפארות, החטטנות, הסקרנות שלכם, מעורבים עם לב הרדיפה שלכם, ובאותו הזמן גם מפריעים לתלמידים לטפח ולתרגל ביציבות. לכן, האם אתם יודעים איך הם מרגישים? בשבילם, כל פעולה או מחשבה שאנשים עושים עם כוונה יכולה לגרום להם להרגיש מאוד לא נוח!

בגלל שבזמן הנוכחי חלק מהתלמידים באו מרמות גבוהות מאוד כדי לקבל את הפא, הם יגיעו להארה במהירות רבה. תקופת השנתיים לטיפוח-תרגול שהזכרתי מתייחסת לתלמידים האלה. אבל כל תלמידי הדאפא שלנו ממש משתפרים ברמה במהירות רבה מאוד בטיפוח בפועל. רבים מהם גם יגיעו להארה בקרוב. זה מה שהמטפחים של העבר לא יכלו לדמיין לעצמם. אני מקווה שכולכם תרגיעו את הלב ותתקדמו במרץ ללא הרף ובהתמדה. ברגע שמישהו מגיע לשלמות, אני אקבל ואעביר אותו.

לי הונג-גי

26 בספטמבר 1996

בריאת האנושות מחדש

המציאות שהאנשים מתייחסים אליה היא אשליה הנגרמת מההבנה חסרת הידע של האנשים לגבי ההיסטוריה ומהמדע האמפירי. היא אינה התבטאות אמיתית של המציאות הכבירה שבתוך היקום. ואילו המציאות האמיתית בוודאי תביא מדע חדש והבנה חדשה. החוקים והעקרונות של היקום יופיעו מחדש בעולם האנושי.

עם האנוכיות, תאוות הבצע, הבורות וחוסר הידע שלהם, הנארגים יחד עם הטבע המקורי הנדיב שלהם, בני האדם יוצרים בחוסר מודע את כל מה שהם יצטרכו לשאת בעצמם. זה בולע כעת את החברה. בעיות חברתיות רבות מסוגים שונים מופיעות בעולם, והמשבר אורב בכל מקום. האנושות לא יודעת לחפש את הסיבה בטבע המקורי שלה, ולא מסוגלת לראות שהלב האנושי, המפחיד אחרי התנוונות המוסריות, הוא השורש הארסי של הבעיות החברתיות. האנושות תמיד מחפשת בבורותה את "דרך המוצא" בתופעות החברה. כתוצאה מכך, האנושות לא קולטת שכל "דרכי המוצא" כביכול שהיא יוצרת לעצמה בדיוק סוגרות אותה, כך שיש לה אפילו פחות דרכי מוצא, והבעיות החדשות שנובעות יהיו עוד יותר גרועות. כך בקושי רב האנושות מוצאת מעט מקום ומיד נוקטת באמצעי חדש, וכך היא שוב סוגרת מחדש את המקום המועט הזה שנשאר. זה חוזר על עצמו לזמן מה, עד שלא יישאר יותר מקום ואין עוד דרך מוצא, והיא לא יכולה לראות את האמת שמעבר למקום הסגור. בני האדם מתחילים לשאת את כל מה שהם יצרו בעצמם. זוהי הצורה הסופית שבה היקום פולט יצורים חיים.

שליט הבודהות, שהחמלה שלו עצומה, כבר השאיר לבני האדם את פא הבודהא. היקום ייתן לאנושות הזדמנות נוספת, יאפשר לפא הבודהא הכביר לגלות שוב בעולם האנושי את המציאות האמיתית של היקום, לשטוף את כל הטינופת והבורות, ולחדש את הזוהר ואת הפאר בעזרת השפה האנושית. העריכו אותו! פא הבודהא הוא בדיוק מולכם.

לי הונג-ג'י

28 בספטמבר 1996

התעוותות

ההתנהגות הבלתי מכובדת של הכמורה מפירה לגמרי את נדר הטוהר שלהם, והופכת את התפקיד שהטילה עליהם האלוהות ללא שווה אפילו לאגורה. זה מזעזע את האנושות וגם את האלוהות! אנשים טובי לב תמיד התייחסו אליהם כאנשים היחידים שהם יכולים לסמוך עליהם בשביל הגאולה שלהם. אכזבה גורמת לכך שאנשים יאמינו פחות ופחות בדתות עד שלבסוף הם איבדו לגמרי את אמונתם באלוהות, כך שהם מבצעים את כל המעשים הרעים ללא כל התחשבות. זה התפתח עד להיקף שהאנשים של היום הפכו לגמרי לאנשים מעוותים שמפגינים התפרצות גדולה של הטבע הדמוני, וזה גרם לכך שכל האלוהויות איבדו לגמרי את אמונם כלפי בני האדם. זו אחת הסיבות העיקריות לכך שהאלוהות לא משגיחה עוד על בני האדם.

לי הונג-ג'י

10 באוקטובר 1996

ללא החסרה בטבע הבודהא

דיברתי בפא פעמים רבות על כך שההופעה של כתבים בבודהיזם של שאקיאמוני ושל תקופת סוף הדהרמה נובעת בעיקר בגלל שיש אנשים שמערבבים את המילים ואת ההבנות שלהם עצמם לתוך פא הבודהא. זהו הלקח הגדול ביותר בהיסטוריה. אבל יש תלמידים שפשוט לא מסלקים את לב האדם הרגיל. הם מנוצלים על-ידי הטבע הדמוני של ההחזקה לצחות הלשון ולכשרונות הספרותיים שלהם, כך שהם מערערים את פא הבודהא בחוסר מודע.

בזמן האחרון יש תלמידים שקראו לזה לעיתים קרובות "שפיכת מים מלוכלכים" כשתלמידים משפרים את הבנתם במהלך הטיפוח-תרגול ומדברים על הפגמים שלהם בעבר כשהם מספרים על ההתנסויות שלהם. זה שינה לחלוטין את משמעות הטיפוח-תרגול. טיפוח-תרגול הוא קדוש ולא דבר כמו הביקורת העצמית או החרטה של האנשים הרגילים. תלמידים! אתם לא יכולים לקחת סתם מילה כלשהי שכולם ישתמשו בה ויגידו אותה – האם אין זו הוספת דברים אנושיים לתוך הדאפא? בשנה שעברה מרכז הסיוע בבייג'ינג הפיץ ארבעה משפטים, ואני כבר כתבתי באופן מיוחד מאמר בשם "תיקון" בגלל זה. צריך להתייחס לזה ברצינות. מובן שיש גם מונחים מבולבלים אחרים שמופצים. חישבו על זה, אם מוסיפים מילה היום ועוד אחת מחרתיים, כשהזמן חולף, הדור הבא כבר לא יוכל להבדיל מי אמר אותן, ולאט לאט זה ישנה את הדאפא.

עליכם להבין בבירור שצורת הטיפוח-תרגול שהשארתי לכם אינה ניתנת לשינוי. אל תעשו את מה שאינני עושה ואין להשתמש במה שאני לא משתמש בו. בטיפוח-תרגול עליכם להגיד דברים בצורה שאמרתי אותם. שימו לב! שינוי פא הבודהא בחוסר מודע הוא גם כן ערעור של פא הבודהא!

אני רוצה גם להגיד לכם שהטבע שלכם בעבר נבנה למעשה על בסיס אגואיזם ואנוכיות. מעתה ואילך עליכם קודם לחשוב על אחרים כשאתם עושים דבר כלשהו, כך שתצליחו לטפח את ההארה האמיתית של "אין אנוכיות ואין אני, קודם האחר ואחר-כך אני". לכן מעתה ואילך, לא משנה מה תעשה או תגיד, עליך להתחשב באחרים, ואפילו בדורות הבאים! עליכם להתחשב ביציבות הנצחית של הדאפא!

לי הונג-ג'י

13 בפברואר 1997

צלילות-דעת

הגיע הזמן לתת כמה הערות על שיטות העבודה של הרכזים במרכזי הסיוע באזורים השונים. זה נכון ליישם את הדרישות של אגודת המחקר, אבל יש לשים לב לשיטה שבה עושים זאת. אני אומר לעתים קרובות שאם כל מה שאדם רוצה הוא לטובת האחרים בלי שום מוטיבציה או הבנה אישית, מה שהוא יגיד יגרום לאדם השני לבכות. אני לא רק לימדתי אתכם את **הדאפא**, השארתי לכם גם את ההתנהגות שלי. בזמן העבודה, בנוסף להיגיון, טון הדיבור וטוב-לב יכולים לשנות אל לב האדם. ואילו באמצעות פקודות לעולם לא יכולים להשיג זאת! אם האחרים לא משוכנעים בלב ורק מצייתים בשטחיות, הם עדיין יתנהגו כרצונם כשלא רואים אותם.

על המטרה של כל עבודה של **הדאפא** לאפשר לאנשים לקבל את **הפא** ולתלמידים להתקדם. כל דבר, חוץ משתי הנקודות האלו הוא חסר משמעות. לכן פעילות כלשהי צריכה להיערך בהתאם לתנאי המקום והתלמידים, ואין לעשות דברים באופן מוחלט. אפילו לימוד **הדאפא** הוא מרצון חופשי, שלא לדבר על עריכת פעילויות! למעשה אדם שאחראי על מרכז סיוע הוא קודם כל מוביל בלימוד **הפא**. אם הוא בעצמו לא לומד את **הפא** היטב הוא לא יוכל לעשות את העבודה כראוי. אין לערוך את הוועידות להחלפת התנסויות של מרכזי סיוע של אזורים שונים כוועידות של ביקורת עצמית. "וועידת **פא**" כה חגיגית, שבה מדברים על ניסיונות בטיפוח-תרגול **בדאפא**, לעולם לא יכולה להפוך להיות ועידת תצוגה בשביל לחשוף את הצדדים החשוכים של החברה. יתר על כן, אי אפשר להכריח את המתרגלים לדבר על הפגמים והטעויות כשהם היו אנשים רגילים. זה יביא השפעה שלילית רצינית ויהרוס את המוניטין של **הדאפא**. עליכם להיות ברורים לגבי מה שצריך לעשות ומה לא. זהו טיפוח-תרגול רציני! ועידות להחלפת התנסויות מיועדות להתקדמות התלמידים ולהפצת **הדאפא**, לא בשביל לפרסם כמה לא טובים היו התלמידים שלנו בעבר. מדברים על הטיפוח-תרגול **בדאפא** ולא "שופכים" כביכול "מים מלוכלכים"! העבודה שאתם עושים בשביל **הדאפא** אינה בלתי קשורה לטיפוח-תרגול של עצמכם. גורמים שמשפרים את ה**שיין-שינג** שלכם נמצאים בכל ההיבטים של העבודה. אתם לא יכולים רק לעבוד, אתם צריכים גם להגיע לשלמות. ידוע לי שאחדים מכם קוראים את הספר ולומדים את **הפא** לעתים רחוקות, וגם לא בודקים את עצמכם עם המאמרים האלה שכתבתי בשבילכם, מה שאתם מכנים "כתבים". מה זה "כתבים"? הם מאמרים שקוראים אותם לעתים קרובות. האם אתם קוראים אותם? אם תלמדו יותר את **הפא**, לא יכול להיות שתעשו את העבודה גרוע. זה שאני מציין את הפגמים שלכם זה כדי לאפשר ל**הדאפא** להתפתח באופן בריא ולהיתקל בפחות בעיות. למעשה **הדאפא** גם מעשיר את הניסיון שלכם ויוצר את העילית של **הדאפא**.

לי הונג-גי

13 ביוני 1997 בהונג קונג

זיכרו תמיד

אגודת **הדאפא**:

אני מציע שכל התלמידים ישמידו, מיד ובמקום, את כל הדברים המופצים ללא אישור שאינם מופצים על-ידי באופן ציבורי, כגון: נאומים שלי שיצאו מ**צ'נג-דה**; מה שתלמיד אחד מבייג'ינג אמר לגבי יכולות על-טבעיות; נאומי של אחראי מרכז הסיוע **בדא-ליאן**; סיפור על המערה של אחראית של המרכז בגוויי-ג'ואו ונאומים אחרים; כולל גם נאומים של האחראים בכל האזורים; מה שתלמידים אמרו אחרי שהם ראו אותי; נאומים של אנשים אחראים באגודת המחקר וכדומה, וגם טקסטים, אודיו, וידאו שאורגנו מהדיבורים שלי ללא אישור וכו' – יש להשמיד את כולם במקום ולא לשמור בשום תירוץ. מהי הגנה על **הדאפא**? זוהי הגנה יסודית על **הדאפא**, מה שאומד אם התלמידים יכולים לפעול לפי מה שאני אומר ואם הם תלמידים שלי! אני אומר לכם שוב, בדהארמה **ששאקיאמוני** לימד חיבלו בדיוק בצורה זו, וזהו לקח היסטורי. מעתה ואילך אין על אף אחד להקליט באודיו או בווידאו את הנאומים של האחראים או של התלמידים בכל האזורים, יתר על כן אין לערוך טקסט המיועד להפצה לשם קריאה. זאת לא בעיה של אדם מסוים ואינני מבקר מישהו מסוים, אלא מתקן ומישר את **הדאפא**. זיכרו, שחוק מלימוד **הפא** והוועידות להחלפת התנסויות והפעילויות הנערכות על-ידי מרכזים עיקריים בכל האזורים עם אישור מאגודת המחקר, כל דבר שמופץ **בדאפא** שאינו שייך ל**הדאפא** הוא ערעור **הדאפא**.

לי הונג-גי

18 ביוני 1997

מכה חזקה

בזמן הנוכחי, כדי לאפשר ליותר אנשים לטפח ולתרגל, **הדאפא** נוקט בטיפוח בעיקר בחברת האנשים הרגילים, והמתרגלים משייפים את עצמם בסביבת עבודה, או בסביבה אחרת שבקרב האנשים הרגילים. רק הנזירים והנזירות צריכים לנדוד. אבל בזמן הנוכחי יש אנשים שמסתובבים בכל המדינה באצטלא של תלמידי **דאפא**, וגרים בבתיים של תלמידים ללא סיבה. הם אוכלים, שותים, לוקחים ומבקשים דברים. הם מרמים ומנצלים את הפרצה של **הדאפא** על-ידי כך שהם מנצלים את הצד הנדיב של התלמידים. אבל מדוע התלמידים שלנו לא יכולים להבדיל? בטיפוח-תרגול מטפחים את העצמי. חישבו על זה, מדוע אנשים אלו לא מטפחים בשקט בפועל בביתם? סביבה קשה יכולה להועיל לטיפוח-תרגול. מדוע האנשים האלה לא מקשיבים לי ומסתובבים בכל המדינה? מדוע הם אוכלים, לוקחים ומבקשים דברים מהתלמידים, ועוד אומרים לתלמידים לוותר על ההחזקות – האם זה מה שלימדתי אתכם? מה שיותר גרוע, הם כל פעם נשארים אצל התלמידים כמה חודשים. האם זה לא מפריע ומערער בגלוי את הטיפוח-תרגול של התלמידים? לדעתי האנשים האלה חייבים לפצות על כל מה שהם אכלו ולקחו ברמאות, אחרת **הדאפא** לא ירשה את זה. אם מקרים כאלה יקרו שוב, אפשר להתייחס אליהם כאל רמאים שבקרב אנשים רגילים ולהזמין משטרה, כי אנשים אלו בהחלט אינם תלמידים שלנו.

בנוסף, יש אזורים שבהם אנשים מארגנים כביכול "קבוצות הטפת פא" בלי רשות, מתנהגים בשחצנות בין התלמידים באזורים שונים ומרמים. יש גם מקרים שאנשים הזמינו מישהו לשאת נאום, וכך הם מערערים ומפריעים לטיפוח-תרגול של התלמידים. על פני השטח אנשים אלו נראים כאילו הם מפיצים את **הפא**, למעשה הם מפרסמים את עצמם. לכל התלמידים יש את **הפא-שניים** שמתכננים עבורם לטפח באופן שיטתי. רק שיש תלמידים שאינם מתעוררים לזה או לא מרגישים את זה. אז האם הם לא מפריעים? קשה מאוד במיוחד בשביל אלה שרק התחילו ולא למדו את **הפא** במשך תקופה ארוכה להבדיל בבידור. יש אנשים שאפילו נושאים "נאומים" בועידות של כמה אלפי איש. כל מה שהם מדברים הוא על עצמם. הם אפילו מגדירים משפטים מסוימים של **הדאפא** ומפרשים את **הדאפא**. גופם מקרין לתלמידים קארמה שחורה וחומרים של החזקות. הבהרתי כבר ב"ג'ואן פאלון" שאסור לעשות כך. מדוע אתם לא חושבים על זה? במיוחד אלה האחראים על הקבלה וההזמנה של האנשים שעושים את זה, ייתכן מאוד שגרמתם נזק מסוים לא מוחשי לתלמידי **הדאפא** – הם לא זכאים עוד להיות אחראים על תלמידי **הדאפא**. איך מי שלא מקשיב לי ולא פועל לפי דרישות **הדאפא** יכול להיחשב לתלמיד שלי? האם זה לא ללכת נגד **הדאפא**? אם זה לא ערעור, אז מה זה? תלמידים! אתם לא יכולים כל פעם להבחין בדברים האלה רק אחרי שאני מציין אותם. למעשה הכל נמצא ב**פא**. מדוע אינכם קוראים את הספר יותר? אני מציע שכל אחד ואחת יניחו את לבם ויקראו עשר פעמים את "היסודות להתקדמות במרץ" שכתבתי, מה שאתם מכנים "כתבים". לימוד **הפא** בלי שקט בלב הוא חסר כל תועלת. עליכם ללמוד אותו עם לב שקט.

יש אחראים של אזורים מסוימים שלא קוראים את הספר ולא לומדים את **הפא**. יתר על כן הם אומרים שברגע שהם קוראים את **הפא** כואב להם הראש. האם אין זה ברור שיש שדים שמפריעים והם בעצמם לא רוצים להשתחרר משליטתם? אפילו תלמידים חדשים יכולים להבחין בבעיה הזאת. האם אדם כזה יכול עוד להיות אחראי של **הדאפא**? לדעתי עדיף שאדם כזה יהפוך ביוזמתו להיות מטפח רגיל ויטפח בפועל בשקט לתקופה. זה יועיל גם ל**דאפא** וגם לו. היתה מישהי שהבינה את מכתב הביקורת שלי אליה באופן הפוך, שכפלה והפיצה אותו בלי להתעורר לטעות, והצהירה ש"אפילו המורה כתב לי". יש אנשים שכדי שהתלמידים יצייתו להם משתמשים לעתים קרובות במילים כמו "אני מייצג את המורה לי..." וכו'. אף אחד לא יכול לייצג אותי. האם המילים שלכם יכולות להיות המילים שלי? מה שאני אומר הוא **פא**. האם מה שאתם אומרים הוא **פא**? תלמידים! אני מציע שתהיו קודם כל תלמידים רגילים לתקופה מסוימת ותחזרו לעבודה אחרי שתאוששו. לא משנה כמה עבודה האחראי עשה בין אנשים רגילים, הוא עשה את העבודה ברצון בשביל **הדאפא**. ההצלחה בעבודה היא רק צורת ביטוי שבין אנשים רגילים, ואילו מה שיכול לגרום לאנשים לקבל את **הפא** ולהפיץ את **הדאפא** הוא הכוח של **הדאפא** עצמו והתכונות הספציפיים של **הפא-שן**. בלי **הפא-שן** שלי יעשה את הדברים האלה, אפילו את ההגנה של האחראי עצמו קשה להשיג, שלא לדבר על הפצה, לכן אין עליכם כל הזמן להרגיש כמה אתם יוצאים מן הכלל. ב**דאפא** אין תהילה, אין רווח ואין להיות פקיד. זה רק טיפוח-תרגול.

לי הונג-גי

18 ביוני 1997

דיון נוסף בקריטריון האומדן

לאחרונה יש הרבה מתרגלים חדשים, ועוד אין להם הבנה מעמיקה לגבי הדרישות של **הדאפא**. במיוחד באזורים מסוימים, האחראים של **הדאפא** הם גם כן תלמידים חדשים. אז נדרש מכם ללמוד את **הפא** לעומק תוך זמן קצר, וכל צורת ההתנהגות שלכם צריכה להתאים ל**דאפא**. במקביל, המרכזים העיקריים בכל האזורים צריכים להיזהר

בבחירת המועמדים. צריך להחליף בהקדם האפשרי את אלה שמוליכים את המתרגלים שולל, ולתת לתלמידים שלומדים את הפא היטב להיות אחראיים.

לאחרונה היו מרכזי סיוע שהשתמשו באנשים שהטיאן-מו שלהם נפתחה כביכול כדי לראות את מצב הטיפוח-תרגול של המתרגלים. למעשה כל מה שאנשים אלו ראו הוא אשליה. אמרתי מזמן שהקריטריון לאמוד אדם הוא רק השיין-שינג של התלמיד. חוץ מזה, לא אפשר לאף אחד שלא הגיע להארה ולשלמות לראות בבירור את מצב הטיפוח-תרגול האמיתי של תלמידיי. אלה שיכולים לראות רואים רק ברמה נמוכה מאוד את מה שמתאפשר להם לראות ברמה שלהם, והם לא יכולים לראות את מה שיותר גבוה. אם האחראי משתמש במישהו מסוים כדי לבדוק את התלמידים, אדם זה יפתח החזקה של התפארות, וגם הצד של הטבע הדמוני של אותו אדם יהווה הפרעה וערעור, ומה שהוא יראה ישתנה בעקבות המחשבה שלו. זה שהוא בודק את תלמידי הדאפא כשלעצמו כבר לא נכון, והאחראי שאומר לו לעשות זאת גם הוא לא פעל לפי דבריי. מדוע אינכם מקשיבים למאסטר ואומדים את הטיפוח-תרגול של התלמידים רק לפי השיין-שינג? הידעתם? כל הממדים קיימים באותו הזמן ובאותו המקום. יצורים חיים בממד כלשהו יכולים להיות חופפים עם הגוף האנושי. זה נראה כמו פו-טי, אבל הם לא נמצאים באותו ממד והם לא קשורים לבני אדם. האם אלה עם הטיאן-מו הפתוחה כביכול יכולים להכיר את המצבים המורכבים האלה?

יש אנשים שכל הזמן אומרים שלאדם זה או לאחר יש פו-טי. אני אומר לכם, זה נגרם בגלל הבעיה אצל האנשים האלה עצמם.

ממדי היקום הם מורכבים למדי. מה שאמרתי עד כאן רק השתמש בכל השפה האנושית. הרבה מאוד מצבים לא ניתנים לתיאור בעזרת שפה אנושית. אפילו התלמידים שהגיעו לשלמות יכולים לראות בבירור רק את מה שהם אימתו והתעוררו אליו בסטטוס הפרי שהשיגו. שלא לדבר על אדם הנמצא בתהליך הטיפוח-תרגול.

לי הונג-ג'י

18 ביוני 1997

מסקנה סופית

על תלמידי הדאפא לזכור היטב שהתנהגויות כמו חלוקת הדאפא ליחידות, לאסכולות, לפלגים או לכיתות, לא משנה עלי-ידי מי, מתי, באיזה מקום ובאיזה תירוץ, כל זה ערעור של הפא. לעולם אין עליכם לעשות את מה שלא לימדתי אתכם. ההחזקה של ההתלהבות, בנוסף למנטליות ההתפארות, מנוצלות בקלות הרבה ביותר על-ידי הלב הדמוני. כל מה שתעוררו אליו הוא קומץ של עקרונות הפא שקיימים ברמה מסוימת מתוך עקרונות הפא האינסופיים, אז בהחלט אין לתת הגדרות לפא או לחלק כלשהו ממנו או אפילו למשפט מסוים. אם תעשו זאת בציבור, ברגע שהמילים יוצאות מהפה כבר תיצור קארמה של חטא. במקרה החמור היא כבדה כהר וכשמיים – איך תוכל לטפח? אם מישהו משנה את הדאפא ועושה ממנו שיטה אחרת, החטא שלו גדול ללא גבול. כשהחיים שלו משלמים את הקארמה הרעה, סבל ההשמדה של השכבה אחר שכבה יהיה אין-סופי.

הדאפא יכול לתקן את היקום, אז בוודאי יש לו את כוח הפא להרתיע רוע, לסלק אי-סדר, ליצור הרמוניה ולהיות בלתי מנוצח. למעשה יש כבר הרבה לקחים בהיבט הזה. במקרים כאלה של ערעור פא, הגנת הפא נעשית על-ידי אלוהיות. כשכל היצורים החיים מעריכים את הדאפא, הם בעצם מעריכים את חייהם עצמם והם רחומים כלפי כל היצורים החיים. הדאפא לא ישתנה ולא ישונה, יהיה לנצח ויתקיים לתמיד בעולם. השמיים והארץ יהיו יציבים לנצח.

לי הונג-ג'י

1 ביולי 1997

שיחה עם הזמן

מאסטר: אילו בעיות אתה רואה שעדיין קיימות אצל התלמידים שלי?

אלוהות: התלמידים שלך מחולקים לשני חלקים.

מאסטר: אילו שני חלקים?

אלוהות: חלק אחד הם אלה שיכולים להתקדם במרץ בתוך הפא לפי הדרישות שלך – אלה הטובים יחסית. חלק אחר הם אלה שמחזיקים בדברים של בן אנוש, לא משחררים אותם ולא יכולים להתקדם במרץ. מאסטר: כן ראיתי את זה.

אלוהות: נתת להם תהליך של הכרת והבנת הפא, לכן היו אנשים שנכנסו עם כל מיני מטרות שונות. במהלך לימוד הפא, רוב האנשים יכלו לשנות את מטרת לימוד הפא שלהם בתקופה ההתחלתית.

מאסטר: חלק עדיין לא השתנו.

אלוהות: אבל הזמן ארוך מדי.

מאסטר: נכון!

אלוהות: לדעתי לא צריך לחכות לאלה שלא יכולים להיות אלוהות. למעשה הם רק יכולים להיות בני אדם.

מאסטר: (מדבר לעצמו) הם באמת אבודים עמוקות בעולם האנושי. בסוף הם יכולים רק להיות כך. אני מפחד שהם לא יוכלו אפילו להיות בני אדם בסוף!

אלוהות: למעשה זה לא רע להיות בני אדם בעולם החדש. הם כבר בני מזל לאין ערוך יחסית לאין ספור החיים הגבוהים הנפלאים ביקום על-ידי ההיסטוריה.

מאסטר: אני עדיין רוצה לחכות קצת, לראות מה יהיה אחרי שהחומר המיקרוסקופי יותר שהורס את האנושות יסולק. אז אחליט. ככלות הכול, הם באו כדי לקבל את הפא.

אלוהות: בזמן הנוכחי, בקשר לקבוצה הזאת של האנשים, חלקם באו ללמוד את הפא בגלל שהם לא מצאו את מטרתם בחיים. הם מחזיקים בדעה הזאת שהם לא רוצים לשנות אותה.

מאסטר: יש יותר תלמידים כאלה בין החדשים.

אלוהות: יש גם חלק מביניהם שמחפשים את ההיבט של הפא שהם חושבים שהוא טוב. אבל הם לא יכולים לוותר על ההיבט שגורם להם לא להיות מסוגלים להבין את הפא באופן מלא.

מאסטר: יש גם כאלה תלמידים בין הותיקים. יתר על כן, ביטוי בולט ביותר הוא שהם כל הזמן משווים את עצמם עם בני אדם ועם העבר שלהם עצמם, אבל אינם יכולים לאמוד את עצמם לפי הדרישות של הפא ברמות השונות.

אלוהות: הבעיות האלה הן כבר חמורות מאוד. זה יהיה טוב אם הם יוכלו לחפש בעצמם את מה שהם מוצאים באחרים.

מאסטר: הגיע הזמן לגרום להם להיות בדעה צלולה ולהפוך את סביבתם לסביבה אמיתית לטיפוח-תרגול, כך שהם יהיו אלוהות אמיתיות.

לי הונג-ג'י

3 ביולי 1997

הסבר הפא

זה זמן ארוך יש ליצורים החיים בדאפא, ובמיוחד לתלמידים, מעין אי-הבנה של הפא בדרגות שונות בקשר לשיפור השיין-שינג. כל פעם שמגיע הקושי הם לא מסתכלים עליו עם הצד של הטבע המקורי שלהם אלא לגמרי עם הצד האנושי שלהם, כך שהשדים מנצלים את זה ומפריעים ומערערים ללא הפסקה, וזה גורם לכך שהתלמידים נתונים בקשיים במשך תקופה ארוכה. למעשה זה נובע מכך שהצד האנושי לא מבין מספיק את הפא. ריסנתם את הצד האלוהי שלכם באופן אנושי, כלומר דיכאתם את החלק שלכם שכבר טופח ומנעתם ממנו לתקן את הפא. איך יכול להיות שהצד הלא מטופח ישלוט על המחשבה העיקרית ועל הצד שכבר קיבל את הפא? הזנתם את השדים באופן אנושי ואפשרתם להם לנצל את פרצת הפא. בזמן המצוקה, אם אתם, כתלמידים, באמת יכולים לשמור על שלוה בלתי מעוררת או יכולים להציב את לבכם בהתאם לדרישות השונות כלפיכם ברמות השונות, זה יהיה מספיק בשביל שתעברו את המבחן. אם זה ממשיך בלי סוף, אם אין בעיות אחרות בשיין-שינג או בהתנהגות, זהו בוודאי השד המרושע שמנצל את הפרצה של חוסר השליטה שלכם. ככלות הכול, מטפחים אינם אנשים רגילים. אז מדוע הצד של הטבע המקורי לא מתקן את הפא?

יש שתי סיבות שהמאסטר רק היום מרצה על הפא הזה: אחת היא שהבעיות שלכם בהיבט זה הן בולטות; השניה היא שיש לכם כבר הבנה עמוקה לגבי הפא ולא תבינו את הפא באופן פשוט.

עליכם גם להבין ש"טבעי" לא קיים ויש סיבות ל"הכרח". למעשה "טבעי" הוא הצדקה עצמית בחוסר אחריות של האנשים הרגילים כשהם לא מסוגלים לפרש את היקום, את החיים ואת התופעות החומריות. הם לא יכולים לדמיין מהי המהות של ה"טבעי" הזה. בגלל השפעת דרך המחשבה הזאת, אתם חושבים שכל הקשיים הם הכרחיים והם צריכים להיות כך, כך מפתחים גישה פסימית ופסיבית. לכן על הצד האנושי שלכם להבין את זה, ומה שיותר חשוב, הצד שקיבל את הפא צריך להיות ברור.

שימו לב: אינני אומר לכם לעשות משהו במתכוון, אלא אני רק מאפשר לכם להבין את עקרונות הפא. על ההבנה בנקודה זו להיות ברורה. למעשה הדאפא מיועד לא רק להציל אנשים אלא מועבר ליצורים החיים בתחומים שונים. הטבע המקורי שהתעורר יודע בעצמו איך לפעול. זה שאני דואג לצד האנושי שלכם זה כדי שתוכלו להתעורר כלפי מעלה בתוך הפא. הדאפא יוצר הרמוניה לכל היצורים החיים, וכל היצורים החיים יוצרים הרמוניה לדאפא. סיפרתי לכם על החגיגות והקדושה של הפא, והמטרה היא לסלק את המבוכה ואי ההבנה שלכם לגבי הפא.

לי הונג-ג'י

5 ביולי 1997

לוותר על לב האדם הרגיל ולהתמיד בטיפוח בפועל

בעקבות התפשטות הדאפא יותר ויותר אנשים יכולים להבין את הדאפא, לכן עלינו לשים לב לנושא אחד: אין להביא את המושג¹⁶ של מעמד לתוך הדאפא, ועל התלמידים החדשים והוותיקים לשים לב לנושא הזה. כל מי שבא ללמוד את הפא – לא משנה כמה הוא מלומד, כמה גדול העסק שלו, כמה רם דרג הוא תפקידו, אילו מיומנויות מיוחדות יש לו, אילו יכולות על-טבעיות יש לו – עליו לטפח בפועל. הטיפוח-תרגול הוא מפואר ורציני. השאלה אם תוכלו לוותר על ההזקה של האדם הרגיל להיות מיוחד היא המבחן הגדול שקשה לכם מאוד לעבור אותו, אבל אתם חייבים לעבור אותו. בכל מקרה, כתלמיד שמטפח בפועל, על האדם לוותר על ההזקה הזאת, כי אתם לא יכולים להגיע לשלמות בלי לסלק את הלב הזה.

תלמידים ותיקים צריכים גם כן לשים לב לבעיה הזאת. כשיותר אנשים לומדים את הפא צריך להקפיד עוד יותר על ההדרכה של התלמידים החדשים לטפח בפועל. במקביל אין עליכם להרפות את עצמכם. אם הנסיבות מרשות, אפשר להגדיל את הזמן ללימוד הפא ולתרגול. שמירה על מסורת הדאפא, קיום עקרונות הטיפוח-תרגול של הדאפא והתמדה בטיפוח בפועל, אלו המבחנים לטווח הארוך עבור כל תלמיד דאפא.

לי הונג-ג'י

31 ביולי 1997

אימוץ הדרך האמצעית

כדי שתלמידי הדאפא ימנעו מסטייה במהלך הטיפוח-תרגול שלהם, בכל פעם שמתעוררת בעיה נפוצה או רצינית אני כותב מאמר כדי לציין אותה בזמן, כך שהתלמידים יבינו ושהדאפא יסבול פחות נזק. זה בגלל שהשאלה אם אנחנו יכולים ללכת באופן ישר תלויה לא רק בשאלה אם התלמידים מטפחים באופן נכון. השאלה אם הצורה הכוללת של הדאפא ישרה היא גם כן קריטית. לכן כמורה שלכם, אני צריך לעתים קרובות לתקן את הסטיות שמופיעות.

בגלל ההבדלים בהבנה בין התלמידים, חלק מהתלמידים כל הזמן הולכים מקיצוניות אחת לקיצוניות אחרת. כל פעם שהם קוראים את הפא שכתבתי, הם נוקטים בפעולה קיצונית, כך שהם גורמים לבעיות חדשות.

¹⁶ גוואן-ניאן (Guan Nian – 觀念) – מושגים, דעות, מנטליות, השקפה

בכך שאמרתי לכם לשנות את ההבנה האנושית, לא ביקשתי מכם לדבוק במצב של הבנת ה**דאפא** באופן אנושי. אבל גם אין עליכם להיות בלתי הגיוניים וקשקשנים. אני רוצה שתבינו את ה**דאפא** בדעה צלולה.

לי הונג-גי

3 באוגוסט 1997

הפא מתקן את לב האדם

בעקבות הגידול במספר התלמידים המטפחים ב**דאפא**, יותר ויותר אנשים גם רוצים להכיר את ה**דאפא**. אבל חלק מביניהם לא באים כדי לטפח ולתרגל, אלא בגלל שהם רואים שכבר אין דרך מוצא לחברה האנושית, והם רוצים למצוא מוצא בתוך ה**דאפא**. זה גרם לאי טוהר בהרכב התלמידים. במקביל זה הביא להפרעה ל**דאפא** מהיבט אחר. לדוגמא, יש אנשים שקיבלו השראות מסוימות מה**דאפא** והחלו לעסוק בכביכול פעולות תרבותיות בחברה. התנהגות זו של גניבת פא נובעת מה**דאפא**, אך לא יכולה לאמת את ה**דאפא**, בהיבט אחר היא מבטלת את ה**דאפא**. למעשה תנועה כלשהי לא יכולה לשנות את לב האדם מהיסוד, והתופעה לא תימשך. כשהזמן חולף האנשים יהיו אדישים. אחר כך יופיעו תופעות רעות שקשה יהיה לפתור אותן. ה**דאפא** בהחלט לא יכול ליפול למצב כזה.

בזמן הנוכחי רבים מהאנשים הטובים והמעשים הטובים, שפורסמו בכלי התקשורת כמו רדיו, טלוויזיה, עיתונות וכו', נעשו על ידי תלמידי ה**דאפא** שלנו, משום שהם מטפחים ב**דאפא** ומשפרים את השין-שינג שלהם. אבל בדיווחים בחדשות הם מצהירים שאנשים אלו עשו זאת בגלל שהם מודלים לחיקוי או אנשי "עמוד השדרה", ומתעלמים לגמרי מהעובדה שזו התנהגות הנובעת מהטיפוח-תרגול ב**דאפא**. הסיבה העיקרית היא אצל התלמידים עצמם. טיפוח-תרגול הוא עניין אדיר ומופלא, אז מדוע אתם לא יכולים להגיד בכבוד למראיינים שעשיתם את זה בגלל הטיפוח-תרגול ב**דאפא**? אם הכתב לא רוצה להזכיר את ה**דאפא**, אז אין עלינו ליפות צורה כלשהי שגונבת מה**פא** ולא מאמתת את ה**דאפא**. כולנו משתדלים להיות אנשים טובים וזה מועיל לחברה ולאנושות. אז מדוע לא צריכה להיות לנו סביבה הוגנת וחוקית? זכרו היטב תלמידים, ה**דאפא** משלים אתכם וגם אתם משלימים את ה**דאפא**.

לי הונג-גי

17 באוגוסט 1997

עקרונות לתלמידים שהם נזירים

לאחרונה חלק מהנזירים והנזירות שהם חסידי דת, התחילו לטפח ב**דאפא**. כדי שיוכלו להתקדם במהירות, הם צריכים לוותר על ההרגלים הרעים שהם פיתחו בדת המודרנית במשך זמן ארוך. בהיבט זה אין על תלמידי ה**דאפא** שמטפחים בקרב אנשים רגילים לעודד את הדברים האלה שלהם. דרך הטיפוח **ששאקיאמוני** השאיר לנזירים היא טובה מאוד, אבל הנזירים המודרניים שינו אותה. זה בגלל שהרבה מהנזירים לא יכולים לוותר על הלב לכסף ולרכוש, והמציאו תירוצים כדי להצדיק את עצמם, כמו שיפוץ מקדשים, בניית פסלי בודהא, הדפסת כתבים או כיסוי הוצאות המקדש וכו'. כל זה אינו טיפוח-תרגול אלא עניין של עשייה, שאין לו שום קשר עם טיפוח בפועל. אי אפשר בהחלט להגיע לשלמות עם הדברים האלה.

אם מטפחים ב**דאפא** אז חייבים לוותר על ההחזקה לכסף ולרכוש, אחרת איך אפשר להתאים לקריטריונים של תלמיד **דאפא**? יתר על כן, כשהתלמידים הנזירים יוצאים, למעט במצבים מיוחדים, אין לנסוע, לטוס או לשוט – עליהם ללכת ברגל, כי אפשר לשלם את הקארמה רק על-ידי סבל. כשהם רעבים, עליהם לקבץ אוכל עם קערת הצדקה שלהם (יש לקבץ רק אוכל, ובהחלט לא כסף או רכוש). בלילות אפשר להישאר אצל תלמידי **דאפא** באזורים השונים, אבל אין להישאר לתקופה ארוכה. צריכים להקפיד שתהיה לכם משמעת קפדנית! אחרת אינכם תלמידיי. זה בגלל שמצב הטיפוח-תרגול של הנזירים שונה מהתלמידים שמטפחים בבית. החברה גם היא אינה מתייחסת אליכם כאל אנשים רגילים. כדי לאפשר לתלמידים הנזירים להגיע במהירות לשלמות, עליהם לשייף ולזקק את עצמם בעולם האנושי. אסור בהחלט שיהיו קשורים לנוחיות או להנאה. גם אין לרדוף אחרי תהילה ורווח בשום תירוצ, יתר על כן אין לבקש כסף כדי לשלוח הביתה. אם אינכם יכולים לוותר על המחשבות הארציות אז אל תהיו נזירים. בעבר, בימים הקדומים, היו דרישות חמורות מן הנזירים, ועל תלמידי ה**דאפא** הנזירים עוד יותר להקפיד על דרישות מחמירות. אם כבר התנזרתם, מדוע אינכם יכולים לוותר על המחשבות של העולם האנושי?

תלמידים! לגבי התלמידים שמטפחים בבית, הוויתור על כל דבר של העולם האנושי הוא וויתור הדרגתי של החזקות, ואילו לגבי תלמידים שהם נזירים, זהו תנאי מוקדם שהם צריכים לעמוד בו וקריטריון של היותם נזירים.

לי הונג-גי

16 באוקטובר 1997

סביבה

צורת הטיפוח-תרגול שהשארתי לתלמידי **הדאפא** היא ההבטחה שהתלמידים יוכלו באמת להתקדם כלפי מעלה. למשל, אני אומר לכם שתלכו לתרגל ביהוד בפארקים כדי ליצור סביבה. הסביבה הזאת היא הדרך הטובה ביותר לשנות את חיצוניותם של האנשים. ההתנהגות של הרמה הגבוהה שתלמידי **הדאפא** יוצרים בסביבה הזאת, כולל כל מילה וכל מעשה, יכולה לגרום לאנשים להכיר בפגמים שלהם ולמצוא את הפער, יכולה להזיז את לבו של אדם, לזקק את מעשי האנשים, ויכולה לאפשר לאנשים להתקדם ביתר מהירות. לכן על התלמידים החדשים או התלמידים שלומדים לבד ללכת לתרגל באתרי התרגול. בזמן הנוכחי יש בערך יותר מ-40 מיליון אנשים שמתרגלים בקבוצות כל יום באתרי התרגול במדינה. יש עוד כמה עשרות מיליוני תלמידים וותיקים שמגיעים לאתרי התרגול לעתים רחוקות (כתלמידים וותיקים זה נורמלי, וזה נגרם ממצב הטיפוח-תרגול שלהם), אבל אין על התלמידים החדשים להפסיד את הסביבה הזאת, כי כל אלו שאתם באים איתם במגע בחברה הם אנשים רגילים. יתר על כן, הם אנשים רגילים שעברו את ההתדרדרות של המוסריות האנושות במהירות רבה. חבית הצביעה הזאת יכולה רק לגרום לאנשים להיסחף עם הזרם.

יש גם הרבה אנשים חדשים שלומדים את **הדאפא** שמתרגלים בסוד בבית וחוששים מהבושה שאחרים יגלו. אז חשוב על זה, איזה מין מחשבה זאת? פחד רגיל הוא החזקה וצריך לסלק אותה במהלך הטיפוח-תרגול, אבל אתה חושש שאחרים ידעו שאתה לומד את **הדאפא**? טיפוח-תרגול הוא עניין רציני. איך עליך להתייחס לעצמך ול**פא**? יש אנשים שהם בעלי תפקיד ניהול והם מתביישים לצאת לתרגל. אם אפילו את הרגש הקטן הזה אתה לא מסוגל לסלק, מה הטעם לטפח? למעשה גם אם תלך לאתרי התרגול, ייתכן שלא יכירו אותך. במקומות עבודה מסוימים כמעט כל המנהלים לומדים את זה, אבל אף אחד לא יודע שהשני לומד. הסביבה נוצרת על-ידיכם והיא גם קריטית להתקדמות. בדרך כלל אני רואה שהמצב הנפשי שלכם טוב מאוד בזמן לימוד **הפא** והתרגול, אבל ברגע שאתם נוגעים בעבודה ובאנשים אתם הופכים להיות כמו אנשים רגילים. לפעמים הביצוע שלכם הוא אפילו גרוע יותר מזה של האנשים הרגילים. איך זו יכולה להיות התנהגות של תלמידים שמטפחים ב**דאפא**?

אני רוצה להתייחס אליכם כאל תלמידים, אבל מה יש לעשות אם אתם בעצמכם לא רוצים להיות תלמידים? כל החזקה שיש לסלק אותה במהלך הטיפוח-תרגול היא קיר, מוצב שם וחוסם את דרכך בטיפוח-תרגול. מי שלא יכול להיות נחוש ב**פא** עצמו לא יכול לטפח. אל תייחס חשיבות רבה מדי לתפקידך בקרב אנשים רגילים, ואל תחשוב שאנשים לא יבינו שאתה לומד את **הדאפא**. חשוב על זה, הצהרת האנושות שבני האדם התפתחו מהקופים יכולה לקבל התייחסות גבוהה. אבל לחוק גדול כה אדיר של היקום אתה מתבייש לתת מעמד נכון – זוהי בושה אמיתית של בני האדם.

לי הונג-גי

17 באוקטובר 1997

לחפור את השורש

לאחרונה כמה נבלים מקהיליית הספרות, המדע וה**צ'יגונג**, שתמיד ציפו להתפרסם באמצעות התנגדות ל**צ'יגונג**, לא הפסיקו לגרום לצרות, כאילו הם מפחדים לראות עולם שליו. עיתונים, תחנות רדיו וטלוויזיה באזורים בכל המדינה השתמשו במישרין בכלי התקשורת כדי לערער את **הדאפא** שלנו, וגרמו להשפעה רעה מאוד על הציבור. זהו ערעור מכוון של **הדאפא**, שאי אפשר להתעלם ממנו. במצב מיוחד כזה, תלמידי **הדאפא** בכייג'ינג נקטו בגישה מיוחדת כדי לגרום לאנשים אלו להפסיק לערער את **הדאפא** – למעשה לא הייתה בזה טעות. הם עשו את זה רק במצבים מאוד מוגבלים (אין על אזורים אחרים לחקות את הגישה הזאת). אבל כשקהל המתרגלים ניגש ביוזמתו למוסדות התקשורת חסרי המידע וחסרי האחריות, ומסביר את המצב האמיתי שלנו, אי אפשר להגיד שזו הייתה טעות.

מה שאני רוצה להגיד לכם, זה לא אם העניין הזה עצמו היה נכון או לא, אלא לציין שכמה אנשים נחשפו באמצעות האירוע הזה. הם עדיין לא שינו באופן בסיסי את המושגים¹⁷ של האנשים הרגילים, ועדיין מבחינים בדברים עם המושגים האנושיים של בני אדם שמגנים על בני אדם. אמרתי שהדאפא בהחלט לא מתערב בפוליטיקה. אבל מטרת האירוע הזה עצמו היא לתת למדיה להבין את המצב האמיתי שלנו, להכיר אותנו באופן חיובי, ולא לגרור אותנו לתוך פוליטיקה. מזווית אחרת, הדאפא יכול לגרום ללב האדם להיות טוב ולחברה להיות יציבה. אבל עליכם להבין בבירור שהדאפא לא נחשף למען מטרת כאלה אלא למען טיפוח-תרגול.

החוק הגדול ברא לאנושות שברמה הנמוכה ביותר את צורת הקיום של הרמה הזאת. אז באשר לכל סוגי ההתנהגות האנושית שבצורת הקיום האנושית של הרמה הזאת, כולל ההגשה הקולקטיבית של עובדות למישהו – האם אין זו אחת מאין ספור צורות הקיום שהפא נתן למין האנושי ברמה הנמוכה ביותר? רק שכשני אדם עושים משהו, הטוב והרוע קיימים בו-זמנית. לכן קיימים מאבקים ופוליטיקה. ואילו תלמידי הדאפא נוקטים בשיטה כזאת של הרמה הנמוכה ביותר של הפא במצב מאוד מיוחד, כשהם משתמשים רק בצד הנדיב שלהם – האם אין זה יוצר הרמוניה להתנהגות הפא שברמה הזאת של האנושות? רק שאין לנקוט בשיטה כזו למעט במצבים מאוד מיוחדים.

מזמן ראיתי שיש אנשים בודדים שלבם לא נתון להגנה על הדאפא אלא על דברים של החברה האנושית. אם אתה אדם רגיל אינני מתנגד לך, כי זה טוב להיות אדם טוב שמגן על החברה האנושית. אבל עכשיו אתה אדם שמטפח, מאיזו בחינה אתה מתייחס לדאפא – זהו העניין הבסיסי וזה מה שאני רוצה לציין בפניכם. במהלך הטיפוח-תרגול שלכם אשתמש בכל האמצעים כדי לחשוף את כל ההחזקות שלכם ולעקור אותן מהשורש.

אינכם יכולים כל הזמן להסתמך על כך שאני מוביל אתכם כלפי מעלה ואינכם מתרוממים בעצמכם. אתם זויים רק אחרי שהפא נאמר בבירור, ואם הוא לא מוסבר במפורש אינכם זויים, או שאתם זויים לכיוון הנגדי. אינני יכול להכיר בהתנהגות כזאת כטיפוח-תרגול. ברגע הקריטי, כשאני מבקש מכם להיפרד מהאנושיות, אינכם עוקבים אחרי. אף אחת מההזדמנויות לא תחזור שוב. טיפוח-תרגול הוא דבר רציני, והפער הוא יותר ויותר גדול. זה מסוכן מאוד כשמוסיפים כל דבר שהוא אנושי לתוך הטיפוח-תרגול. למעשה זה בסדר אם אתם יכולים להיות בני אדם טובים, רק שעליכם להבין בבירור, אתם בוחרים בעצמכם את הדרך.

באמצעות האירוע הזה נראה שיש עדיין כמה אנשים שמסתובבים בין התלמידים וגורמים לנוק. הם לא חושבים נכון או מציעים את דעותיהם בטוב-לב למרכזי הסיוע, אלא מפיצים שמועות, זורעים תככים, מפלגים את האנשים ונוקטים בדרכים הרעות ביותר של האנשים הרגילים. מה שיותר חמור הוא, שחלקם אפילו מגרשים את התלמידים בחוסר רציונליות. חלק מהתלמידים שגירשתם טיפחו פי כמה וכמה יותר טוב מכם. האם חשבתם על זה? מדוע אתם פועלים כך בכעס ובחוסר רציונליות? האם המנטליות הזאת עדיין לא יכולה לגרום לכם להבחין בהחזקה החזקה שלכם? אומר לכם שהפא הזה הוא גדול ולא ניתן לדמינו, ואתם לעולם לא תדעו או תבינו באופן מלא את החוקים והעקרונות שלו.

אני לא מדגיש את הפורמליות. אשתמש באמצעים שונים כדי לחשוף את ההחזקות שלכם החבויות עמוק ולעקור אותן.

לי הונג-גי

6 ביולי 1998

עבור מי אתה קיים?

הדברים הקשים ביותר לאנשים לוותר עליהם הם מושגים¹⁸. יש אנשים שלא מוכנים להשתנות אפילו אם יאבדו את חייהם בגלל העקרונות הכוזבים. אבל המושגים האלה בעצמם נוצרו אחרי הלידה. בני אדם תמיד חושבים שהמחשבות הבלתי מעורעות שלהם – אלה שבגללן הם מוכנים לשלם כל מחיר בלי לחשוב פעמיים – הן המחשבות שלהם. הם אפילו דוחים את האמת כשהם רואים אותה. למעשה חוץ מהטוהר והתמימות המולדים של האדם, כל המושגים נוצרים אחרי הלידה והם אינן האדם עצמו.

¹⁷ גוואן-ניאן (Guan Nian – 觀念) – מושגים, דעות, מנטליות, השקפה

¹⁸ גוואן-ניאן (Guan Nian – 觀念) – מושגים, דעות, מנטליות, השקפה.

אם המושגים האלה שלאחר הלידה הופכים להיות חזקים מאוד, הם מתהפכים ושולטים על החשיבה ועל ההתנהגות האמיתיים של האדם. ברגע זה ייתכן שאדם זה יחשוב שזו המחשבה של עצמו. כמעט כל אחד מהאנשים המודרניים הוא כזה.

אם יצור חי מסוגל, בקשר לנושא חשוב ורלבנטי, לאמוד דברים באמת בלי שום מושגים, אז אדם זה באמת מסוגל לשלוט על עצמו. הצלילות הזאת היא חוכמה – מה ששונה מהכביכול "שכל" של אנשים ממוצעים. אם הוא לא מסוגל להיות כך, אדם זה יישלט על-ידי המושגים של אחרי הלידה או מחשבות זרות. ייתכן שהוא יקדיש את כל חייו למענם. אבל אחרי שיזדקן הוא אפילו לא ידע מה הוא עשה בכל החיים. למרות שהוא לא משיג שום דבר כל החיים, הוא ביצע אין ספור מעשים מוטעים בשליטת המושגים שנוצרו אחרי הלידה. זה גורם לכך שיצטרך לשלם בחיים הבאים את הקארמה בהתאם למעשים המוטעים שביצע בעצמו.

כשאדם יוצא משליטה, מה ששולט על המחשבה ומצב הרוח שלו אינו היגיון אלא רגש. כשכל המושגים השונים של האדם, כמו האמונה במדע, בדת, או באידיאולוגיה כלשהי, מנוגחים על-ידי האמת של **פא** הבודהא, הוא גם כן יוצא משליטה וזה יגרום לצד הרע של הטבע האנושי להוביל, כך שזה יגרום לו להיות לא הגיוני בגלל שליטת המושגים שנרכשו אחרי הלידה. הוא יקפוץ למסקנות באופן עיוור או יסבך את העניין. אפילו אנשים עם גורל שנקבע מראש מאבדים את הקשר הגורלי בגלל זה, והופכים את הפעולות שלהם לחרטה נצחית ועמוקה.

לי הונג-ג'י

11 ביולי 1998

להתמוסס בתוך הפא

בזמן הנוכחי מספר המתרגלים הולך וגדל, ויש נטייה כזו שלחדשים יש הבנה יותר גבוהה בתפיסה. אין להם את המחסום מהחשיבה השמאלנית הקיצונית שהתקיימה בזמנו בחברה, והם לא עוברים תהליך של הבנה על בסיס המושגים. אין להם את הצורך להקדיש הרבה זמן לדיונים כשלומדים את **פא** בקבוצה. אז יש להקדיש כמות גדולה של זמן בלימוד **פא** ולהתקדם במהירות. ככל שממלאים יותר את הראש כך השינוי מהיר יותר.

בעבר דיברתי על מהו אדם טוב ומהו אדם רע. זה לא שכשאדם מסוים מראה שעשה מעשה רע אז הוא אדם רע ואם הוא מבצע מעשה טוב אז הוא טוב. יש אנשים שכל ראשם מלא במחשבות רעות, רק שהם לא מבטאים אותן או שהם מחביאים אותן היטב. אבל אדם כזה הוא אדם רע באמת. ואילו אנשים שהם די טובים במקור, רק שהם במקרה עשו מעשים מוטעים, אנשים כאלו אינם בהכרח אנשים רעים. איך, אם כך, עלינו להבין מהו אדם טוב או אדם רע?

אדם הוא כמו מיכל והוא מה שהוא מכיל. כל מה שהאדם רואה בעיניו, שומע באוזניו הם: אלימות, פורנוגרפיה, תככים של כוח שנמצאים בעבודות ספרות ואמנות או במאבקים למען אינטרסים אישיים, סגידה לכסף וביטויים אחרים של הטבע הדמוני וכו' שבחברה הפרקטית. אם הראש שלו מלא בדברים כאלה, אדם כזה הוא באמת אדם רע, לא משנה איך הוא מתנהג. ההתנהגות של אדם מוכתבת על-ידי המחשבה שלו. עם ראש מלא דברים כאלה, אילו דברים הוא יכול לעשות? רק שלאנשים פחות או יותר יש את בעיית הזיהום במחשבה בהיקף מסוים, והם לא מסוגלים להבחין בבעיות שצצות. טרנדים חברתיים מוטעים, שמשתקפים בכל התחומים, משנים את בני האדם באופן לא מורגש ומרעילים את האנושות. הם יוצרים כמות גדולה של אנשים עם טבע דמוני של מה שנקרא "אנטי מסורת", "אנטי נכונות" ו"אנטי מוסריות". זה מה שבאמת מדאיג! למרות שכלכלת החברה מתקדמת, היא תיכשל בידיהם של אנשים אלו, כי אין להם את המחשבה האנושית.

מצד שני, אם אדם מקבל את המחשבה הנדיבה והמסורתית של אלפי שנות אנושות, מאמין בהתנהגות והסטנדרטים הנכונים של בני האנוש, ומה שהוא מכיל הם הדברים הטובים, איך תהיה ההתנהגות של אדם זה? אדם כזה הוא אדם טוב, לא משנה אם הוא מראה את זה או לא.

כמתרגל, אם הראש שלו מלא **דאפא**, אדם זה הוא בוודאי מטפח אמיתי. לכן צריכה להיות הבנה ברורה בנושא של לימוד **פא**. יש לקרוא את הספרים יותר וללמוד את הספרים יותר, זהו המפתח להתקדמות אמיתית. וביתר בירור, כל עוד תקרא את **הדאפא**, תשתנה; כל עוד תקרא את **הדאפא**, תתקדם. התוכן האינסופי של **הדאפא**, בנוסף לאמצעי העזר – התרגול – יאפשר לכם להגיע לשלמות המלאה. קריאה בקבוצה וקריאה באופן אינדיבידואלי הן אותו הדבר.

לקדמונים יש אמרה כזו: אם שומעים את הטאו בבוקר, אפשר למות בערב. אף אחד מהמין האנושי הנוכחי לא יכול באמת לדעת את המשמעות של זה. הידעתם? אם המחשבה של אדם כבר מכילה את **פא**, האם החלק ההוא

שמכיל את הפא אינו מוטמע בפא? אחרי מותו של אדם ששמע את הטאו, לאן ילך החלק ההוא? אני אומר לכם ללמוד יותר את הפא, לוותר יותר על ההחזקות ולהניח לכל מיני מושגים¹⁹ אנושיים, כך שלא תיקחו אתכם רק חלק מסוים אלא תגיעו לשלמות.

לי הונג-ג'י

3 באוגוסט 1998

פא הבודהא ובודהיזם

ברגע שמזכירים "בודהא" הרבה אנשים חושבים על הבודהיזם. למעשה הבודהיזם הוא רק צורה אחת של הביטויים של פא הבודהא בעולם האנושי. לפא הבודהא יש גם צורות ביטוי אחרות. במילים אחרות, הבודהיזם לא יכול לייצג את כל פא הבודהא.

באשר לבודהיזם, לא כל דבר שכתוכו הועבר על-ידי בודהא שאקיאמוני. בעולם האנושי יש גם צורות אחרות של בודהיזם שאינן מתייחסות לשאקיאמוני כאל מאסטר. לחלק מהן אפילו אין כל קשר עם בודהא שאקיאמוני. לדוגמא, מה שהכת הצהובה של הבודהיזם הטיבטי סוגדת לו הוא הטאתאגאטה של השמש הגדולה, והיא מתייחסת לבודהא שאקיאמוני כבודהא אחד של הפא-שן של הטאתאגאטה של השמש הגדולה. ואילו הכת הלבנה של הבודהיזם הטיבטי סוגדת למילרפה. אין לה כל קשר עם בודהא שאקיאמוני והיא אינה מזכירה את הבודהיזם של שאקיאמוני. המאמינים לא ידעו בזמנם את השם של בודהא שאקיאמוני ולא ידעו מיהו בודהא שאקיאמוני. לכתות אחרות של הבודהיזם הטיבטי יש הבנות שונות לגבי בודהא שאקיאמוני. ההינאיאנה בודהיזם תמיד התייחס לעצמו כאל הבודהיזם האמיתי, שהועבר על-ידי בודהא שאקיאמוני, כי הוא באמת ירש במובנים של צורה את דרך הטיפוח של תקופת שאקיאמוני, ושמר על כללים ועל הביגוד המקוריים. בנוסף, הוא סוגד רק לבודהא שאקיאמוני, ואילו הבודהיזם שבסין הועבר לסין אחרי שינויים. הוא שונה לחלוטין בצורת הטיפוח והפך להיות סגידה לבודהות רבות ולא רק לבודהא שאקיאמוני. הכללים הוכפלו פי שתיים, ונוספו לתוכו טקסים עממיים מסורתיים של סין הקדמונית. בטקסים דתיים השתמשו בכלי מוסיקה סיניים כמו דג עץ, פעמונים, גונגים ותופים. התלבשות הפכה להיות ביגוד עממי של סינים קדמונים. הפכו את השם לבודהיזם המהאיאנה, והוא כבר שונה במידה ניכרת מהבודהיזם המקורי של שאקיאמוני. לכן ההינאיאנה לא מכירה במהאיאנה כבודהיזם של שאקיאמוני.

הנ"ל דן ביחס בין פא הבודהא לבין הבודהיזם בהקשר של הבודהיזם. אז הבה ונדון בזה מנקודת המבט של ההיסטוריה. בחברה המערבית גילו את סמל ה-卍 גם בשרידים מחפירות של התרבות הקדמונית של יוון. למעשה בימים הקדומים שלפני השיטפון הגדול, גם הם סגדו לבודהא. בזמן השיטפון הגדול, חלק מהאנשים מהגזע היווני העתיק, שחיו במערב אסיה ובאזור דרום-מערב להרי ההימלאיה, שרדו. הם ההודים הלבנים של היום, אז קראו להם "ברהמין". למעשה הברהמיניזם סגד לבודהא בהתחלה. הוא ירש את המסורת של סגידה לבודהא מהיוונים הקדמונים, שקראו לבודהא "אל". אחרי בערך אלף שנה, הברהמיניזם התחיל לעבור שינויים, בדיוק כמו השינויים שעברו המהאיאנה בודהיזם, הבודהיזם הטיבטי והבודהיזם היפני וכו'. בערך אלף שנה מאוחר יותר בהודו העתיקה, הברהמיניזם נכנס לתקופת סוף-הדהרמה שלו. אנשים התחילו לסגוד לדברים מבולבלים אחרים חוץ מבודהא. באותה התקופה הברהמינים כבר לא האמינו בבודהא אלא האמינו בשדים. הופיעו התופעות של הריגת חיות לשם הקרבת קורבן. כשהגיע הזמן ששאקיאמוני נולד, הברהמיניזם כבר הפך לגמרי לדת רעה. זה לא אומר שבודהא השתנה, אלה שהדת הפכה לרעה. בשרידים שנשארו מהודו העתיקה אפשר למצוא פסלים במערות שנשארו מתקופה מוקדמת של הברהמיניזם. לכל פסלי האלים המגולפים יש דמויות של בודהא. את זה אפשר למצוא גם בפסלי בודהא המגולפים בבודהיזם הסיני. לדוגמא, בכמה מערות עיקריות יש פסלים של שני בודהות שיושבים אחד מול השני וכו'. בודהא נשאר בודהא, רק שהדת הפכה להיות רעה. הדת לא יכולה לייצג אל או בודהא. זוהי התדרדרות הלב האנושי שעיוותה את הדת.

כל זה אומר שפא הבודהא הוא נצחי, ושפא הבודהא הוא תכונת היקום. זהו פא הבודהא הכביר שברא את הבודהות ולא בודהא שאקיאמוני שברא את פא הבודהא. בודהא שאקיאמוני התעורר אל פא הבודהא ואימת את סטטוס הפרי של עצמו.

¹⁹ גוואן-ניאן (Guan Nian – 觀念) – מושגים, דעות, מנטליות, השקפה

אעיר כמה הערות בנוגע למחזור הזה של התרבות האנושית. האם אתם יודעים, טאו הוא סוג של אלוהות, וגם בודהא הוא סוג אחר של אלוהות. ואילו יהוה, ישו ומרים הקדושה גם הם סוג של אלוהות. סטטוס הפרי והצורה החיצונית שלהם שונים כתוצאה מהשוני במטרת הטיפוח ובהבנה שהשיגו לגבי **הדאפא** של היקום. הגוף השמימי העצום נברא על-ידי **פא** הבודהא ולא על-ידי הבודהות, הטואאים או האלוהות האלה. זה מה שידוע לבני האדם. מה שנשאר בלתי ידוע למין האנושי הוא עצום! האם בודהא **שאקיאמוני** לא אמר שבודהות **טאתאגאטה** לבדם הם רבים כמו גרגירי חול שבנהר גאנגס? האם התורות שהבודהות האלה מלמדים יכולים להיות זהות לדהרמה שבודהא **שאקיאמוני** לימד? אם הם היו באים לעולם האנושי ללמד את התורה שלהם, האם היא היתה זהה מילה במילה למה שבודהא **שאקיאמוני** לימד בעבר? האם ששת הבודהות שלפני בודהא **שאקיאמוני** לימדו את אותה הדהרמה שבודהא **שאקיאמוני** לימד? מוזכר בבודהיזם שהבודהא של העתיד, **מאיטרייה**, יבוא לעולם האנושי ללמד את התורה שלו. האם הוא יחזור על דבריו של **שאקיאמוני**? אני חש עצב בלב כשאני רואה שהבודהיזם של היום הגיע לשלב כזה שמחזיקים בדת עצמה ולא עושים טיפוח אמיתי. אנשים צבועים ונבלים שבדת הורסים את מקומות הטיפוח-תרגול ואת הנזירים באופן חמור. מצד שני, זה לא מפתיע. למעשה בודהא **שאקיאמוני** כבר דיבר מזמן על המצב של תקופת סוף-הדהרמה. בכמה הבודהיזם המודרני שונה מהברהמיניזם בתקופתו המאוחרת?

בזמן הנוכחי, אני שוב בא לעולם האנושי ללמד את **הפא**, ומלמד במישרין את החוק הגדול המהותי של היקום. יש אנשים שאינם מעזים להכיר [בכך] – לא בגלל שהם מודאגים לגבי הטיפוח שלהם, אלא למען המטרה של הגנה על הדת עצמה או בגלל התערבות רגשות האדם הרגיל. הם חושבים שהדת היא כמו בודהא. יש גם אנשים שמתנגדים עם לב של אנשים רגילים בגלל שהמוניטין שלהם בבודהיזם סובל ניגוח. האם זו החזקה קטנה? ואילו אנשים אלו עם כוונות נסותרות אפילו מעזים לקלל את **פא** הבודהא ואת בודהא. הם כבר מזמן רוחות של הגיהנום, רק שהחיים שלהם בעולם עדיין לא הסתיימו. הם כל הזמן חושבים את עצמם לכביכול מלומדים של דת, אבל כמה הם באמת יודעים על **פא** הבודהא! לעתים קרובות, כשאנשים מזכירים "בודהא" הם מיד חושבים על בודהיזם. ברגע שמזכירים את "אסכולת הבודהא" הם מרגישים שמדובר בזרם הבודהיזם שלהם. ברגע שמדברים על "**פא** הבודהא" הם חושבים שמדובר בדברים האלה שהם יודעים. בכל העולם יש הרבה אנשים שטיפחו במשך תקופה ארוכה בהרים מרוחקים. רבים מהם גם כן מטפחים לפי דרכי טיפוח-תרגול שונות של אסכולת הבודהא, והעבירו אותן הלאה במשך אלפי שנים. אין להם כל קשר עם הדת של **שאקיאמוני**. הנבלים של הדת שאפילו לא מסוגלים להבדיל בין המונחים והמושגים האלה – באיזו זכות הם מבקרים את **הפאלון דאפא**? בזמן שישו הופיע, הוא הכעיס את היהדות. לפני 2,500 שנה, הופעתו של **שאקיאמוני** זעזעה את הברהמיניזם. נראה שאנשים לעולם לא יכולים ללמוד שיעור חיובי מההיסטוריה. במקום זאת, הם תמיד לומדים מהלקחים השליליים מתוך האינטרסים האישיים של עצמם. ביקום יש את החוק של בריאה, התייצבות והתנוונות. שום דבר לא קבוע בלי להשתנות. בתקופות שונות יש בודהות שונים שבאים לעולם הזה ללמד את תורתיהם כדי להציל אנשים. ההיסטוריה מתפתחת בדיוק באופן זה. האנושות של העתיד גם היא תשמע את **פא** הבודהא.

לי הונג-גי

17 בדצמבר 1998

את הדאפא אי אפשר לנצל

הדאפא יכול להציל את כל היצורים החיים. בפני העובדות האדירות, אפילו היצורים מהחיים הגבוהים כביכול, שברחו לתוך שלושת העולמות, ואלה מתוך שלושת העולמות שמערערים את **הדאפא**, גם הם כבר לא מכחישים אותו. אז זה גורם לבעיה שמתבטאת בין האנשים הרגילים. לדוגמא, חלק מהאנשים, שהתנגדו ל**דאפא** או לא האמינו ב**דאפא** במקור, גם הם באו ללמוד ולתרגל ב**דאפא**. **הדאפא** יכול להציל את כל היצורים החיים, ואינני מתנגד לאף אחד שיבוא ללמוד אותו. למעשה לימדתי את **הפא** למען כל היצורים החיים. הנקודה הקריטית היא שאנשים אלו לא מתייחסים אלי בלבם כאל המאסטר האמיתי שלהם. המטרה שבגללה הם באו ללמוד את **הדאפא** היא להשתמש בו כדי שיגן על הדברים בלבם שהם לא מסוגלים לוותר עליהם, או על דברים של דת, או על האלוהות שבלבם. זאת התנהגות של גניבת **הפא**. הרצון לנצל את **הדאפא** כשלעצמו הוא חטא שלא ניתן למחילה. אבל אצל חלק מהם, הצד האנושי של מחשבתם לא כל-כך צלול, לכן אני כל הזמן משגיח עליהם. זה בגלל שלדעתי לא משנה מאיזו סיבה הם נכנסו ל**דאפא**, זו עדיין הזדמנות נדירה בשבילם. אני נותן להם הזדמנות נוספת, כי ככלות הכל הם נולדו בתקופה שהחוק הגדול מופץ, ויש להם גוף אנושי. אני חיכיתי כל הזמן להתעוררות שלהם.

למעשה באמת יש אנשים שנכנסו באופן זה ששינו לגמרי את התפיסה המקורית והפכו להיות תלמידים נחושים של **הדאפא** שמטפחים בפועל. אבל באמת יש עדיין אנשים שלא רוצים להשתנות, והם נגררים [אחרי אחרים] במשך תקופה ארוכה בתוך **הדאפא**. למען יציבות **הדאפא** בעולם האנושי אינני יכול להרשות שימשיכו, אז הם

באמת יפסידו את ההזדמנות. אמרתי שהשינויים החיצוניים הם בשביל להראות לאחרים. השאלה אם תוכל להינצל תלויה בשינויים ובהתעלות של לבך. אם השינויים לא מתרחשים שם, אז אי אפשר להשתפר ולא תוכל להשיג שום דבר. למעשה בגלל שקראתם את "ג'ואן פאלון" השגתם מעט תועלת על פני השטח של הגוף האנושי. חוץ מזה לא השגתם שום דבר. מה תוכלו להשיג עם מחשבה כה רעה? בני אדם! חישבו על זה! במה עליכם להאמין? במה אין עליכם להאמין? מדוע מטפחים ומתרגלים? עבור מי אתם מטפחים ומתרגלים? בשביל מי החיים שלכם קיימים? אני מאמין שתוכלו לשקול את הנושאים האלה היטב. אחרת מה שתפסידו הוא מה שלעולם לא יהיה שוב. כשהדאפא יתגלה בפני האנושות, מה שתפסידו יהיו לא רק הדברים האלה.

לי הונג-ג'י

16 במארס 1999

נחישות ויציבות

הטיפוח-תרגול של פא הבודהא הוא אדיר. באותו הזמן הוא גם רציני. תלמידים, אתם רק יודעים שבעולם האנושי קיימים אמת ושקר, אבל אתם לא יודעים שהיצורים החיים שבממדים האחרים, כולל אלוהיות, שונים זה מזה מאד בתוך היקום, כי בגלל השוני ברמה, הדברים והאמת שהם יודעים גם הם שונים. במיוחד במצב שהם לא יודעים בבירור את האמת של תיקון הפא, חלק מהם גרמו להפרעה ולהתנגדות חמורות וגרמו לנוק כשנקטו בדרכים שונות כדי ליצור קשר עם התלמידים. באופן זה הם גרמו לכך שאצל חלק מהתלמידים שהטיאן-מו שלהם נפתחה ברמות נמוכות מתעוררים ספק ובלבול לגבי הדאפא. היצורים החיים האלה שבשלושת העולמות (הנקראים "אלוהיות") וכל מיני יצורים חיים גבוהים כביכול שברחו הנה מממדים גבוהים כדי להימלט מתיקון הפא, רובם לא יודעים את האמת לגבי תיקון הפא והם מתנגדים לתיקון הפא עצמו. הם מערערים את האמונה האמיתית והנחישות של התלמידים כלפי הדאפא על-ידי כך שהם מראים או מספרים לתלמידים על חלק מהדעות²⁰ וההבנות שלהם, או מלמדים את התלמידים משהו וכו'. למעשה כל אלה הם דברים ברמות נמוכות ושקרים שמרמים אנשים. בגלל שהם אלוהיות הם נראים מאוד נדיבים, כך שזה גרם למחשבה לא יציבה אצל קבוצת תלמידים שאין להם מספיק הבנה לגבי הדאפא. לכן היו אנשים שהפסיקו ללמוד את הדאפא וחלק אפילו הלכו לכיוון הנגדי. בזמן הנוכחי הבעיה הזו די רצינית. בגלל זה המצב של אנשים אלו מעציב מאוד. באותו זמן, את מה שהם מפסידים הם לא ישיגו שוב לעולם. זהו אסון גדול בחייהם.

בספרים "יסודות להתקדמות במרץ" ו"ג'ואן פאלון" כבר לימדתי אתכם את "ללא דרך טיפוח שנייה", ואיך לטפח כשהטיאן-מו פתוחה. אז מדוע אינכם יכולים לנהל את עצמכם היטב ברגע שאתם רואים את היצורים החיים הגבוהים כביכול, הצבועים, מדברים אליכם? האם הם יכולים לאפשר לכם להגיע לשלמות? מדוע לא חשבתם על זה – מדוע הם לא באו אליכם לפני שלמדתם את הדאפא? מדוע אחרי שלמדתם את הדאפא הם כל-כך דואגים לכם? הטיפוח-תרגול הוא עניין רציני. כבר לימדתי אתכם את כל עקרונות הפא של הדאפא. כל אלו הם הדרך והמבחנים שאתם צריכים לעבור בטיפוח-תרגול האישי שלכם. זה שלא הצלחתם נגרם בגללכם. אני כל הזמן נתתי לכם הזדמנות שתתעוררו בעצמכם ותחזרו למסלול. למען הדאפא אני לא יכול לחכות עוד ועלי לכתוב את המאמר הזה. אני יודע שכשתקראו את המאמר הזה בטוח תתעוררו, אבל זה לא בא מהטיפוח שלכם. מדוע אחרים לא סבלו הפרעה? אמרתי שתיקון הפא התחיל מחוץ לשלושת העולמות וה"אלוהיות" כביכול שבתוך שלושת העולמות לא יכולות לראות את זה, כך שהם מעזים לעשות דברים שמערערים את הדאפא. ברגע שתיקון הפא ייכנס לשלושת העולמות ולעולם האנושי, לא יהיה להן עוד לאן לברוח. אבל לכל המעשים שלהן יש עדות, והיא הופכת להיות המקום העתידי שבו הן ממקמות את עצמן. חלק מהן ירדו ברמה, חלק יהיו בני אדם, חלק יהיו רוחות בעולם התחתון, חלק ייכחדו לגמרי באמצעות השמדה חוזרת כמעט אינסופית, תוך כדי כך שישלמו על כל מה שעשו. זה בגלל שאלה המקומות שהן יקבלו לפי ההתבטאות האמיתית ביותר של השיין-שינג שלהן. באופן זה, כל היצורים החיים מלמעלה גם הם ממקמים את עצמם מחדש בתוך הדאפא, שלא לדבר על הדברים האלה ועל האנשים הרגילים שבעולם האנושי. במהלך תיקון הפא יש את אלה שעולים, יש את אלה שיורדים ויש את אלה שנכחדים.

²⁰ גוואן-ניאן (Guan Nian – 觀念) – מושגים, דעות, מנטליות, השקפה

לא משנה אם אלו אלוהויות או בני אדם או רוחות, כולם ימוקמו מחדש בכל המקומות ברמות השונות – מהישרדות ועד להשמדה מוחלטת. זה שאתם, בני האדם, מוערכים זה בגלל שאתם יכולים לטפח ולתרגל, לכן מלמדים אתכם עקרונות **פא** כה גבוהים. אתם מוערכים כי בתוך **הדאפא** אתם יכולים להצליח בטיפוח ולהיעשות ישויות מוארות אדירות אמיתיות של **הפא** האמיתי ושל ההארה האמיתית.

לי הונג-גי

16 במארס 1999

לנקות את הטבע הדמוני

אחרי וועידת **הדאפא** להחלפת התנסויות במערב ארה"ב, אנשים שהקשיבו ל**פא** עם החזקות אמרו שהטיפוח-תרגול עומד להסתיים, ואמרו שהמאסטר יעזוב וייקח אתו חלק מהאנשים. זו התנהגות שמערערת את **הדאפא** באופן חמור וחושפת במסיביות טבע דמוני. מתי אמרתי דברים כאלה? זה מה שהבנתם בטעות מתוך ההחזקות. איך אתם יודעים שתגיעו לשלמות? איך תוכלו להגיע לשלמות אם לא תוכלו אפילו לוותר על ההחזקות האישיות שלכם? **הדאפא** הוא רציני. איך אפשר להתנהג כמו בכתות רעות? אילו צורות של טבע דמוני עדיין יש לכם – עליכם לשחרר אותן. מדוע אתם חייבים ללכת לכיוון הנגדי של **הדאפא**? אם אתם עדיין מסוגלים להיות תלמידי, עצרו מיד את פיותכם המנוצלים על-ידי השדים.

תלמידים, אני אומר שוב ושוב שהטיפוח-תרגול הוא רציני וקדוש. במקביל הטיפוח-תרגול שלנו צריך להיות אחראי על החברה, על האנושות ועל עצמנו. מדוע אתם לא מסוגלים לטפח בכבוד בצורה שמתאימה לחברת האנשים הרגילים? אני מציע שכל אלה שאמרו לאחריים שאין עוד זמן, שהם צריכים לעשות סידורים אחרונים, או שהמאסטר יעזוב וייקח מישהו אתו וכו', עליהם מיד לבטל את ההשפעה שגרמו, לא משנה אם ישירות או בעקיפין. אפילו במשפט אחד אין עלינו להיות מנוצלים על-ידי השדים. הצורה שבה נגיע לשלמות צריכה להיות גלויה והוגנת.

לי הונג-גי

30 במארס 1999